

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Rolnummer: 200.219.190/01

Rolzitting: 10 oktober 2017

MEMORIE VAN GRIEVEN

Inzake:

JOHANNIS SIMON LINDHOUT

wonende te Oud Turnhout (België)

appellant

advocaat: mr. D.C.M.H. Vielvoye

contra:

ASR NEDERLAND N.V.

gevestigd te Utrecht

geïntimeerde

advocaat: mr. L.J. Böhmer

1.	INLEIDING	3
2.	KERN VAN DE ZAAK	4
3.	INZET PROCEDURE.....	4
4.	BETROKKENEN GESCHIL	6
5.	FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN	8
6.	DE GRIEVEN.....	43
7.	PROCESRECHTELIJKE ASPECTEN.....	81
	PRODUCTIEOVERZICHT	85

1. INLEIDING

1.1. Procespartijen:

- Appellant "Lindhout"
- Geïntimeerde "ASR"

1.2. Lindhout is bij exploit van dagvaarding van 30 juni 2017 tijdig in beroep gekomen van (i) het vonnis van 5 april 2017 en (ii) de rolbeslissing van de rolrechter tot het weigeren van het nemen van een antwoordakte door appelland van de rechtbank Midden-Nederland, sector civiel recht, locatie Utrecht. Lindhout heeft ASR gedagvaard tegen de roldatum van 15 augustus 2017.

1.3. Bij anticipatie-exploit van 10 juli 2017 heeft ASR vervolgens Lindhout opgeroepen om op 18 juli 2015 in het onderhavige geding te verschijnen. Lindhout is conform het anticipatie-exploit op 18 juli 2015 in het onderhavige geding verschenen.

1.4. Het procesdossier in eerste aanleg bestaat uit de navolgende stukken:

- dagvaarding Lindhout;
- conclusie van antwoord in conventie en van (deels voorwaardelijke) eis in reconventie ASR;
- conclusie van repliek in reconventie en conclusie van antwoord in (deels voorwaardelijke) eis in reconventie Lindhout;
- conclusie van dupliek in conventie en conclusie van repliek in reconventie tevens houdende wijziging van eis in reconventie ASR;
- conclusie van dupliek in reconventie Lindhout;
- conclusie van dupliek in voorwaardelijke reconventie van ASR;
- de beslissing van de rolrechter tot het weigeren van het nemen van een antwoordakte door Lindhout;
- pleitnota Lindhout;
- pleitnota ASR;
- eindvonnis.

2. KERN VAN DE ZAAK

Conventie

- 2.1 De kern van de zaak in conventie heeft betrekking op de door Lindhout ingestelde vordering strekkende tot vernietiging van een door hem op 31 oktober 2006 gesloten vaststellingsovereenkomst (hierna: de "Vaststellingsovereenkomst"), althans een verklaring voor recht dat een beroep van ASR op de Vaststellingsovereenkomst naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Tevens vordert Lindhout een verklaring voor recht dat ASR jegens hem aansprakelijk is uit hoofde van onrechtmatige daad en een veroordeling van ASR tot vergoeding van de door Lindhout geleden schade. Tot slot vordert Lindhout dat ASR wordt veroordeeld in de proces- en nakosten, vermeerderd met wettelijke rente.

Reconventie

- 2.2 De kern van de zaak in reconventie heeft betrekking op de voorwaardelijke veroordeling van Lindhout tot terugbetaling van het bedrag van € 700.000,-, vermeerderd met wettelijke rente, indien en voor zover zijn vordering strekkende tot vernietiging van de Vaststellingsovereenkomst slaagt. Tevens vordert ASR betaling van Lindhout uit hoofde van contractuele boetes voor een bedrag van € 140.000,-, vermeerderd met wettelijke rente. Tot slot vordert ASR dat Lindhout wordt veroordeeld in de proces- en nakosten, vermeerderd met wettelijke rente.

3. INZET PROCEDURE

- 3.1 Alvorens in te gaan op de betrokkenen bij dit geschil en de feiten en omstandigheden van het geval, acht Lindhout het van belang om stil te staan bij de inzet van de onderhavige procedure.
- 3.2 De inzet van de onderhavige procedure voor Lindhout is groot. Het leven van Lindhout en zijn gezin wordt al meer dan 15 jaar beheerst door het geschil met ASR en de aan haar gelieerde natuurlijke- en rechtspersonen. Het geschil met ASR heeft een zware financiële en emotionele wissel getrokken op Lindhout en zijn gezinsleden.
- 3.3 Het geschil met ASR heeft voor een financiële en juridische kettingreactie gezorgd in het leven van Lindhout. Lindhouts financiële noodtoestand was na 31 oktober 2006

namelijk niet voorbij, maar duurt voort tot op de dag van vandaag. Bovendien heeft het geschil met ASR andere juridische geschillen tot gevolg gehad. Lindhout doet dan onder andere op het hierna nog te bespreken geschil met WUH en de curator van Hestia. Om te voorkomen dat Lindhout in deze kwesties in juridische zin het onderspit zou delven, heeft hij derden bereid gevonden om zijn juridische ondersteuning te financieren. Zonder de hulp van derden zou Lindhout letterlijk op straat zijn komen te staan.

3.4 Lindhout is de afgelopen jaren duidelijk geworden dat ASR, middels diens voormalig statutair bestuurder de heer R. Beumer (hierna: "**Beumer**"), onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld door:

- te forceren dat Lindhout zijn ondernemingen, die actief waren in de assurantiebemiddeling en financiële dienstverlening, verkocht aan Hestia Group B.V. (hierna: "**Hestia**");
- te frustreren dat Hestia een nabetalingsregeling met Lindhout in het kader van voormelde verkoop nakwam;
- te frustreren dat Lindhout de aandelen in c.q. de verzekeringsportefeuille van PSL Financiële Adviesgroep B.V. (zoals hierna gedefinieerd) kon terugkopen, nadat Hestia in staat van faillissement was verklaard op 23 maart 2005.

3.5 Toen Lindhout op 31 oktober 2006 de Vaststellingsovereenkomst sloot met ASAM N.V. (hierna: "**ASAM**") en de heer M.H. van den Berg (hierna: "**Van den Berg**"), was hij niet bekend met de betrokkenheid van ASR – en met name Beumer - bij voormelde onrechtmatige gedragingen.

3.6 Ter toelichting: ASAM is een dochtermaatschappij van ASR en investeerde en participeerde in het verleden in diverse bedrijven die actief waren in de assurantiebemiddeling en financiële dienstverlening, waaronder in de door Lindhout gedreven ondernemingen. Beumer was statutair bestuurder van ASAM vanaf 1 februari 2003.

3.7 Lindhout stond ten tijde van het ondertekenen van de Vaststellingsovereenkomst bovendien onder zware financiële druk en was technisch failliet, waarover hierna meer. Hij zag zich destijds genoodzaakt om de Vaststellingsovereenkomst met ASR te sluiten en in dat kader slechts genoeg te nemen met een bedrag van € 700.000,- . Lindhout zou op dat moment de facto met elk bedrag genoeg hebben genomen

dat ASR bereid was om aan hem te betalen.

- 3.8 Jaren na het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst komt Lindhout in contact met diverse personen die ook een conflict hebben gehad met ASAM, ASR en in het bijzonder Beumer. Het betreft onder andere Van den Berg, maar ook de heer W. Nieuwenhuis (hierna: "**Nieuwenhuis**"), een voormalig intermediair van ASR die een boek heeft geschreven over zijn ervaringen met ASR.¹ Lindhout wordt tijdens gesprekken met voormelde personen duidelijk dat Beumer namens ASR er eigenhandig voor heeft gezorgd dat (i) hij zijn ondernemingen moest verkopen aan Hestia, (ii) Hestia de nabetalingsregeling met Lindhout frustreerde en (iii) hij de aandelen in o.g. de verzekeringsportefeuille van PSL Financiële Adviesgroep B.V. (zoals hierna gedefinieerd) kon terugkopen. Bovendien wordt hem duidelijk dat ASR het hem feitelijk onmogelijk heeft gemaakt om in de verzekeringswereld een nieuwe onderneming te starten.
- 3.9 Indien Lindhout bekend zou zijn geweest met deze feiten en omstandigheden, zou hij de Vaststellingsovereenkomst nimmer hebben gesloten, althans niet onder de huidige voorwaarden. In de Vaststellingsovereenkomst is namelijk een bijzonder ruime kwijtingsbepaling opgenomen, waarover hierna meer. Ook staat de aan Lindhout betaalde vergoeding in schril contrast met de door hem geleden schade. Dit is dan ook de reden waarom Lindhout de Vaststellingsovereenkomst aanvecht op grond van de in eerste aanleg genoemde gronden en een schadevergoeding vordert.
- 3.10 De onderhavige procedure biedt niet alleen de mogelijkheid om de door geleden financiële schade vergoed te krijgen, maar is tevens een kans op eetherstel en emotionele genoegdoening. Voor Lindhout is de onderhavige procedure dus de allerlaatste kans om op financieel en emotioneel vlak genoegdoening te krijgen.

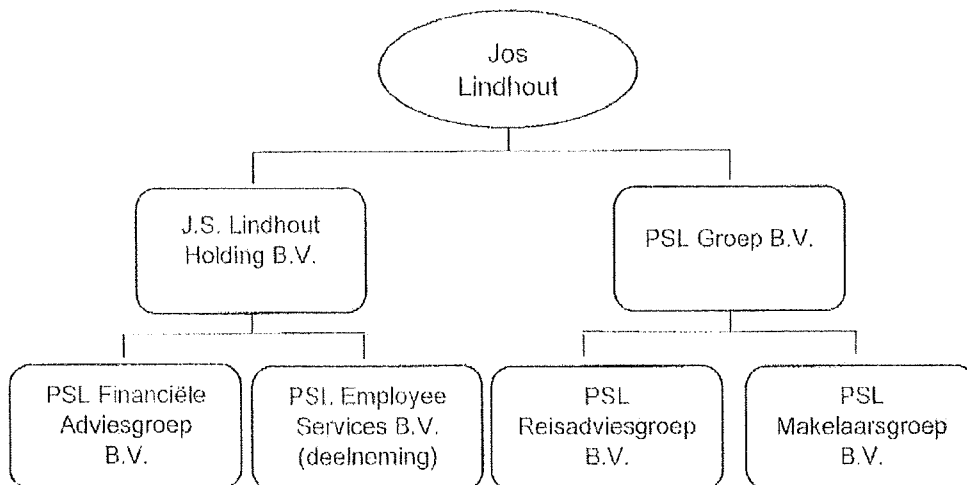
4. BETROKKENEN GESCHIL

Lindhout en zijn vennootschappen

- 4.1 Lindhout was aandeelhouder en statutair bestuurder van de besloten vennootschappen J.S. Lindhout Holding B.V. (hierna te noemen: "**JSL Holding**") en PSL Groep B.V. (hierna: "**PSL Groep**").

¹ <http://www.amweb.nl/branche/nieuws/2013/4/voormalig-intermediair-schrijft-boek-over-ervaringen-met-asr-2-10113213>

- 4.2 JSL Holding was houder van alle aandelen in het geplaatste kapitaal van PSL Financiële Adviesgroep B.V. (hierna: "**PSL Advies**"), alsmede houder van een derde van de geplaatste aandelen PSL Employee Services B.V. (hierna: "**PSL ES**").
- 4.3 PSL Groep hield alle aandelen in het geplaatste kapitaal van PSL Reisadviesgroep (hierna: "**PSL Reisadviesgroep**") een neemt deel in PSL Makelaarsgroep B.V. (hierna: "**PSL Makelaarsgroep**").
- 4.4 Voormelde vennootschappen zullen in het hiernavolgende gezamenlijk worden aangeduid als: de "**PSL-vennootschappen**". De PSL-vennootschappen waren actief op het gebied van assurantiebemiddeling en financiële advisering.
- 4.5 De groepsstructuur voor de overdracht van de aandelen was als volgt:

Overige betrokkenen

- 4.6 In deze zaak zijn, naast Lindhout, de volgende personen betrokken:

- Adriaanse: Jurist bij ASR
- Baeten: Voorzitter van de Raad van Bestuur van ASR (sinds 2006)
- Beumer: Statutair directeur van ASR en ASAM (van 2002 tot 2009)

- De Waal: Zakenrelatie van Lindhout
- Eichner: Kantoor directeur PSL Financiële Adviesgroep (gedetacheerd door ASR vanaf april 2003)
- Knoop: Manager Financial Support & Control bij ASR
- Lagendijk: zakelijk partner Van de Meene
- Martens: Bestuurder van Hestia (van maart 2003 tot april 2004)
- Rijnaard: Commercieel directeur Falcon Leven N.V.
- Roos: relatie van Lindhout en Van de Meene
- Van Ek: Voorzitter van de Raad van Bestuur van ASR (tot 2006)
- Van den Berg: Bestuurder van Hestia (van 2002 tot 2005)
- Van den Heuvel: financieel directeur PSL Advies en later ook van Hestia (tot april 2004)
- Van de Meene: Zakenrelatie van ASR, die ASR eind 2002 bij Lindhout heeft geïntroduceerd teneinde te participeren in PSL Advies
- Van Gerwen: Accountant van Lindhout (later ook van Hestia)
- Witpen: voormalig directeur PSL Advies.

5. FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

- 5.1 Aangezien in het onderhavige geschil de feiten en omstandigheden van het geval zo belangrijk zijn en de rechtbank in het eindvonnis deze slechts zeer summier heeft weergegeven, zal Lindhout het gerechtshof zo volledig mogelijk informeren over de periode voorafgaand aan als de periode na het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst.

Historie PSL Advies/AMEV 2000

- 5.2 In 1988 richt Lindhout PSL Advies op. PSL Advies richt zich op assurantiebemiddeling en financiële advisering. Het bedrijf is zeer succesvol: binnen 10 jaar zijn 100 werknemers in dienst en is de omzet op jaarbasis € 6.000.000,-.
- 5.3 Rond juni 2000 meldt zich ASAM, de investeringsmaatschappij van AMEV, bij Lindhout. Zij geeft aan zeer geïnteresseerd te zijn om in PSL Advies te participeren. Hoewel Lindhout aanvankelijk geen behoefte had om zijn aandelen te verkopen, treedt hij toch in gesprek met ASAM. ASAM wordt tijdens de gesprekken met Lindhout vertegenwoordigd door de heer Van den Bosch en Eichner (vanaf 2003 kantoordirecteur van Hestia te Eindhoven). Zij streefden een belang in PSL Advies na van 25% en stellen Witpen, de toenmalig directeur van PSL Advies, in staat de overige 75% van de aandelen te verwerven door hem voor deze aankoop te financieren (**productie 1**). De bieding van ASAM vertegenwoordigde een waarde van f/ 11.000.000,-. Lindhout heeft dit bod afgewezen.

Liquiditeitsspanningen 2001/2002

- 5.4 In voorjaar 2001 is PSL Advies met Stichting Amsterdam Thuiszorg ("SAT") een 3-jarige overeenkomst inzake employee benefits tot stand gekomen met een contractswaarde van fl. 14.800.000,-. Dit contract, met als ingangsdatum 1 september 2001, zou een enorme toename van de werkdruk teweegbrengen. Om de ruim 6500 werknemers van SAT te bedienen zijn er door PSL Advies 30-tal extra medewerkers in dienst genomen. De nieuwe medewerkers zijn medio 2001 aangenomen en er werd een kantoorruimte binnen SAT gehuurd met betrekking tot de kantoorfunctie waar vanuit PSL Advies het personeel zou gaan bedienen.
- 5.5 Medio augustus 2001 krijgt PSL Advies van de directeur van SAT een telefoontje waarin verzocht wordt de ingangsdatum van de overeenkomst met SAT aan te passen van 1 september 2001 naar 1 januari 2002. De door SAT aangedragen redenen voor het uitstel waren onvoorziene financiële tegenvallers in het jaarbudget. PSL Advies is uiteindelijk – met tegenzin – akkoord gegaan met het verzoek van SAT.
- 5.6 Medio december 2001 bereikt PSL Advies de mededeling dat de algemeen directeur van SAT per 1 januari zou opstappen en dat SAT zou willen wachten met de overeenkomst totdat een nieuwe algemeen directeur zou zijn aangetreden. Op 1 mei

2002 treedt een nieuwe directeur aan. Deze nieuwe directeur meldt al snel aan PSL Advies dat hij af wil zien van de overeenkomst. Hij biedt daarbij een bedrag van € 400.000,- als beëindigingsvergoeding. Inmiddels heeft PSL Advies veel investeringen gedaan en zijn de gemaakte kosten opgelopen tot een bedrag van € 1.000.000,-. De aangeboden beëindigingsvergoeding is derhalve veel te laag daar het positieve contractsbelang € 5.300.000,- bedraagt.

- 5.7 Begin 2002 krijgt PSL Advies te maken met een nieuwe financiële tegenslag. Eind 1999 heeft PSL Advies overeenstemming bereikt met Advanced Travel Partners Nederland B.V. (hierna: "ATPN") inzake de overname van PSL Reisadviesgroep per 1 januari 2002, inclusief een earn out over de resultaten van 2001. Over de gemaakte omzet in 2001 zou ATPN bij overname nog een bedrag van ruim € 1.500.000 dienen te betalen. Tevens zou onder andere een achtergestelde lening van rond € 600.000,- bij overname terugbetaald worden aan PSL Advies. ATPN weigert uiteindelijk de aandelen af te nemen, ondanks de gemaakte afspraken. Ook dit mondt uit in een procedure. Pas in september 2003 wordt deze procedure beëindigd middels een schikking.
- 5.8 Onder druk van ASR is genoeg genomen met een terugbetaling van de achtergestelde lening van PSL Advies ter waarde van ongeveer € 600.000,- en heeft men, onder angst van hoger beroep, de aan hen toekomende 'earn out' regeling ter waarde van minimaal € 1.500.000 laten schieten.²

Financieringen 2001/2002

- 5.9 PSL Advies hield bij huisbankier ABN Amro N.V. een kredietfaciliteit aan ter waarde van € 1.500.000,-. Door liquiditeitsspanningen naar aanleiding van de vertraging van de binnenkomst van SAT gelden, heeft PSL Advies Falcon Leven N.V. (een concernmaatschappij binnen Fortis ASR en derhalve zustermaatschappij van AMEV) als zakelijke relatie verzocht in de (tijdelijke) liquiditeitskrapte te voldoen met een faciliteit van € 1.580.000 met ingang van 1 oktober 2001 en een looptijd van 3 jaar. Falcon Leven N.V. deze vraagstelling op korte termijn ingevuld.
- 5.10 De met Falcon Leven N.V. gesloten overeenkomst maakte melding van het feit dat AMEV voor 50 % participeerde in deze financiering. Op deze wijze kwam AMEV

² Zie productie 12 bij dagvaarding, p. 3.

middels Beumer, ondanks haar mislukte poging in 2000 om te participeren in PSL Advies, toch via de achterdeur binnen bij PSL Advies. De voormalig commercieel directeur van Falcon Leven N.V., de heer F. Rijnaard, heeft hierover de navolgende verklaring afgelegd op 6 september 2016:³

Nadla Brulsma

Van: Lisette Pardon <lisette@zonnet.nl>
Verzonden: dinsdag 6 september 2016 12:29
Aan: Nadla Brulsma
Onderwerp: RE: Verklaring Lindhout / ASR #ADV2014 08388

Gearichte mevrouw Brulsma,

Mijn naam is Frits Peter Rijnaard.

- Ik ben werkzaam geweest bij Falcon Leven NV (voor de overname in 1992 door AMFV) genaamd Eagle Star Leven NV gevestigd te Hou'dorp.
- Mijn functies binnen dit bedrijf waar ik van af de start in 1988 heb gewerkt waren: Inspecteur, Hoofdinspecteur, Hoofdbuitendienst, Adjuuct-directeur, en Commercieel directeur. Wij (Falcon Leven NV) waren een 100% dochter van Amey.
- Na de overname door Amey in 1992 verloren wij geleidelijk onze autonomie. Amey had steeds meer invloed op onze bedrijfsvoering. Falcon richtte zich vooral op het kleine intermediair (Formule 1 genaamd), het middelgrote intermediair (formule 2 genaamd) en het landelijk opererend intermediair (Formule 3 genaamd).
- Formule 3 betrof vooral het intermediair dat grote volume levensverzekeringsproductie kon aanleveren en daarom ook hogere en afwijkende provisies en bonussen kon bedingen. Bonussen die veelal achteraf (na het jaar van de levensverzekeringsproductie) uitbetaald werden.
- Dhr. Beumer directeur bij Amey nemoede zich vooral met de formule 3 kantoren. Als er sprake was van een verzoek om een afwijkende provisie - of bonusregeling, een financiering of een participatie was het dhr. Beumer die het betreffende dossier overnam en besliste over deze verzoeken.
- PSL Financiële Adviesgroep was een formule 3 kantoor en het was dus dhr. Beumer die met dat kantoor de afspraken maakte.
- Falcon Leven NV had een goede relatie met PSL en was daar zover als ik mij kan herinneren niet mee gebrouilleerd.

Met vriendelijke graet,

Frits P. Rijnaard

5.11 Zowel de toezeggingen van SAT alsook het niet willen afnemen van de reisadviesgroep door ATPN per 1 januari 2002 leidde tot vertraging van de financiële planning van september 2001. Lindhout heeft daarop besloten om bij Westland Utrecht Bank N.V. (hierna: "WUH") zijn op dat moment bestaande hypothecaire geldlening te verhogen met € 600.000,- (met een aflossingsverplichting van € 25.000,- per maand) en dit bedrag doorgeleend via JS Lindhout Holding aan de PSL Advies.

5.12 In maart 2002 liep PSL Advies ongeveer € 2.000.000,- achter op de verwachte financiële liquiditeitsplanning van een jaar eerder. Dit kwam door de personeelskosten inzake de SAT-overeenkomst waar geen inkomsten tegenover stonden, alsmede door het ontbreken van inkomsten uit de overeengekomen verkooptransactie met ATPN.

³ Zie productie 36 conclusie van dupliek in reconventie.

- 5.13 Medio 2002 startte PSL Advies een kort geding en vordert nakoming van SAT. PSL Advies verliest het kort geding in medio augustus 2002 waardoor PSL Advies is aangewezen op een bodemprocedure. In 2007 wordt pas uitspraak gedaan in deze procedure in het voordeel van PSL Advies, waarover hierna meer.
- 5.14 Op het moment dat PSL Advies het kort geding tegen SAT verloor en de onderhandelingen over een minnelijke regeling waren spaak gelopen, werd duidelijk dat afscheid moest worden genomen van de 30 extra aangenomen medewerkers. Daar was immers geen werk voor en een oplossing op korte termijn was niet voorhanden, omdat PSL Advies zich genoodzaakt zag een bodemprocedure te starten. Daardoor ontstond najaar van 2002 een nieuw liquiditeitsprobleem ter grootte van ongeveer € 1.500.000,-.
- 5.15 Begin oktober 2002 komt Lindhout in contact met Beumer nadat hij Falcon Leven N.V. opnieuw had verzocht om een uitbreiding van de bestaande financiering. Zoals uit de hiervoor afgebeelde verklaring van Rijnaard valt af te leiden, was Beumer de persoon die zich destijds namens AMEV met dit soort zaken bemoeide en een beslissing nam.
- 5.16 Met Beumer bespraken PSL Advies in oktober 2002 haar saneringsplannen in het kader van de (tijdelijke) financieringsvraag van € 1.500.000,-. Beumer stelde dat hij er vertrouwen in had, mede gezien het positieve advies van de directie van Falcon Leven N.V. waarmee PSL Advies reeds jarenlang een meer dan prettige en profijtelijke relatie mee onderhield.
- 5.17 Nieuwe liquiditeitsprognoses alsmede vele besprekingen met medewerkers van AMEV in het najaar 2002 leidde uiteindelijk bij AMEV/Beumer tot een voorstel om € 750.000,- extra te financieren, mits een derde bereid was ook € 750.000,- te financieren. Deze partij was snel gevonden door middel van een andere grote zakenpartner van PSL Advies, te weten WUH. WUH was bereid om € 750.000,- te financieren.
- 5.18 In oktober 2002 wordt er een meeting belegd in Utrecht, waarbij het de bedoeling was de financiering af te ronden. De directie van WUH, Beumer en Rijnaart namens AMEV/Falcon alsmede de accountant van Lindhout, Van Gerwen (Baker Tilly Berk N.V.) en financieel directeur W. Van den Heuvel alsmede Lindhout zelf zijn aanwezig. Tot grote verbazing van alle aanwezigen meldt Beumer direct dat AMEV niet zal

financieren, ondanks de toezeggingen. Dit leidt tot grote consternatie bij zowel directie WUH alsook het PSL-kamp, omdat hij hiervoor geen meeting had hoeven te beleggen en een en ander best mondeling had kunnen afdoen. Een reden voor de afwijzing werd niet gegeven. Onverrichte zaken keerden partijen huiswaarts. PSL Advies ging gaan door met de reeds ingezette saneringsactie (**productie 2**).

5.19 Inmiddels had Lindhout nog een andere optie. Dit betrof een 50% participatie door Privilege B.V., een besloten vennootschap van de heer H. Schalkwijk, een zakenrelatie van Lindhout. De heer H. Schalkwijk was bereid € 2.200.000,- te verstrekken ter financiering van de afkoop lopende financieringen bij ABN Amro Bank N.V. en Falcon Leven N.V. Hierover vinden ook daadwerkelijk gesprekken plaats met Beumer, die tegen finale kwijting aanbiedt € 800.000,- kwijt te willen schelden op de lopende Falcon Leven N.V. financiering tegen betaling van de restantschuld. Lindhout en Privilege B.V. komen niet tot overeenstemming met betrekking tot de voorwaarden van deze transactie.

5.20 In november 2002 vindt Lindhout een zestal zakenrelaties bereid om een risicodragende lening ter beschikking te stellen groot € 1.500.000,- op "softe" voorwaarden om de saneringsactie af te ronden.⁴

Contact met Van de Meene

5.21 Medio december 2002 meldt Beumer zich opnieuw. Hij meldt onder de indruk te zijn van de vorderingen met betrekking tot de door PSL Advies ingezette saneringsactie en meldt tevens dat het, gezien de goede naam alsmede de incidentele problemen het wel erg jammer zou zijn dat PSL Advies de problemen niet te boven zou komen. Beumer stelt Lindhout voor om hem te introduceren bij een zakenrelatie, welke bereid zou zijn om veel geld te investeren in goede kantoren welke groeipotentie hebben. Tevens deelde Beumer mede dat deze partij een aantal mislukte participaties van Fortis / ASR wilde overnemen en deze zouden dan ondergebracht worden bij PSL Advies. Het een aantal jaren ingezette beleid binnen bleek veranderd te zijn en Fortis / ASR wilde haar participaties en financieringen in intermediairs afbouwen. Zo wordt Lindhout medio december 2002 in contact gebracht met Van de Meene.

5.22 In de weken daaropvolgend voeren Lindhout en zijn financieel directeur de heer W.

⁴ Zie productie 5 bij dagvaarding Lindhout.

van den Heuvel een aantal gesprekken met Van de Meene, meestal in zijn woonplaats te Knokke (België). De heer Van de Meene geeft aan (samen met een aantal zakenpartners die Lindhout nooit eerder had ontmoet) een bedrag van € 10.000.000,- te willen investeren in PSL Advies (productie 3). Beumer zou (met een discount) portefeuilles en/of aandelenbelangen in de regio groot Eindhoven verkopen, welke dan ingebracht zouden worden binnen PSL Advies. Overigens wordt Beumer, conform zijn verzoek, van ieder gesprek direct op de hoogte gesteld.⁵

- 5.23 Tevens wordt er vanaf medio december 2002 in opdracht van AMEV, in de persoon van de heer W. Knoop, een boekenonderzoek gedaan bij PSL Advies. Dit boekenonderzoek verliep in samenspraak met financieel directeur W. van den Heuvel en de accountant van Lindhout, te weten Van Gerwen.
- 5.24 Medio januari 2003 bereiken Lindhout en Van de Meene op grote lijnen overeenstemming inzake de 50% participatie van Van de Meene c.s. in PSL Advies. Vooruitlopend op deze transactie stortte AMEV op 24 januari 2003 een bedrag van € 1.300.000,- op de bankrekening van PSL Advies, zonder dat hier een schriftelijke overeenkomst aan ten grondslag lag. Evenmin werden zekerheden verlangd. Het voormelde bedrag wordt vervolgens aangewend om de saneringsmaatregelen te voltooien. Als gevolg van de storting bedankte Lindhout zijn private/bevriende financiers voor het in hem gestelde vertrouwen.
- 5.25 Pas op 3 maart 2003, tijdens een onderhoud op kantoor bij Beumer, wordt Lindhout verzocht een leningsovereenkomst te tekenen. Volgens Beumer om "iets vast te leggen" voor het dossier, totdat de participatie door Van de Meene is afgewikkeld. Na doorlezing stuit Lindhout op de naam van een voor hem onbekende heer L. Geeris als borgsteller. Beumer meldt hem dat dit een zakenrelatie is van Van de Meene, welke tijdelijk optreedt als borgsteller voor deze tijdelijke overeenkomst. Dat zou gemakkelijker zijn daar Van de Meene zelf in Knokke (België) woonachtig is.
- 5.26 Lindhout is pas in februari 2016 gebleken blijkt dat Geeris zich nooit borg heeft gesteld met betrekking tot deze financiering en dat deze transactie hem volkomen vreemd is.⁶

⁵ Zie productie 27 bij conclusie van repliek in conventie, tevens houdende conclusie antwoord in reconventie, p. 4, punt 4.

⁶ Zie productie 32 bij conclusie van repliek in conventie, tevens houdende conclusie antwoord in reconventie.

From: L.G. Geeris
Sent: Wednesday, February 17, 2016 12:50 PM
To: l.geeris@holla.nl
Subject: Fwd: lening

Geachte heer Portein,

Met verbazing heb ik uw email gelezen.
Ik ben niet op de hoogte van de door u beschreven transactie, ben niet aanwezig geweest bij besprekingen betreffende dit project en de daaraan verbonden lening.
Daarbij ken ik de heren Lindhout en Beumer ook niet.
De heer Van de Meene ken ik wel maar is nooit een zakenpartner van mij geweest.
Ik heb dan ook geen idee waarom mijn naam op de akte terecht is gekomen.
Hopende hiermee uw vragen beantwoord te hebben en dat u een en ander gaat corrigeren.

Met vriendelijke groet,
L.G.M.R. Geeris

DD-onderzoek

- 5.27 Eind januari 2003 blijken Van de Meene c.s. toch nog een uitvoerig Due Diligence onderzoek (hierna: "DD onderzoek") te willen laten uitvoeren en wordt Deloitte ingeschakeld. Vanaf februari 2003 vindt een zeer uitvoerig Due Diligence onderzoek plaats gedurende een vijftal weken.
- 5.28 Dit leidt op 19 maart 2003 tot goedkeuring alsmede (mondelinge) overeenstemming tussen Lindhout en van de Meene c.s. ten kantore van PSL Advies te Eindhoven. Financieel directeur Van den Heuvel alsmede Knoop van AMEV, welke die dag toevallig aanwezig is i.v.m. een onderhoud met Van den Heuvel, feliciteren Lindhout met de bereikte overeenstemming. Het personeel wordt tevens geïnformeerd dat er overeenstemming is bereikt inzake een 50 % participatie door van de Meene cs. in de PSL Financiële Adviesgroep BV. Lindhout verwijst naar getuigenverklaringen van Van den Heuvel⁷, Van Gerwen⁸ en Lagendijk (productie 4).
- 5.29 In tegenstelling tot hetgeen ASR in eerste aanleg heeft beweerd, is Lindhout van een negatief advies van Deloitte niets bekend. Sterker nog, hij heeft destijds van Deloitte een brief ontvangen waarin melding is gemaakt van de prettige en open samenwerking tijdens het uitgevoerde Due Diligence onderzoek.

⁷ Zie productie 2 bij dagvaarding, p. 8.

⁸ Zie productie 27 bij conclusie van repliek in conventie, tevens houdende conclusie antwoord in reconventie, p. 4, punt 4.

- 5.30 Op donderdagochtend 20 maart 2003 krijgt Lindhout in de vroege ochtend een telefoontje van Beumer of hij diezelfde ochtend naar Brasschaaf (België) kan komen voor een bespreking met hem en Van de Meene. Tijdens deze bespreking wordt aan Lindhout medegedeeld dat de participatie door Van de Meene niet doorgaat. Van beide heren krijgt Lindhout geen enkele motivatie met betrekking tot de reden hiervan. Lindhout is totaal verbijsterd en keert huiswaarts.
- 5.32 Op zaterdagmiddag 22 maart 2003 krijgt accountant Van Gerwen een telefoontje van Beumer met de melding dat zich een nieuwe koper heeft aangediend. Beumer vraagt of Van Gerwen en Van den Heuvel bereid zijn deze nieuwe koper aanstaande maandag te ontmoeten ten behoeve van de uitwisseling van gegevens. Tevens krijgt Van Gerwen het hoogst opmerkelijke verzoek om deze bespreking voor Lindhout geheim te houden. Dit weigert van Gerwen zeer nadrukkelijk en meldt Beumer dat hij niet zonder toestemming van Lindhout aan deze vraagstelling zal voldoen. Van Gerwen neemt direct contact op met Lindhout en geeft hem, samen met Van den Heuvel, toestemming de potentiële nieuwe kopers te ontmoeten.

Gedwongen verkoop aandelen

- 5.31 Op 24 maart 2003 ontmoeten Van Gerwen en Van den Heuvel de heren Van den Berg en Martens van Hestia. Lindhout is niet bij deze ontmoeting, zie hierover ook de verklaring van Van den Berg (**productie 5**). Dinsdag 25 maart 2003 ontvangt Lindhout via Beumer de vraagstelling of hij diezelfde middag naar zijn kantoor te Utrecht kan komen voor een "dringende bespreking". De achterliggende reden wordt Lindhout niet medegedeeld. Lindhout geeft aan dat hij aanwezig zal zijn, mits Van Gerwen die middag zijn agenda kan vrijmaken. Die middag ontmoette Lindhout voor het eerst de directie van Hestia in de personen van Van den Berg en Martens, in het bijzijn van Beumer, Knoop en Van Gerwen. Beumer neemt direct het woord en meldt dat Lindhout gedwongen wordt gedurende de vergadering overeenstemming te bereiken met Hestia over de verkoop van aandelen PSL Advies voor € 1,-. Uiteraard verzet Lindhout zich hiertegen en verzoekt Beumer om uitstel tot uiterlijk 1 juli 2003 om zodoende alsnog gebruik te maken van het aanbod van zijn private/bevriende financiers. Dit voorstel wordt resoluut door Beumer afgewezen. Hij voegt er tevens als dreigement aan toe dat indien als niet onmiddellijk aan de verkoop medewerking gegeven wordt door Lindhout aan de door Beumer/AMEV gedicteerde voorwaarden

dat dan:

- Falcon Leven N.V. de onmiddellijk opeisbare verschuldigde bonusbetaling van ruim € 200.000,- aan PSL Advies zou blokkeren; en
- AMEV het reeds verstrekte krediet ad € 1.300.000,- onmiddellijk zou opeisen, inclusief de door Lindhout verstrekte persoonlijke borgstelling. Voor de opeising was op dat moment geen juridische basis, nu Lindhout niet achterstallig was en er ook geen pandaktes zijn ondertekend door Lindhout.

Voormelde maatregelen zouden onmiddellijk tot een faillissement van PSL Groep leiden en tot een persoonlijk faillissement van de heer Lindhout.

5.32 Lindhout kon uiteindelijk niet anders dan onder deze druk akkoord gaan met de eisen van Beumer/AMEV, aangezien anders de continuïteit van PSL Advies en de banen van een 80-tal medewerkers in onmiddellijk gevaar kwamen. De uitbetaling van salarissen kwam door de intrekking van de PSL Advies toekomstige bonus immers acuut in gevaar indien Lindhout niet akkoord zou gaan met de eisen van Beumer/AMEV. Ook zou Lindhout de betalingsregelingen met de fiscus niet na kunnen komen.

5.33 Overigens volgde er nog een nieuwe eis naarmate het "gesprek" vorderde, namelijk dat Hestia niet alleen PSL Advies maar de gehele groep van PSL-vennootschappen zou verwerven en daarmee ook de waardevolle claims op SAT en ATPN alsmede fiscaal verrekenbare verliezen in JSL Holding. Met de rug tegen de muur is Lindhout die middag akkoord gegaan na de voor hem maximaal mogelijke earm out regeling uit te hebben onderhandeld. Lindhout verwijst naar de overnameovereenkomst d.d. 4 april 2003.⁹ Lindhout verwijst voorts naar de door Beumer gedane toezegging dat Lindhout bij WUH lopende hypotheek, waarvan Beumer wist dat er op dat moment als achterstanden ter waarde van € 75.000,- waren inzake rentebetalingen, overgesloten zou worden via Hestia naar AMEV. Dit volgt uit de door Van Gerwen en Van den Berg afgelegde getuigenverklaringen.¹⁰

5.34 Op 27 maart 2003 ontvangt Lindhout een faxbericht van Martens waarin deze melding maakt van een bereikte overeenstemming op 25 maart 2003 (productie 6). ASR heeft in eerste aanleg betoogd dat Lindhout na onderhandelingen zelfstandig

⁹ Productie 8 bij dagvaarding.

¹⁰ Productie 12 en 13 bij dagvaarding.

met Hestia tot overeenstemming is gekomen met betrekking tot de verkoop van zijn PSL.-vennootschappen. Het tegendeel blijkt echter uit verklaringen van Van den Berg, Martens en Van Gerwen hieromtrent.¹¹

- 5.37 Op 4 april 2003 zijn de aandelen JSL Holding en PSL Holding gepasseerd bij de notaris. Tot Lindhout zijn verbazing kwam op dat moment de naam AMEV voor in de geheimhoudingsclausule in de overnameovereenkomst (**productie 7**). In de stukken heeft Lindhout voor het transport de naam AMEV laten doorhalen. ASR, de rechtsopvolgster van Fortis ASR verzekeringen (AMEV) N.V. beweert in eerste aanleg dat niet ASR maar ASAM aangesproken dient te worden. Lindhout heeft vanaf 2002 enkel met AMEV-medewerkers gesproken en voorts enkel gelden van AMEV ontvangen. Lindhout verwijst naar de visitekaartjes welke door hem in eerste aanleg in het geding zijn gebracht.¹² Lindhout was destijds niet bekend met het feit dat Beumer destijds (ook) statutair bestuurder was van ASAM sinds 1 februari 2003.
- 5.38 Na overdracht van de aandelen is Lindhout eerst een tiental dagen met vakantie gegaan voordat hij met zijn overeengekomen adviseursfunctie "mister PSL" zou beginnen. Tijdens zijn vakantie verneemt hij van voormalig personeelsleden dat er een lastercampagne gevoerd wordt tegen zijn persoon. Tevens worden de afgesproken fees niet overgemaakt en wordt Eichner, gedetacheerd door AMEV, tot kantoordirecteur van PSL/Hestia Eindhoven gebombardeerd. Ook het oversluiten van diens hypotheek van WUH naar AMEV wordt door Beumer geblokkeerd. Lindhout verneemt overigens pas in 2013 dat Beumer het oversluiten van zijn hypotheek van WUH naar AMEV door zijn toedoen, is gedwarsboomd.¹³
- 5.39 Lindhout voelt zich niet langer welkom bij PSL, ondanks de gemaakte afspraken en de ongenueanceerde lastercampagne richting zijn persoon verhevigd zich zowel intern als extern, waarover hierna meer.
- 5.40 Lindhout zou op 1 juli 2003 conform de overeenkomst met Hestia € 75.000,- ontvangen ter delging van de door hem verschuldigde achterstallige hypotheekrente bij WUH. Zowel directie Hestia en Beumer wisten, gelet op het vorenstaande, van deze achterstanden en wisten dat voormeld bedrag diende ter delging van de verschuldigde hypotheekrente. Lindhout ontving echter niets. Op 3 juli 2003 brengt

¹¹ Productie 2 t/m 4 bij dagvaarding.

¹² Productie 35 akte overlegging producties.

¹³ Productie 14 bij de dagvaarding.

Lindhout met zijn vrouw een bezoek aan de Hestia directie. Martens begint over "apen op zolder" maar kan niet aangeven wat dit dan concreet voorstelt. Lindhout heeft gesteld dat hij bereid is om PSL per direct weer terug te nemen. Dat is echter volgens Martens niet de bedoeling. Dan komt Martens met een verklaring dat de toegezegde financiering vanuit AMEV nog niet volledig binnen is. Lindhout maakt daarop melding van het feit dat sinds mei 2003 er in ieder geval al een substantieel bedrag van € 750.000,- binnen moet zijn in verband met de verzelfstandiging van de vestigingen Capelle ad IJssel en Uden. Dat bedrag was echter grotendeels naar AMEV gegaan ter aflossing van de in januari 2003 verstrekte € 1.300.000,- deelde Martens mede. Later gaf de directie van Hestia toe dat het hen uitdrukkelijk door Beumer was verboden om Lindhout te betalen, Lindhout verwijst naar de door Martens en Van den Berg afgelegde getuigenverklaringen.¹⁴ Alle binnenkomende gelden moesten worden aangewend om het door AMEV beschikbaar gestelde bedrag van € 1.300.000,- terug te betalen.

Schikking ATPN

- 5.41 In september 2003 komt het tot schikking met ATPN naar aanleiding van de overname van de aandelen PSL Reisadviesgroep en ontvangt Hestia € 600.000,-. Dit bedrag wordt echter rechtstreeks overgemaakt naar Rendement Adviesgroep B.V. (onderdeel Hestia) en zal derhalve de rechtmatig rechthebbende partij, PSL advies, nooit bereiken. Lindhout heeft vernomen van de heer van de Berg dat de druk vanuit Beumer zo groot was dat men in de "onderhandeling" met ATPN om snel akkoord is gegaan en de overeengekomen earn out ad € 1.500.000,- heeft laten schieten. Alles was erop gericht om de door AMEV aan PSL Advies geleende € 1.300.000,- zo snel mogelijk af te lossen. Lindhout ontvangt niets uit hoofde van de overeengekomen earn out. Lindhout heeft op dat moment conform de met Hestia gesloten overnameovereenkomst een bedrag groot rond de € 260.000,- legoed alsmede de contractueel overeengekomen € 55.000,- uit hoofde van de door Lindhout aan de PSL Reisadviesgroep beschikbaar gestelde lening, welke bij verkoop of schikking inzake ATPN terugbetaald zou worden. Overigens lopen alle betalingen via de door AMEV bij PSL gedetacheerde Eichner, waardoor Beumer/AMEV de volledige financiële controle voert over PSL/Hestia Eindhoven. Lindhout verwijst naar de getuigenverklaringen van de directie van Hestia waaruit het vorenstaande blijkt.¹⁵

¹⁴ Productie 7 en 12 bij dagvaarding.

¹⁵ Productie 2 t/m 4 bij dagvaarding.

5.42 Ondanks een debiteurenpositie van € 1.600.000 welke na afkoop van obligo bij ABN Amro Bank N.V. ad € 450.000,-, alsmede een (met 25 % per jaar groeiende) assurantieportefeuille met een marktwaarde van minimaal € 3.346.625,- (**productie 8**) en een hypotheekportefeuille van rond de € 2.000.000.000,- wil Beumer/AMEV schijnbaar niet aanvullend financieren, maar louter van haar ongedekte positie af van € 1.300.000,-. Lindhout leidt een en ander ook af uit een door Martens aan SNS Bank N.V. gericht verzoek na de overname van de PSL-vennootschappen van Lindhout d.d. 21 april 2003 (**productie 9**). Overigens ontvangt Lindhout in het najaar van 2003 al zeer verontrustende meldingen van andere crediteuren welke ook niet of mondjesmaat worden betaald door Hestia. Als "excuus" wordt, zowel intern alsook extern, Lindhout genoemd die Hestia een kat in de zak zou hebben verkocht, zo blijkt ook uit verklaringen van Van den Berg (**productie 5**) en van Verbeek (**productie 10**). Overigens is het dan niet geheel logisch de financieel directeur Van den Heuvel alsmede accountant Van Gerwen worden aangehouden. Overigens scoort de directie zowel intern alsook extern bepaald niet met deze doorzichtige lastercampagne getuige de brief die het (voltallige) personeel van de PSL-vennootschappen na het faillissement van Hestia stuurde aan de Raad van Bestuur van AMEV (**productie 11**). De motivatie onder het personeel neemt naarmate het jaar 2003 vordert ernstig af, hetgeen leidt tot een omzet terugval van rond de 50%.

Privésituatie

- 5.43 De privésituatie van Lindhout wordt er vanaf september 2003 niet beter op. Hestia had de belofte gedaan na schikking met ATPN in september 2003 te betalen. Ook dit bleek ijdele hoop, waardoor Lindhout gedwongen werd tot juridische maatregelen om hem op dat moment toekomende € 260.000,- en € 55.000,- veilig te stellen.
- 5.44 Tevens nam de druk vanuit WUH en ABN Amro Bank N.V. toe. Lindhout was niet in staat om zijn verplichtingen jegens WUH na te komen. Lindhout had bovendien een privé borgstelling verstrekt ad € 113.500,- (**productie 12A**) uit hoofde van sanering van het rekeningcourant krediet van ABN. Lindhout heeft Beumer hier destijds over geïnformeerd. Lindhout was daarnaast verstoken van inkomsten, omdat hij niet betaald werd door Hestia maar wel gebonden was aan een stringent concurrentie/relatiebeding. Het stond hem dus niet vrij om actief te zijn in de branche waarin hij zijn sporen al had verdiend. Lindhout zag zijn voormalige PSL-vennootschappen langzaam maar zeker afzakken naar een onafwendbaar faillissement.

Juridische stappen

5.45 Aangezien de met Lindhout overeengekomen betalingen door Hestia niet werden voldaan, zag Lindhout zich genoodzaakt om juridische stappen te ondernemen. Eind november 2003 startte hij een kort geding, welke in januari 2004 leidt tot een voor hem positieve uitspraak leidde. Hestia werd door de rechtbank (uitvoerbaar bij voorraad) veroordeeld tot betaling van een bedrag ad € 260.000,- uitvoerbaar bij voorraad. Hestia gaat tegen dit vonnis in hoger beroep, maar haalt bakzeil. Toch weigert Hestia te betalen. Lindhout vernam pas in 2013 dat dit geschiedde op instructie van Beumer.¹⁶

5.46 Op het moment dat Lindhout het kort geding tegen Hestia startte, diende Hestia een faillissementsrekest in met het oogmerk om de juridische acties van Lindhout te dwarsbomen en hem kapot te maken. Dit verzoek werd uiteraard afgewezen (**productie 12B**). Van den Berg heeft Lindhout later in 2012 mondeling medegedeeld dat Eichner en Martens achter dit rekest zaten in overleg met Beumer. Lindhout biedt hiervan bewijs aan door Van den Berg als getuige te horen.

Bedreiging

5.47 Na uitbrengen van de kort geding dagvaarding wordt in december 2003 de echtgenote van Lindhout telefonisch bedreigd door een anonieme beller. Die deelt de echtgenote van Lindhout het navolgende mede: "*indien je echtgenoot het kort geding niet intrekt, dan haalt jullie gezin de Kerst niet*". Uiteraard doen Lindhout en zijn echtgenote direct aangifte bij de politie.

Beslag aandelen PSL-vennootschappen

5.48 Aangezien Hestia niet vrijwillig aan het kort geding vonnis wilde voldoen, besloot Lindhout om executoriaal beslag te leggen op de door Hestia gehouden aandelen in de PSL-vennootschappen. Lindhout ontdekt op dat moment dat er door Hestia een pandrecht is gevestigd op deze aandelen ten gunste van AMEV tot zekerheid van hetgeen AMEV van Hestia te vorderen had (**productie 13**). Uit een e-mailwisseling tussen Adriaanse, de jurist van AMEV, en de directie van Hestia blijkt dat dit pandrecht is gevestigd met het oog op het door Lindhout jegens Hestia te behalen

¹⁶ Zie productie 2 t/m 4 bij dagvaarding Lindhout.

vonnis en dat die verpanding waarschijnlijk paulianeus was. Martens spreekt zelfs over het voorkomen dat Lindhout door de opgebouwde "fire wall" heen kan (**productie 14**).

- 5.49 Hestia geeft Lindhout te verstaan niet te kunnen betalen en stelt tevens dat AMEV niet meer wil financieren. Als compromis stelt Lindhout voor om de claim op SAT aan Lindhout over te dragen. Hestia gaat hiermee akkoord onder voorbehoud dat AMEV afziet van haar pandrecht op de opbrengst van deze claim. Na in toestemming te hebben verkregen van AMEV, wordt de overeenkomst van overdracht op 23 april 2004 door de Hestia directie getekend (**productie 15A**).
- 5.50 Lindhout vernam pas in 2012 van Van den Berg, waarover hierna meer, dat AMEV geen medewerking wilde verlenen aan de minnelijke regeling die hij met Hestia had getroffen. Lindhout verwijst naar een aantal e-mailberichten uit augustus 2004 waaruit valt af te leiden dat Hestia er bij AMEV op aandrong om medewerking te verlenen, welke niet werd verleend (**productie 15B**). Hestia kon daardoor niet onbezwaard de vordering van PSL Advies op SAT overdragen aan Lindhout. Lindhout is daarop in 2004 daadwerkelijk overgegaan tot executie van de aandelen die door Hestia werden gehouden in de PSL-vennootschappen. Lindhout ontving op dat moment een telefoontje van Beumer met de vraag of hij interesse had om de PSL-vennootschappen terug te kopen. Lindhout was uiteraard nog geïnteresseerd. Er wordt op 15 juni 2004 een bespreking gearrangeerd tussen Beumer, Van Gerwen en Lindhout te Utrecht. Tijdens dit gesprek gaf Beumer aan dat de integriteit van Lindhout op dat moment niet ter discussie stond (**productie 15C**).
- 5.51 Beumer deelde Lindhout tijdens voormeld gesprek mede dat "Hestia bepaald geen succesnummer was". Hij zou de ontstane situatie met de directie van Hestia gaan bespreken, zie hierover ook de verklaring van De Waal (**productie 15D**).
- 5.52 Lindhout is overigens in 2012 gebleken dat er al grote problemen waren in de verstandhouding tussen Beumer en de directie van Hestia. De directie van Hestia heeft een zwartboek bijgehouden in verband met het handelen van Beumer in het licht van de ontmanteling van Hestia. Hestia wordt in leven gehouden tot er meer dan één jaar is verstreken nadat de ten gunste van AMEV gevestigde zekerheden waren gevestigd. In maart 2005 valt namelijk het doek voor Hestia.

Privésituatie Lindhout

- 5.53 De financiële situatie van Lindhout verslechterde sinds 2004 in toenemende mate. Hestia weigerde te betalen, Lindhout had geen inkomen en vermogen (meer) en maakte aanzienlijke kosten die betrekking hadden op juridische bijstand. Het gezin Lindhout werd "in leven" gehouden door vrienden die Lindhout leningen verstrekten. Daarnaast werd een erfenis aangewend ter aflossing van een borgstelling van Lindhout bij ABN Amro Bank N.V. welke hij had verstrekt bij sanering rekening courant krediet van ABN Ook nam de druk vanuit WUH verder toe, omdat rentebetalingen uitbleven. Sinds eind 2002 had Lindhout een aan hem in eigendom toebehorend perceel bouwgrond van 6000m² in Waalre (Noord-Brabant) te koop gezet. Binnen een aantal weken leidde dit tot een bod van € 1.135.000,-. Kort daarna ontstaat er tussen de gemeente Waalre en de provincie Noord-Brabant een geschil over de uitgifte van bouw kavels met als gevolg dat alle bouwbestemmingen tot nader order worden opgeschort. De beoogd koper van het perceel bouwgrond haakt af.
- 5.54 In april 2004 neemt Beumer namens AMEV eigenhandig contact op met WUH, zo blijkt Lindhout later uit een interne notitie van WUH welke door WUH aan hem wordt verstrekt in 2013.¹⁷ Beumer zou WUH hebben toegezegd om voor betaling van de door Lindhout aan WUH verschuldigde bedragen zorg te dragen, mits de vordering van Lindhout op PSL (uit hoofde van de nabetalingsregeling) aan WUH zou worden verpand. Beumer is zijn toezegging jegens WUH niet nagekomen. Lindhout raakt hier dus pas bekend mee in 2013.
- 5.55 Eind mei 2004 heeft Lindhout via het hoofd grondzaken gemeente Waalre reeds vernomen dat de gemeente Waalre de procedure tegen de provincie Noord-Brabant had gewonnen en dat bestuursrechtelijk een en ander binnen uiterlijk 6 weken geëffectueerd zou worden hetgeen zou resulteren in het weer van een bouwvergunning voorzien van het door Lindhout (met bouwvergunning) aangekochte perceel. Op 6 juni 2004 is het onroerend goed geëxecuteerd en op 22 juni 2004 was de bouwbestemming weer hersteld.
- 5.56 Teneinde WUH rustig te houden informeerde Lindhout WUH over de ontstane situatie met Hestia. WUH voert echter de druk op en dreigt met een executieveiling van de woning en het perceel grond begin juni 2004. De executieveiling vindt doorgang als

¹⁷ Productie 14 bij dagvaarding.

gevolg van een misverstand tussen de betrokken notaris en WUH. Het perceel bouwgrond levert als gevolg van de problematiek tussen de gemeente Waalre en de provincie Noord-Brabant slechts € 200.000,- op, terwijl een onderhandse dan wel executoriale verkoop enkele weken later tot een veel hogere opbrengst had geleid. Lindhout blijft achter met een enorme restschuld aan WUH van meer dan € 1.000.000,- inclusief een BKR-registratie van de hoogste categorie, waardoor vanaf dat moment iedere bancaire financiering onmogelijk werd.

In 2012 is Lindhout pas gebleken dat Beumer, middels het instrueren van de directie van Hestia en in de wetenschap van de betalingsachterstand van Lindhout jegens WUH, op deze wijze Lindhout verder onder druk zette, zie hierover de verklaring van Van Den Berg (productie 5).

- 5.56 WUH wilde diens restantvordering op Lindhout verhalen en schakelde Fiditon hetgeen de druk op Lindhout met name in 2005 en 2006 nog verder opvoerde. Lindhout is dus – in tegenstelling van hetgeen ASR in eerste aanleg heeft betoogd – wel degelijk geconfronteerd met incassomaatregelen door Fidition, het incassobureau van WUH in person van de heer P. Delis.
- 5.57 Lindhout bleef in 2004 compleet berooid achter. Zijn woning was executoriaal verkocht, hij had een enorme restantschuld aan WUH, geen inkomsten en zijn vermogen was verdampt. Met behulp van vrienden is het gezin van Lindhout in staat gesteld om in het noodzakelijke levensonderhoud te voorzien. Lindhout verwijst naar geldleningen welke aan hem zijn verstrekt in de periode 2004 t/m 2006 (**productie 16**). Lindhout en zijn gezin verhuizen na de executoriale verkoop van hun woning naar België waar zij tijdelijk (tot 1 september 2006) kosteloos intrek konden nemen in een op dat moment leegstaand en te koop staande woning.

Situatie Hestia 2004

- 5.58 Medio juli 2004 werd Lindhout opnieuw benaderd door Beumer. Hestia blijkt ten tijde van de overname van de PSL-vennootschappen reeds bij overname een schuld te hebben van € 5.000.000,- aan ASR terwijl Lindhout in de overnamebesprekingen altijd is voorgehouden dat Hestia financieel gezond was. Hestia bleek een lege huls te zijn waarbij men hoopte dat de PSL-vennootschappen hen nog in veilige haven kon manoeuvreren.

5.59 Uit de door Van den Berg en Martens afgelegde verklaringen valt af te leiden dat men geen behoefte aan "pottenkijker" Lindhout.¹⁰ Beumer had achteraf gezien maar één belang en dat was het zo snel mogelijk terughalen van zijn ongedekte positie van € 1.300.000,- welke hij had overgehouden aan de afgeketste participatie van Van de Meene c.s. Beumer had Hestia volledig in zijn macht en detacheerde Eichner als kantoordirecteur in Eindhoven.

5.60 Na enkele gesprekken tussen Lindhout en Beumer vanaf medio 2004 over de terugkoop van de PSL-vennootschappen blijft het een aantal maanden stil tot ongeveer november 2004. Tussen ASAM en Hestia hebben in het najaar 2004 gesprekken plaatsgevonden op basis waarvan in elk geval is geconstateerd dat Martens van 1 november 2004 niet meer fysiek aanwezig mag zijn ten kantore van Hestia in Hilversum en Eindhoven. Lindhout verwijst naar een op 30 oktober 2004 door Van den Berg aan Martens verzonden e-mailbericht (**productie 17A**). Een zinsnede uit dat e-mailbericht is typerend voor de opstelling van Beumer:

"(...) Rob Beumer heeft mij laten zien wat de gevolgen zullen zijn indien het bovenstaande niet wordt uitgevoerd. Neem alsjeblieft van mij aan dat het serieus is. De leningen worden opgeëist, een faillissement volgt en vervolgens komt hij achter de bestuurder/ aandeelhouder aan, ik dus, met onbehoorlijk bestuur en mismanagement. (...) Zakelijk en privé ga ik helemaal naar de kloten. (...) ASAM wordt tot de hoogste baas bij Fortis ondersteund, ook dat is mij duidelijk gemaakt. (...)"

5.61 Als gevolg van het verbreken van de banden tussen Van den Berg en Martens, had Martens zijn aandelen Hestia verkocht aan Van den Berg. Martens behield echter ter "compensatie" een managementovereenkomst inclusief een voortijdse beëindigingsclausule met Hestia ad € 500.000,- per jaar. ASR wist hiervan, zie hierover ook de verklaring van Van den Berg (productie 5).

Biedingen Lindhout op PSL-vennootschappen eind 2004

5.62 Eind 2004 meldt Beumer zich weer bij Lindhout nadat Van den Berg met ASAM akkoord is gegaan met een verkoop van Hestia c.q. de PSL-vennootschappen. Lindhout is enthousiast om met zijn zakenrelatie De Waal de aandelen in de PSL-vennootschappen terug te kopen van Hestia. Op verzoek van Beumer, doet Lindhouts advocaat namens ons (onder voorbehoud van informatie) op 14 december

¹⁰ Productie 2 t/m 4 bij dagvaarding.

2004 een bod op de aandelen van de PSL-vennootschappen van € 2.200.000,-.¹⁹ Wederom waren het dezelfde bevriende zakenrelaties uit 2002 die bereid waren om de terugkoop te financieren gezien het vertrouwen dat Lindhout en PSL nog steeds genoten.

- 5.63 Lindhout hoort pas in 2013 van Van den Berg dat Beumer het onbespreekbaar achtte dat Lindhout de activa of de aandelen van de PSL-vennootschappen zou terugkopen. Van den Berg heeft bovendien verklaard dat Hestia gered was geweest indien deze transactie doorgang had gevonden. Lindhout verwijst naar onderdeel 9 van de door Van den Berg afgelegde getuigenverklaring.²⁰

9. In 2004 vernam ik van het bod door Lindhout om voor circa 2,2 miljoen de activa van PSL Eindhoven over te nemen. Ik heb daar destijds een brief van de advocaat van Lindhout over gezien. Beumer deelde mij toen mee dat het onbespreekbaar was de activa of de aandelen van de PSL groep aan Lindhout te verkopen. Als Hestia toen 2,2 miljoen had kunnen betalen voor die verkoop was zij gered geweest. Ik heb pas jaren later, in 2010 of 2011, vernomen dat het bod niet zag op de activa maar op de aandelen.

- 5.64 Eind 2004 bereikte Lindhout via voormalig personeelsleden het bericht dat Martens beslag had laten leggen op de aandelen die Van den Berg hield in Hestia en dat Buro Philip van den Hurk (tevens met miljoenen euro's gefinancierd door ASR en in financieel zwaar weer verkerende) kandidaat was om de aandelen in de PSL-vennootschap over te nemen van Hestia.

- 5.65 Op 10 maart 2005 brengt Lindhout na besprekingen met Beumer een nieuw een bod uit van € 1.800.000,- op de verzekeringsportefeuille van de PSL-vennootschappen.²¹ Lindhout krijgt geen voet aan de grond. Het bod wordt niet geaccepteerd. Beumer deelt Lindhout telefonisch mede dat hij over substantieel hogere biedingen beschikt, zonder deze biedingen te willen preciseren. Op 14 maart 2005 verzoekt hij Beumer om 1) duidelijk aan te geven onder welke condities ASR wel bereid is om zaken met hem te doen en 2) openheid van zaken te geven ten aanzien van de positie die ASR inneemt, aangezien zij feitelijk de leiding nam over de onderhandelingen, maar zich anderzijds op het standpunt stelde geen partij te zijn bij deze onderhandelingen.²²

- 5.66 Een week na het uitbrengen van voormeld bod, verneemt Lindhout dat het

¹⁹ Productie 15 bij dagvaarding.

²⁰ Productie 2 bij dagvaarding.

²¹ Productie 16 bij dagvaarding.

²² Productie 17 bij dagvaarding.

faillissement van Hestia en haar dochtervennootschappen is aangevraagd en uitgesproken. Mr. J.A.C. Houthoff wordt tot curator benoemd. Er blijkt achteraf gezien op de achtergrond al een deal te zijn voorbereid met Buro Philip van den Hurk waarbij een gedeelte van de verzekeringsportefeuille van PSL Advios voor een lager bedrag wordt gekocht dan de € 2.200.000,- die Lindhout bereid was te bieden. Direct na faillissement van Hestia worden personeelsleden tijdens een gezamenlijke meeting samen met personeel en Van den Hurk benaderd door de curator met het verzoek om bij Buro Philip van den Hurk in dienst te treden. Het ontslagen personeel was ontstemd over de gehele gang van zaken, welke zij volgens eigen zeggen al 2 jaar zagen aankomen.

- 5.67 Lindhout heeft na het uitspreken van het faillissement van Hestia contact gezocht in een poging om de verzekeringsportefeuille (terug) te kopen, maar kreeg geen voet tussen de deur. De curator weigerde Lindhout te woord te staan.
- 5.68 Lindhout ontving in 2012 vervolgens nog een strikt vertrouwelijke overeenkomst tussen de curator van Hestia en Van den Berg van 15 april 2005 waarin Van den Berg kwijting wordt verleend uit hoofde van bestuurdersaansprakelijkheid, Van den Berg een zwartboek overhandigde aan de curator met betrekking tot Beumer/ASAM, een toelichting werd gegeven op de oorzaak van het faillissement van Hestia en Van den Berg zijn voornemen kenbaar maakte om een gedeelte van de assurantieportefeuille te kopen van ASAM in haar hoedanigheid van pandhouder voor een bedrag van € 800.000,-. De curator ontving een bedrag van € 40.000,- voor de niet aan ASAM verpande goodwill van Hestia en een boedelbijdrage van € 16.000,-.
- 5.69 Uit het vorenstaande valt af te leiden dat pogingen van Lindhout om de verzekeringsportefeuille van de PSL-vennootschappen terug te kopen gedoemd waren om te mislukken gelet op een verkoop daarvan aan Buro Philip van den Hurk en Van den Berg. De plannen voor een doorstart lagen al klaar en daar maakte Lindhout geen onderdeel van uit. In het bijzonder verwijst Lindhout nog naar een door hem in 2012 in het bezit verkregen e-mailbericht dat Van den Berg op 10 februari 2005 verzond aan Beumer en Adriaanse (productie 17B):

"Beste Rob,

Het verzoek tot de aanvraag van surseance van betaling van Hestia Group B.V., Hestia Insurance & Finance B.V. en PSL Holding is gedaan. Hoogstwaarschijnlijk staat het op

De kans dat het vrijwel direct een faillissement wordt lijkt erg groot. Ten aanzien van een doorstart heb je mij aangegeven dat PSL met Van den Hurk wordt "doorgestart" en dat voor Hilversum geldt dat dit met mij gaat gebeuren." (onderstreping, adv.)

Tot slot wijst Lindhout erop dat Van den Berg (productie 5) sinds december 2002 Eichner samen met Van den Hurk, zonder medeweten c.q. toestemming van Van den Berg, creëteuren benaderden met voorstellen om genoeg te nemen met 12,5% van hun oorspronkelijke vordering.²³ Tevens is ASR destijds voorbijgegaan aan de wens van het personeel om Lindhout in staat te stellen om "zijn bedrijf" terug te kopen. Lindhout verwijst naar een brief van het personeel van PSL-vennootschappen aan de Raad van Bestuur van AMEV (productie 11).

- 5.70 Het lukt Lindhout pas om in oktober 2005 in contact te treden met de curator en hem te ontmoeten. Lindhout gaf de curator te kennen zelfs tot kort voor datum faillissement nog een aanzienlijk bod te hebben uitgebracht op de PSL-vennootschappen, maar vindt, zoals gezegd, geen gehoor bij de curator.
- 5.71 Vanaf 2012 weet Lindhout dus – gelet op tussen ASAM, Van den Berg en de curator op 15 april 2005 gemaakte afspraken – van de voorgekookte verkoop van de verzekeringsportefeuille van de PSL-vennootschappen aan Buro Philip van den Hurk en Van den Berg.
- 5.72 Vanaf het moment dat Lindhout en Van den Berg in 2012 concreet informatie gingen uitwisselen over de gang van zaken rondom het faillissement van Hestia en de aanloop daartoe, ontstond bij beiden de indruk dat zij door Beumer op een slinkse wijze waren beetgenomen en waren geslachtofferd. Van den Berg verklaart in zijn schriftelijke verklaring van 1 november 2013 dat Beumer zijn veto had uitgesproken over een overname door Lindhout en dat biedingen van Lindhout en de voortgang daaromtrent bewust door Beumer bij Van den Berg werden weggehouden.²⁴

²³ Productie 12 bij dagvaarding.

²⁴ Productie 12 bij dagvaarding.

"Beumer sprak zijn veto uit over een overname door Jos Lindhout van de vennootschappen te Eindhoven. Deze overname, als ik in de gelegenheid was geweest dit te accepteren, had een faillissement van Hestia Group voorkomen en alle nare gevolgen nadien. Overigens is dit ook de mening van de directe collega's van Beumer. Biedingen van Jos Lindhout inzake de overname van activa en/of aandelen en de voortgang hieromtrent zijn door Beumer/Asam bewust van mij weggehouden."

- 5.73 Van den Berg verklaart in 2013 tijdens zijn een door Lindhout geïnitieerd getuigenverhoor dat Hestia nooit failliet had hoeven te gaan als Beumer het bod van € 2.200.000,- van Lindhout op de aandelen in de PSL-vennootschappen had geaccepteerd (productie 5).

Nieuwe start?

- 5.74 Als gevolg van het faillissement van Hestia was Lindhout verlost van zijn met Hestia overeengekomen concurrentie- en relatiebeding. Hij dacht dan ook weer aan de slag te kunnen gaan in de verzekeringswereld en eindelijk weer eens een inkomen te genereren. Lindhout richt JSL Financiële Adviesgroep B.V. op met in gang van 1 augustus 2005 en benadert een vijftal loyale ex-medewerkers van de PSL-vennootschappen. De opstartfase wordt gefinancierd middels hulp van derden. Lindhout verwijst terug naar productie. Om weer aan de slag te gaan als intermediair wendt Lindhout zich tot maatschappijen ter verkrijging van nieuwe agentschappen. Tevens wendt Lindhout zich tot onder andere BAVAM in verband met een verplicht gestelde beroepsaansprakelijkheidsverzekering. Lindhout merkt dat hij geen agentschappen verkrijgt en niet in aanmerking komt voor een beroepsaansprakelijkheidsverzekering (**productie 18**). Lindhout verwijst tevens naar de verklaring van Verbeek die bevestigt dat Lindhout niet in aanmerking komen komen voor een dergelijke verzekering (productie 10). Lindhout denkt op dat moment dat de weigeringen worden veroorzaakt door het faillissement van Hestia.
- 5.75 Dan dient zich eind 2005 zich een nieuwe mogelijkheid aan voor Lindhout. Een intermediair benadert Lindhout of hij geïnteresseerd is in een gefaseerde overname van zijn kantoor. Deze intermediair beschikte over alle agentschappen. Gelet op de wens om snel te handelen en problemen met personeelsleden bij deze intermediair, hevelt Lindhout, na overeenstemming te hebben bereikt over een koopsom en earn out onder voorbehoud van Due Diligence, zijn medewerkers alvast over naar Best en

neemt hij tevens ex-medewerkers aan zodat binnen één maand er weer een twaalfstal oud PSL'ers aan de slag zijn. Ook deze poging van Lindhout om zijn werkzaamheden voort te zetten in de assurantiëwereld werd door ASR gefrustreerd. Dit was wederom te wijten aan intimidatietechnieken van ASR aan het adres van de betrokken tussenpersoon.

ASR en earn out Hestia

- 5.76 Lindhout tracht na het uitspreken van het faillissement van Hestia met ASR in overleg te treden over het door Hestia aan hem verschuldigde bedrag van € 350.000,- uit hoofde van de door Lindhout met Hestia overeengekomen earn out. Helaas kon en wilde ASR niets voor Lindhout betekenen.

Aansprakelijkstelling ASR

- 5.77 Lindhout vernam in november 2005 dat ASR voornemens was om een gerenommeerd accountantskantoor een onderzoek te laten doen naar de waarde van de aandelen van JSL Holding. Voor Lindhout was op dat moment onduidelijk wat de aanleiding vormde voor deze voorgenomen opdracht. Zijn advocaat stuurde daarom een brief naar de kantoorgenoot van de huidige advocaat van ASR waarin werd geïnformeerd naar de achterliggende redenen voor de voorgenomen opdracht. Indien de opdracht zou worden verstrekt met het oog op een minnelijk overleg met Lindhout, stelde Lindhout voor om gezamenlijk een onafhankelijke derde te benoemen die de aandelen zou gaan waarderen. Op dit verzoek wordt niet ingegaan door ASR.
- 5.78 ASR laat vervolgens – zo blijkt Lindhout achteraf – op 13 december 2005 een eenzijdig onderzoek uitvoeren naar de waarde van JSL Holding door Ernst & Young per 4 april 2003, de datum waarop Lindhout de PSL-vennootschappen aan Hestia verkocht (productie 19). Uit het rapport blijkt dat de financiële positie uiterst zorgelijk was als gevolg van zware verliezen en een negatief eigen vermogen. Ernst & Young waardeert de aandelen op 10 januari 2006 op € 1,-. Lindhout bevreemdt het dat Ernst & Young niet de moeite heeft genomen om met onder andere accountant van Gerwen of hemzelf te spreken aangezien Lindhout juist de partij is die alle kennis heeft over onder andere de claim op SAT. Ook Van den Berg kan zich niet herinneren dat hij benadert is om enige feedback te leveren aan Ernst & Young. Ook saillant aan dit verhaal is dat ASR al de beschikking had over een negatief D.D. advies van Deloitte naar eigen zeggen. Waarom schakelt men dan alsnog Ernst & Young in. De

vraagstelling in deze doet zich op waarom Ernst & Young wordt ingeschakeld, terwijl men reeds over een uitgebreid Deloitte rapport beschikte sinds maart 2003. Inclusief het zogenaamde negatieve advies.

- 5.79 In oktober/november 2005 stelt Lindhout ASR aansprakelijk voor de op dat moment bij Lindhout bekende gang van zaken rondom de verkoop van de PSL-vennootschappen aan Hestia en de afwikkeling van de door Lindhout met ASR overeengekomen earn out. Van Gerwen voert in opdracht van Lindhout ook een waardering uit en hij waardeert op 10 januari 2006 de aandelen van JSL Holding per 31 december 2002 op een bedrag van € 1.712.000,- (**productie 20**).
- 5.80 Naar aanleiding van de aansprakelijkstelling van Lindhout neemt ASR contact met hem op en wordt geïnformeerd naar een mogelijk schikkingsbedrag. Hierop geeft Lindhout aan dat de directe schade in ieder geval € 1.700.000,-. Dit exclusief de mogelijke uitkomst van de claim op SAT en niet wetende van de exacte financiële situatie van de PSL-vennootschappen, omdat er door Hestia (naar later blijkt ten onrechte) gesuggereerd werd dat er "grote en verzwegen financiële tegenvallers" waren geweest.
- 5.81 De door Van Gerwen uitgevoerde berekening wordt vervolgens van commentaar voorzien door Ernst & Young. Op 4 april 2006 volgt er daarom een schriftelijk reactie van Van Gerwen op opmerkingen die Ernst & Young heeft geplaatst bij de door Van Gerwen op 10 januari 2006 uitgevoerde waardering.²⁵ Uit de reactie van Van Gerwen blijkt dat Ernst & Young onder andere niet de moeite heeft genomen om een aantal cruciale zaken te verifiëren zoals het kwijtschelden van een rekening-courant vordering en pensioenvoorziening door Lindhout. Voorts is geen rekening gehouden met de aanzienlijke claim op SAT waarvoor ten gunste van PSL ES een bankgarantie was gesteld van € 350.000 alsmede verpanding van een vordering van SAT op CTG van € 1.750.000. Tevens was er in de balans een voorziening opgenomen van € 750.000,- die kon vrijvallen en dat had weer een positief effect op het vermogen van PSL Advies. Bovendien wordt de (getaxeerde) waarde ter hoogte van € 3.500.00,- van de assurantieportefeuille niet correct meegenomen in de waardering.
- 5.82 Gelet op de waardering die Ernst & Young in december 2005 had laten uitvoeren en de waardering die Lindhout op dat moment al had laten uitvoeren, was er sprake van

²⁵ Zie productie 10 van de dagvaarding.

een (te) groot verschil om tot een minnelijke regeling te komen.

- 5.83 Van Gerwen corrigeert overigens nog op 23 mei 2012 diens rapport van 10 januari 2006, omdat op dat moment bekend is hoe de procedure SAT is afgelopen (de curator van PSL ES heeft geschikt met SAT voor een bedrag ad € 1.800.000,-) en de voorziening van een door Lindhout verstrekte achtergestelde lening kon vrijvallen. Dit leidt tot een gecorrigeerde intrinsieke waarde van € 4.262.000,- op 23 mei 2012.²⁶ Bij deze waardering is overigens nog geen rekening gehouden met de genormaliseerde resultaten als gevolg van incidentele kosten met betrekking de procedures SAT en ATPN welke over 2001 en 2002 minimaal € 2.000.000,- aan additionele/incidentele kosten hebben opgeleverd. Overigens schikt de curator voor 'slechts' € 1.800.00,- met SAT, terwijl de daadwerkelijke contractwaarde € 5.300.000,- bedroeg. (overleg met Delon omtrent formulering)
- 5.84 ASR gooit dus de deur dicht en Lindhout gaat medio 2006 over tot het aanhangig maken van een voorlopig getuigenverhoor in november 2006. De getuigenverhoren stonden inmiddels gepland voor begin november 2006. Lindhout stond, zoals uit voormelde stukken valt af te leiden, financieel met zijn rug tegen de muur en was afhankelijk van leningen van derden.

De Vaststellingsovereenkomst

- 5.85 Rond 20 oktober 2006 wordt Lindhout plots gebeld door zijn toenmalige advocaat met de mededeling dat hij werd uitgenodigd worden voor een gesprek met advocaat van Van den Berg en advocaat van ASR in Utrecht. Er volgt een gesprek waarin ons aangegeven wordt dat ASR "coulancehalve" bereid is om € 300.000,- te betalen aan Lindhout tegen finale kwijting. Lindhout ging hiermee niet akkoord. De advocaat van Lindhout en de advocaat van ASR onderhandelden verder en bereikten binnen twee dagen overeenstemming over een door ASR aan Lindhout te betalen bedrag van € 700.000,-. Lindhout constateerde dat voormeld bedrag op dat moment het maximaal haalbare was. Lindhout tekent noodgedwongen de Vaststellingsovereenkomst op 31 oktober 2006, omdat:
- hij financieel was uitgeput. Lindhout had al sinds 2002 geen vast inkomen meer. Lindhout verwijst naar zijn aangiften inkomstenbelasting 2002, 2004 en 2007 (productie 21A);

²⁶ Productie 12 van de dagvaarding.

- hij volledig afhankelijk was van vrienden die hem aanzienlijke geldleningen hadden verstrekt (**productie 21B**) en de uitkomst van een ongetwijfeld langdurige procedure tegen ASR niet kon laten afwachten;
- hij werd geconfronteerd met schuldeisers, waaronder WUH die middels incassobureau Fidition, aanspraak maakte op de restschuld die overbleef na de executieveiling van Lindhouts woning en het perceel bouwgrond (**productie 21C**);
- Lindhout vanaf de periode waarin hij zijn aandelen in de PSL-vennootschappen verkocht tot het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst (en daarna) is geconfronteerd met aanzienlijke advieskosten van zijn accountant van Gerwen en zijn advocaten. Deze kosten bedragen ruim € 180.000,- in de jaren 2002 t/m 2005 (**productie 21D**);
- hij vanaf 1 november 2006 geen vaste woon- of verblijfplaats meer zou hebben, omdat de woning waarin hij sinds de executieveiling van WUH kosteloos verbleef, was verkocht aan een derde; en
- hij en zijn echtgenote wegens een BKR-registratie niet in aanmerking kwamen voor enige lening van welke bank dan ook.

5.86 Lindhout was ten tijde van het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst dan ook niet bezig met de exacte inhoud van de vaststellingsovereenkomst en met name niet met het omvangrijke kwijtingsbeding en het uitsluiten van de mogelijkheid om de Vaststellingsovereenkomst te vernietigen. Er was immers dringend geld nodig om de rekeningen te kunnen betalen en schuldeisers te kunnen voldoen, ook al was het door ASR betaalde bedrag lang niet voldoende om alle schuldeisers te kunnen betalen. Lindhout kon op dat moment niet vermoeden met welke informatie hij enkele jaren later nog zou worden geconfronteerd.

De periode na het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst

5.87 Lindhout probeert in de periode na het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst zijn leven weer op te pakken. Dat gaat niet makkelijk. Lindhout kan hetgeen hij in de periode 2002 t/m 2006 allemaal heeft gemaakt, moeilijk loslaten. De periode 2002-2006 heeft een enorme impact gehad op zijn privéleven zowel financieel als emotioneel. Financieel zit hij compleet aan de grond en die situatie verbeterd niet. Lindhout is van een succesvolle ondernemer in de assurantiebemiddeling en financiële dienstverlening geworden tot een persoon die wordt gemeden als de pest.

Waar in het verleden alle deuren voor hem werden geopend en iedereen met hem wilde samenwerken, zijn nu alle deuren hermetisch gesloten.

Geen agentschappen, beroepsaansprakelijkheidsverzekering en financiering

- 5.88 In 2007 brengt Lindhout bijvoorbeeld zijn assurantie portefeuille in bij MFP Advies, dit kantoor bestaat uit ex-werknemers van PSL-groep. Daar is hij nog enige tijd aan hen verbonden geweest als partner, echter merkte Lindhout al snel dat zijn naam in de verzekeringswereld dusdanig besmeurd was dat hij een last voor MFP Advies vormde, derhalve is hij gestopt bij MFP Advies.
- 5.89 Hij krijgt niet alleen geen nieuwe agentschappen, geen beroepsaansprakelijkheidsverzekering en hoeft bij banken niet aan te kloppen voor een financiering in verband met zijn BKR-registratie.
- 5.90 Ook andere pogingen van Lindhout om met derden samen te werken worden bemoeilijkt door ASR. Medio 2011 is Lindhout in overleg met de heer R. Holdrinet over een mogelijke samenwerking met Titulaer & Westerterp. Nadat de kennismaking aanvankelijk goed verliep, ontving Lindhout op 25 juni 2011 het bericht dat deze samenwerking niet van grond kwam vanwege het conflict dat Lindhout destijds al had met ASR (**productie 22A**). Een voormalig collega van de heer R. Holdrinet, de heer R. van de Steen bevestigt het feit dat ASR deze samenwerking frustreerde (**productie 22B**):

"Ik kan uit eigen wetenschap verklaren dat de transacties, na een aantal positieve gesprekken van beide zijden, op enig moment abrupt afgebroken zijn. Naar mij ook persoonlijk is medegedeeld door de heer Holdrinet, was de reden gelegen in het feit dat deze onder druk gezet werd door ASR. Indien hij zaken zou doen met de heer Jos Lindhout ASR per omgaande de verleende volmacht zou intrekken alsmede de verleende financiering zou opeisen. De heer Lindhout werd daarmee zwaar in diskrediet gebracht bij de heer Holdrinet alsmede de begeleidende makelaar de heer Cisco Barao."

- 5.91 Lindhout pikt in de media en van onderzoeksjournalisten signalen op dat er meer intermediairs in conflict zijn geraakt met ASR. Hij leest dat Nieuwenhuis een conflict heeft met ASR.
- 5.92 Lindhout raakt bovendien eind 2011 in contact met Van den Berg. De aanleiding voor het contact met Van den Berg valt af te leiden uit de door Lindhout op 8 april 2014

Op vragen van mr. L.J. Böhmert antwoord ik als volgt:

1. Ik weet niet wat de concrete aanleiding was waarom ik in 2011 met van der Berg in contact kwam en toen van hem de geheime vaststellingsovereenkomst kreeg. Ik weet ook niet wie met wie toen contact opnam. Na het voorlezen van deze verklaring kan ik nader verklaren dat mij de reden van dat contact weer te binnen is geschoten. Die reden lag in het verzoek van het personeel van Hestia/PSL Bindhoven om te bemiddelen in het conflict tussen hen en Van der Berg dat ontstaan was omdat twee jaar lang de pensioenpremie van het personeel niet was afgedragen en het personeel in verband daarmee beslag wilde leggen bij Van der Berg. Ik nam dus contact op.

- 5.93 De contacten met Van den Berg zijn in 2011 nog wat oppervlakkig en met name gerelateerd aan het conflict waarbij Lindhout is gevraagd te bemiddelen. Het betreft het geschil dat is ontstaan tussen het personeel van Hestia/PSL enerzijds en Van den Berg anderzijds waarbij Lindhout werd gevraagd te bemiddelen inzake de niet afgedragen pensioenpremies door de directie van Hestia gedurende twee jaar en het op handen zijnde faillissement van PSL Cappelle B.V. / DTC Groep (PSL Cappelle is een verzelfstandigd onderdeel van PSL Advies dat in zwaar weer kwam te verkeren na het faillissement van Hestia. Na verloop van tijd komen Lindhout en Van den Berg over hun verleden met ASR te spreken en wisselen zij ervaringen uit.
- 5.94 Lindhout hoort vervolgens pas in de loop van 2012 van Van den Berg dat:
- niet Hestia, maar Beumer ervoor heeft gezorgd dat Hestia de nabetalingsregeling met Lindhout niet nakwam;
 - de biedingen van Lindhout op de aandelen in c.q. de assurantieportefeuille van de PSL-vennootschappen in 2004 en 2005 bewust door Beumer van Van den Berg zijn weggehouden en het Beumer zelf is geweest die zijn veto uitsprak over het terugkopen van de aandelen in c.q. de assurantieportefeuille van de PSL-vennootschappen;
 - Van den Berg dat hij op last van en onder zware druk van ASR/Beumer de helft van het bedrag ad € 700.000,-, zijnde € 350.000,-, heeft bijgedragen aan de schikking met Lindhout.
- 5.95 Op 27 november 2012 loopt Lindhout Adriaanse dan tegen het lijf op de Verzekeringsbrancedag te Utrecht. Er ontstond een open gesprek, waarbij Adriaanse Lindhout mededeelde dat Beumer het Hestia-dossier volledig en totaal onnodig had laten ontsporen. Adriaanse en Lindhout kwamen te spreken het over het

²⁷ Productie 3 bij dagvaarding.

bod dat Lindhout op de aandelen van de PSL-vennootschappen had gedaan. Dit bod was destijds rechtstreeks gericht aan Adriaanse. Adriaanse deelde Lindhout mede dat het bod door hem was ontvangen, maar dat hij dit, op uitdrukkelijke instructie van Beumer, niet mocht doorzenden aan Van den Berg en Martens. Adriaanse sprak tot slot nog enkele bemoedigende woorden uit met de strekking dat Lindhout de strijd vooral niet moest opgeven. Adriaanse heeft deze mededelingen helaas niet onder ede bevestigd, tijdens zijn verhoor, maar uitdrukkelijk wel aan Lindhout geuit op 27 november 2012. Overigens heeft Adriaanse wel onder ede verklaard dat hij ASR heeft verlaten daar hij zich niet kon vinden in de laakbare handelswijze van Beumer.²⁸

5.96 Op 27 november 2012 raakt Lindhout dan ook daadwerkelijk bekend met het feit dat Beumer ervoor heeft gezorgd dat zijn biedingen op de aandelen in c.q. assurantieportefeuille van de PSL-vennootschappen terzijde zijn gelegd. Dit feit is in eerste aanleg ten grondslag gelegd aan het beroep op dwaling.

5.97 Lindhout tracht in de periode 2012-2014 mede vanuit zijn adviseursfunctie van PSL Capelle B.V. in een dialoog te geraken met ASR en diens advocaat. In dat kader worden er door Lindhout talloze e-mailberichten verstuurd die hierna nog aan bod zullen komen in het kader van de door Lindhout geformuleerde grieven tegen de door de rechtbank aangenomen verjaring.

5.98 Aangezien ASR niet aanslaat op de verzoeken van Lindhout om tot een dialoog te komen, besluit Lindhout vervolgens om in 2013 een voorlopig getuigenverhoor op te starten om hetgeen Van den Berg hem heeft verteld, bevestigd te krijgen. In dat kader worden de navolgende personen op 13 november 2013 gehoord:

- Van den Berg;
- Van Ek;
- Beumer;
- Van Gerwen;
- Adriaanse; en
- Van den Hurk.

De getuigenverklaringen zijn als productie 2 bij dagvaarding in het geding gebracht.

²⁸ Productie 2 bij dagvaarding, onderdeel 8, pagina 10.

5.99 Op 8 april 2014 vinden vervolgens aanvullende getuigenverhoren plaats van:

- Lindhout;
- Knoop; en
- Martens;

De getuigenverklaringen zijn als productie 3 bij dagvaarding in het geding gebracht.

5.100 Op 3 juli 2014 vonden tot slot de getuigenverhoren plaats van:

- Baeten; en
- De Waal.

De getuigenverklaringen zijn als productie 4 bij dagvaarding in het geding gebracht.

5.101 Nadat Lindhout eind 2013 de getuigenverhoren had opgestart, ontving hij tot zijn verrassing in januari 2014 een uitnodiging van de advocaat van ASR. Lindhout heeft deze uitnodiging geaccepteerd en heeft hij met zijn echtgenote en toenmalige advocaat in januari 2014 een bespreking gevoerd met de advocaat van ASR. Lindhout en zijn echtgenote hebben in dit gesprek zeer nadrukkelijk gesteld dat zij geen genoegen wensten te nemen met de oorspronkelijke vaststellingsovereenkomst en deze kwestie juridisch, met financiële steun van derden, tot een goed einde wensten te brengen. Onderdeel van het gesprek betrof onder andere de destijds uitgevoerde waardering van de aandelen PSL Advies. Lindhout en zijn echtgenote hebben tijdens voormeld gesprek aangegeven dat zij bereid waren om de intrinsieke waarde van de PSL-vennootschappen per 31 december 2002 te laten bepalen door een onafhankelijke derde en zich aan de uitkomst daarvan te committeren, ook in het geval zou blijken dat de waarde destijds nihil was. Lindhout was in dat geval tevens bereid om publiekelijk zijn excuus te maken aan ASR. Het gesprek leidt tot niets. Het bovenstaande heeft Lindhout overigens meerdere malen per mail aangeboden aan ASR.

5.102 Lindhout komt vervolgens in 2014 contact met Roos. Lindhout en Roos kennen elkaar al enkele jaren uit het Eindhovense en komen te spreken over de privésituatie van Lindhout. In dat kader komen ook Hestia en de afgeketste participatie in PSL Advies door Van de Meene c.s. ter sprake. Lindhout vertelt Roos hoe abrupt de voorgenomen participatie in PSL Advies door Van de Meene c.s. in maart 2003 was afgeketst. Het blijkt dat Roos Van de Meene elkaar goed kennen. Zij hebben in het verleden samen zaken gedaan in het vastgoed. Roos vertelt Lindhout dat hij heeft

gehoord dat Van de Meene op dat moment ongeneeslijk ziek is. Tot verrassing van Lindhout vertelt Roos vervolgens over een gesprek dat hij met Van de Meene in het verleden heeft gevoerd over Lindhout, de afgeketste participatie door Van de Meene en het faillissement van Hestia. Lindhout vernooemt op dat moment van Roos dat Van de Meene hem heeft verteld dat hij tot overeenstemming was gekomen met Lindhout, maar dat Beumer andere plannen had met PSL Advios en dat de transactie tussen Lindhout en Van de Meene c.s. daarom geen doorgang kon vinden.

5.103 Lindhout wist tot op dat moment niet dat het Beumer was die eigenhandig de participatie door Van de Meene c.s. had geblokkeerd en raakt daar dus in 2014 mee bekend. In gesprekken met ASR vanaf januari 2014 is steeds geschermd met de mededeling dat de uitkomsten van een door Deloitte uitgevoerde Due Diligence niet convenieerde en dat dit de reden was waarom de participatie door Van de Meene c.s. uiteindelijk niet is doorgegaan. Lindhout verwijst naar onderdeel 6 conclusie van antwoord ASR waarin dit standpunt expliciet is verwoord.

5.104 Teneinde te bewerkstelligen dat de op dat moment ongeneeslijk zieke Van de Meene zijn verklaringen aan het papier zou toevertrouwen, zond Lindhout op 22 oktober 2014 via Roos een verklaring ter ondertekening naar Van de Meene. Deze verklaring wordt door Roos op 29 oktober 2014 verzonden naar tussenpersoon Lagendijk die de verklaring uiteindelijk bij Van de Meene bezorgt (**productie 23A**). Roos spreekt Van de Meene vervolgens in december 2014 telefonisch en hij verklaart op dat moment dat de ter ondertekening opgestuurde verklaring op waarheid beruiste en dat Van de Meene bereid was om deze verklaring te ondertekenen. Tot ondertekening is het helaas niet gekomen, omdat Van de Meene op Tweede Kerstdag 2014 is overleden. Roos heeft dit als zodanig verwoord in een door hem op 28 juli 2017 afgelegde verklaring (**productie 23B**). De verklaring van Roos luidt als volgt:

Ondergetekende, Geert Roos, geboren 07-01-1942 en woonachtig te 5582 VB Waalre,
Valkenswaardseweg 10,
verklaart het navolgende :

medio november 2014 ben ik door de heer J.S. Lindhout benaderd om in contact te treden
met de heer Henk van de Meene woonachtig te Knokke.
Doel van deze vraagstelling was gelegen in bijgaande verklaring.
Op verzoek van de heer Lindhout heeft ondergetekende deze verklaring doorgestuurd naar
de heer van de Meene alsmede zijn adviseur de heer R. Bouts.

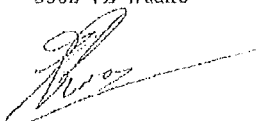
Daar de heer van de Meene i.v.m. een operatie in het ziekenhuis verbleef, heb ik pas in de
loop van december 2014 telefonisch contact met hem gehad.
De heer van de Meene heeft mij telefonisch medegedeeld dat bijgesloten verklaring
inderdaad op waarheid berustte en hij bereid was deze verklaring op korte termijn te
tekenen.

Kort na deze toezegging verslechterde de gezondheidssituatie van de heer van Meene op
drastische wijze met als gevolg zijn overlijden op 2^e Kerstdag 2014.
Hierdoor is de heer van de Meene niet toegelaten aan het ondertekenen van de opgestelde
verklaring.

Aldus naar waarheid opgesteld en bereid deze verklaring onder ede te bevestigen,

28 juli 2017

Geert Roos
Valkenswaardseweg 10
5582 VB Waalre

- 5.105 Ook Lagendijk verklaart in lijn met Roos over zijn gesprekken met Van de Meene en
de wijze waarop de participatie van Van de Meene c.s. in PSL Advies afketste door
toedoen van Beumer. Lindhout verwijst naar een door Lagendijk op 14 juli 2017
opgestelde verklaring (productie 24):

*"(...) Omdat wij niet alleen privé een sterke band hadden maar ook intensief
samenwerkten was ik op de hoogte van vrijwel alle zaken waar Henk mee
bezig was zo ook de overname van uw bedrijf.
Henk had mij destijds zelfs geïntroduceerd bij Fortis-AMEV te Utrecht
omdat deze bezig was grote portefeuilles vastgoed als ook grote
grondposities van de hand te doen.*

In december 2002 heb ik de heer Beumer van AMEV en Henk met uw kantoor in contact gebracht. Omdat ik onderweg veel bij makelaarskantoren (die tevens als verzekeringskantoor optraden) over de vloer kwam vroeg Henk mij destijds uit te kijken naar kantoren ter overname omdat hij voornemens was uw bedrijf uit te laten groeien tot een nog grotere landelijke organisatie. Een en ander heeft destijds geleid tot de uitvoering van een diepgaand due diligence onderzoek van Deloitte N.V., ik herinner mij dat Hans Verloop van Deloitte Leiden dat onderzoek uitvoerde. Hans Verloop/Deloitte was destijds ook mijn accountant. Hans deed samen met René Bours van Deloitte alle Due Dilligence onderzoeken en accountantsactiviteiten voor Henk en ondormeer Hendrik van den Hombergh en Wim de Punderit (waar ik ook voor werkzaam was). Daarnaast introduceerden Hans Verloop en ik, over en weer relaties uit. De uitkomst destijds van de uitgevoerde Due Diligence werd door Henk als zeer positief ervaren, waardoor hij in maart 2003 met u tot overeenstemming kwam inzake een 50 procent participatie in PSL.

Begin maart 2003 bleken er spanningen te zijn ontstaan tussen Henk en Beumer omtrent de overname van uw bedrijf en verzocht Henk mij of ik hem in contact kon brengen met een relatie uit mijn netwerk Drs. L.G.M.R. Geeris uit Maarssen welke getrouwd was met een nazaat uit de Dreesmann familie (Bernadette Vehmeijer).

Een en ander kan ik mij nog goed herinneren omdat we de dag dat we met Geeris hadden afgesproken, Henk zijn Bentley bij de garage (Hessing in de Bilt) brachten en met een onooglijke groene amerikaan als vervangende auto, onze weg naar Geeris dienden te vervolgen. Er is tijdens die afspraak gesproken of Geeris garant wilde staan voor een financiering ten behoeve van de overname van uw bedrijf. Wat mij nog opviel was dat Henk en de echtgenoot van Geeris (mevrouw Vehmeijer) elkaar wel kenden.

Eind maart 2003 ontstond een conflict tussen AMEV's heer Beumer enerzijds en Henk, waardoor de voor alle betrokkenen zo voordelige deal niet doorging. Dit tot groot ongenoegen van Henk. Henk vertelde mij destijds dat hij zeer ontstemd was, hij vertelde mij niet precies waarom de spanningen met Beumer/AMEV waren ontstaan, dit terwijl er al lang en breed overeenstemming over een weer overeenstemming was. Toen ik Henk naar de achtergrond hiervan vroeg wilde hij mij die niet direct vertellen. Hij vertelde mij dat hij zich geïntimideerd voelde door Beumer/AMEV en ik proefde zelfs dat hij angstig was. Hij zei mij dat ik niet meer naar kantoortjes ter overname hoefde te zoeken.

Ook was ik op de hoogte dat u begin mei 2004 nog bij Henk in Knokke op bezoek bent geweest om uw toelustelling uit te spreken. Dat weet ik mij nog goed te herinneren omdat de dag na uw bezoek de bekende vastgoedhandelaar Willem Endstra werd geliquideerd aan de Apollolaan in Amsterdam en Henk mij toen hierover belde.

De jaren daarop vernam ik zowel van Henk als uit diverse pers dat er iets totaal mis was gegaan en dat Henk zich enorm genaaid voelde door de heer Beumer c.q. Fortis-AMEV.

Nadien heb ik bij gelegenheid nog wel eens gevraagd aan Henk naar de relatie tussen Henk en AMEV waarop Henk altijd zei dat hij dat boek voor eens en altijd dicht had gedaan, dat hij het achteraf gezien een heel ong dossier vond (van de zijde van Fortis-ASR) en dat hij er heel ver vandaan wilde blijven en nooit meer iets mee te maken wilde hebben.

De jaren daarop heb ik er nooit meer met Henk over gesproken, wel zag ik af en toe in de pers berichten verschijnen waaruit bleek dat u schandalig beet bent genomen en schandalig behandeld bent door deze voor het grote publiek zogenaamd 'nette' organisatie in casu de heer Beumer.

Tot ik plotseling op 28-10-2014 werd gebeld door Ronny Roos, de zoon van Gerrit Roos een vastgoedfamilie uit het Eindhovense welke ik (ooit op introductie van Henk) zeer goed ken en waar ik in de loop der jaren, tot volle tevredenheid over-en-weer, succesvol een aantal vastgoedtransacties mee heb mogen afsluiten.

Allereerst informeerde Ronny naar de gezondheid van Henk welke toen een zware behandeling onderging omdat bij hem kanker met uitzaaiingen was geconstateerd.

Ronny vroeg mij in dat zelfde telefoongesprek of ik Henk wilde verzoeken een verklaring te ondertekenen die van u afkomstig was. Korte tijd later (in het zelfde telefoongesprek) kreeg ik vader Gerrit aan de lijn, die mij hetzelfde verzoek deed. Dat was niet vreemd want er bleek een zakelijke connectie tussen Gerrit en u te bestaan.

Het verzoek van Gerrit Roos kreeg ik op 27 oktober per email doorgestuurd (zie bijlage) met daarbij de bijbehorende stukken.

Kort daarna heb ik de email naar Henk doorgestuurd (zie bijlage) en Henk verzocht of hij naar de email van Roos wilde kijken en of hij bereid was deze

stukken te bekijken en te ondertekenen.

Henk vertelde mij toen dat het hem geen plezier deed dat deze zaak weer naar boven kwam. Hij deelde mij wederom (net als medio 2004) mede dat hij het een heel eng dossier vond en dat hij het boek destijds gesloten had omdat hij zich geïntimeerd voelde destijds.

Na enig aandringen was hij toch bereid er naar te kijken echter wilde hij er pas later naar kijken omdat hij op het punt stond een operatie te ondergaan om een plek in zijn nek weg te laten halen. Hij verzocht mij toen om na de operatie weer contact met hem op te nemen.

Toen ik na de operatie weer contact met hem opnam gaf hij aan dat hij zich met de inhoud kon verenigen en de stukken wel wilde ondertekenen, mede omdat hij vond dat u schandelijk was behandeld.

Helaas hoeft het nooit tot ondertekening mogen komen omdat kort hierna Henk te horen kreeg dat hij niet meer lang te leven had waarna niet lang daarna ik het bericht kreeg dat Henk was overleden.

Ik ben bereid de bovenstaande uiteenzetting, indien gewenst, onder oed te verklaren.

Met vriendelijke groet,

Peter Lagendijk"

Mediation

- 5.106 In een brief van 27 augustus 2014 stuurt de advocaat van Lindhout een brief aan de advocaat van ASR waarin wordt aangekondigd dat Lindhout voornemens is om rechtsmaatregelen te treffen naar aanleiding van het voorlopig getuigenverhoor. Vervolgens bericht de advocaat van ASR de advocaat van Lindhout op 29 augustus 2014 dat ASR verwacht binnen 6 weken met een reactie te komen. Op 15 oktober 2014 verstuurt de advocaat van ASR een uitnodiging aan de advocaat van Lindhout voor het houden van een bespreking met de bedoeling om de standpunten van partijen over en weer helder te krijgen. Op dezelfde dag stuurt de advocaat van Lindhout een e-mail aan de advocaat van ASR met daarin (wederom) de mededeling dat door Lindhout rechtsmaatregelen al werden voorbereid, maar dat in afwachting op een gesprek met ASR nog even pas op de plaats zal worden gemaakt. Het gesprek tussen partijen heeft op 14 november 2014 plaatsgevonden bij ASR te Utrecht. Korte tijd later ontvangt Lindhout op 3 december 2014 een uitnodiging voor een mediationtraject. Dit traject is op 21 januari 2015 aangevangen en heeft tot medio

maart 2015 geduurd. Gelet op het feit dat partijen geheimhouding zijn overeengekomen, kan Lindhout helaas niet ingaan op het verloop van het traject.

5.107 De dagvaarding in eerste aanleg is vervolgens op 15 augustus 2015 uitgebracht.

6. DE GRIEVEN

Grief I – de feiten

6.1 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2.1 t/m 2.9 volstaan met een summiere vaststelling van de in deze rechtsoverwegingen genoemde feiten en omstandigheden.

Toelichting

6.2 Lindhout is zich bewust van het feit dat de rechtbank in beginsel vrij staat om de in haar ogen rechtens relevante feiten te benoemen. Lindhout is echter van mening dat de door de rechtbank zakelijk weergegeven feiten afbreuk doen aan hetgeen hem in de periode 2000 tot en met 2015 is overkomen en de rol die ASR en Beumer daarbij hebben gespeeld.

6.3 De door Lindhout in paragraaf 5 van deze memorie genoemde feiten zijn relevant voor de inhoudelijke beoordeling van het geschil.

6.4 Lindhout doelt dan op het door ASR gevoerde verjaringsverweer (met betrekking tot dwaling en misbruik van omstandigheden) in conventie dat door de rechtbank ten onrechte is gehonoreerd en het afwijzen van de vordering uit hoofde van onrechtmatige daad in conventie welke tevens ten onrechte door de rechtbank is afgewezen. Lindhout heeft wel degelijk zijn vordering strekkende tot vernietiging van de Vaststellingsovereenkomst gestuit. Van verjaring is geen sprake en een beroep op artikel 2 en 3.3 van de Vaststellingsovereenkomst door ASR naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.

6.5 Lindhout heeft voorts niet alleen gedwaald met betrekking tot het frustreren van zijn biedingen op de aandelen en assurantieportefeuille van PSL, maar tevens met betrekking tot het feit dat Van de Meene onder andere op basis van het Due Diligence onderzoek van Deloitte voornemens was om in PSL. Advies te gaan participeren, maar dat Beumer dit eigenhandig heeft geblokkeerd. Lindhout heeft tot 2014 in het

duister getast over de vraag wat de oorzaak was van het afketsen van de voorgenomen participatie door Van de Meene. De verklaringen van Roos en Lagendijk zijn op dit punt voor hem cruciaal. Indien Lindhout van deze feiten op de hoogte zou zijn geweest in 2006 had hij de Vaststellingsovereenkomst niet, althans niet onder dezelfde voorwaarden, gesloten. Hij had dan immers bewijs in handen op grond waarvan hij kon aantonen dat hij moedwillig door Beumer is gestuurd om met Hestia in zee te gaan, de door Beumer aangedragen partij aan wie Lindhout gedwongen werd om PSL Advies te verkopen. Voormelde feiten zijn ook van belang voor het beroep van Lindhout op de derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid. ASR beroept zich namelijk op de kwijtingsbepaling en de wetenschap die Lindhout in 2014 verkrijgt met betrekking tot de oorzaak van het afketsen van de voorgenomen participatie brengt met zich mee dat ASR zich niet op de kwijtingsbepaling kan beroepen, waarover hierna meer.

- 6.6 Bovendien blijkt uit de door Lindhout omschreven feiten dat er wel degelijk sprake is van onrechtmatig handelen van ASR. Lindhout zal hierna nog een aantal grieven formuleren tegen de overwegingen van de rechtbank op die onderdelen en daarbij specifiek een beroep doen om de door hem omschreven feiten (en omstandigheden).

Grief II – art. 118 Rv

- 6.7 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.11 overwogen dat:

“De rechtbank merkt daarbij wel ambtshalve op dat op grond van artikel 3:51 BW een rechtsvordering tot vernietiging van een rechtshandeling moet worden ingesteld tegen hen die partij bij de rechtshandeling zijn”. Dit betekent dat Lindhout zijn vordering tot vernietiging van de vaststellingsovereenkomst ook tegen ASAM had moeten instellen. In het onderhavige geval kan het alsnog oproepen van ASAM op de voet van artikel 118 Rv evenwel achterwege blijven, nu, zoals de rechtbank hierna zal oordelen, de vordering tot vernietiging hoe dan ook is verjaard.”

Toelichting

- 6.8 Als gevolg van de praktische insteek van de rechtbank met betrekking tot het eerst behandelen en honoreren van het beroep op verjaring ten aanzien van de door Lindhout ingestelde vordering tot vernietiging van de vaststellingsovereenkomst, is Lindhout in eerste aanleg niet ambtshalve in de gelegenheid gesteld om ex art. 118

Rv ASAM in de onderhavige procedure te betrekken, terwijl de rechtbank wel constateert dat ASAM in rechte had moeten worden betrokken. Nu de rechtbank Lindhout niet ambtshalve in de gelegenheid heeft gesteld om ASAM in de onderhavige procedure te betrekken, is ASAM thans geen partij in hoger beroep. De rechtbank had Lindhout dan ook eerst in de gelegenheid moeten stellen om ASAM in de onderhavige procedure te betrekken en vervolgens het beroep op verjaring moeten behandelen. Het oordeel van de rechtbank in r.o. 4.11 kan dan ook niet in stand blijven.

Grief III – Verjaring dwaling

6.9 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.15 overwogen:

"Bij dwaling gaat de verjaringstermijn van de vordering tot vernietiging dus lopen op het moment van ontdekking daarvan. Lindhout heeft hierover gesteld dat hij de dwaling in 2011 heeft ontdekt. Dit betekent dat hij uiterlijk in 2014 terzake schriftelijk had moeten aanmanen en - afhankelijk van het precieze moment van ontdekking in 2011 - uiterlijk in juli 2015 een daad van rechtsvervolgning had moeten instellen. De dagvaarding in de onderhavige zaak dateert van 14 augustus 2015, en kan dotholve niet als een tijdige daad van rechtsvervolgning worden aangemerkt."

Toelichting

- 6.10 De rechtbank miskent dat Lindhout wel degelijk tijdig schriftelijk heeft aangemaand, gevolgd door een tijdige daad van rechtsvervolgning.
- 6.11 Voor het aanvangsmoment van de verjaringstermijn van dwaling is het moment van daadwerkelijke ontdekking relevant. Het gaat dus niet om het moment van 'behoren te ontdekken'.
- 6.12 In randnummer 5.87 tot en met 5.105 is reeds uitvoerig uiteengezet met welke informatie Lindhout bekend werd (geruime tijd) na het ondertekenen van de Vaststellingsovereenkomst.
- 6.13 Vanaf medio 2011 bemiddelde Lindhout in het geschil dat was gerezen tussen het personeel van Hestia/PSL enerzijds en Van den Berg anderzijds in verband met het niet afdragen van pensioenpremies. Pas in 2012 - en in elk geval op 27 november 2012 - raakt Lindhout daadwerkelijk bekend met het feit dat Beumer zijn biedingen op

de aandelen in c.q. assurantieportefeuille van de PSL-vennootschappen had gefrustreerd. Een feit waarmee hij tot op de dat moment niet bekend was.

- 6.14 In oktober 2014 werd Lindhout voorts pas op de hoogte gesteld door Roos over de situatie omtrent Van de Meene. Lindhout raakt op dat moment daadwerkelijk bekend met het feit dat Van de Meene aanvankelijk akkoord was met de participatie in PSL Advies, maar dat Beumer dit eigenhandig heeft geblokkeerd. Beumer had andere plannen met PSL Advies. Ook hieromtrent heeft Lindhout al die tijd gedwaald. Lindhout verkeerde in 2003 in onwetendheid met betrekking tot de oorzaak van het afketsen van de participatie door Van de Meene en pas later verneemt hij van ASR dat de oorzaak was gelegen in het DD-rapport van Deloitte waaruit zou dat de cijfers van PSL Advies niet in orde waren. De werkelijke reden voor het niet doorgaan van de participatie door Van de Meene was dus gelegen in het feit dat Beumer dit blokkeerde. Als Lindhout dit in 2006 had geweten, had hij de Vaststellings-overeenkomst met ASR niet gesloten, althans niet onder de huidige condities. Lindhout had dan namelijk het bewijs in handen dat Beumer de participatie door Van de Meene had geblokkeerd, omdat hij andere plannen had met PSL Advies. Dat had Lindhout destijds een veel sterkere positie gegeven in de onderhandelingen op grond waarvan hij een hoger schikkingsbedrag kon uitonderhandelen dan wel het met vertrouwen op een gerechtelijke procedure aan kon laten komen.
- 6.15 De verjaringstermijn van de rechtsvordering tot vernietiging van de Vaststellings-overeenkomst op grond de dwaling is dus gaan lopen op 28 november 2012 respectievelijk vanaf 24 oktober 2014. Dit betekent dat de rechtsvordering dwaling nog niet was verjaard op het moment dat de dagvaarding door Lindhout werd uitgebracht op 15 augustus 2015.
- 6.16 Indien en voor zover de verjaringstermijn terzake voormelde feiten onverhoopt eerder is gaan lopen, quod non, wijst Lindhout erop dat hij de lopende verjaringstermijn ter zake de door hem aan ASR verweten gedragingen (herhaaldelijk) heeft gestuit. In de jaren na deze ontdekking heeft Lindhout meermaals aan (de advocaat van) ASR laten weten het er niet bij te laten zitten. Zo stuurt hij per e-mail van 1 mei 2012 (**productie 25A**):

"Mocht deze reactie uitblijven, dan behouden wij ons alle rechten voor mbt de noodzakelijke vervolgacties."

- 6.17 De voormalige advocaat van Lindhout stuurt op 15 mei 2013 een e-mailbericht met daarin de mededeling dat Lindhout en zijn echtgenote zich tot hem hebben gewend en dat namens hen op korte termijn een verzoekschrift zal worden ingediend strekkende tot het gelasten van een voorlopig getuigenverhoor. Lindhout en zijn echtgenote wensen bewijs te verzamelen ter adstructie van hun vordering tot vergoeding van de door hen geleden schade als gevolg van het handelen van ASR en Beumer.
- 6.18 In het door Lindhout bij de rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, ingediende verzoekschrift tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor d.d. 17 maart 2013 kan worden gekwalificeerd als een schriftelijke aanmaning, op grond van de hierna te bespreken arresten van de Hoge Raad.
- 6.19 Op 26 januari 2014 stuurt Lindhout een e-mail (**productie 25B**) met onder meer de volgende tekst:

"Ook hebben wij aangegeven dat wij juridisch onze strijd zeker niet gaan opgeven, hoe lang dit ook mag duren."

"Tevens zal nu reeds een begin gemaakt worden met de bodemprocedure alsmede gerichte juridische actie tegen Beumer persoonlijk."

- 6.20 In een brief van 27 augustus 2014 stuurt de advocaat van Lindhout een brief aan de advocaat van ASR waarin wordt aangekondigd dat Lindhout voornemens is om rechtsmaatregelen te treffen naar aanleiding van het voorlopig getuigenverhoor. In dat kader wordt ook gerefereerd aan de mogelijkheid voor mediation. ASR wordt gevraagd om over deze mogelijkheid na te denken. Vervolgens bericht de advocaat van ASR de advocaat van Lindhout op 29 augustus 2014 dat ASR verwacht binnen 6 weken met een reactie te komen. Op 15 oktober 2014 verstuurt de advocaat van ASR een uitnodiging aan de advocaat van Lindhout voor het houden van een bespreking met de bedoeling om de standpunten van partijen over en weer helder te krijgen. Op dezelfde dag stuurt de advocaat van Lindhout een e-mail aan de advocaat van ASR met daarin (wederom) de mededeling dat door Lindhout rechtsmaatregelen al werden voorbereid, maar dat in afwachting op een gesprek met ASR nog even pas op de plaats zal worden gemaakt. Het gesprek tussen partijen heeft op 14 november 2014 plaatsgevonden bij ASR te Utrecht. Korte tijd later ontvangt Lindhout op 3 december 2014 een uitnodiging voor een mediationtraject. Dit traject is op 21 januari 2015 aangevangen en heeft tot medio maart 2015 geduurd. Gelet op het feit dat partijen

geheimhouding zijn overeengekomen, kan Lindhout niet ingaan op het verloop van het traject.

- 6.21 Nadat het mediationtraject in maart 2015 was mislukt, ontving Lindhout een e-mailbericht van de advocaat van ASR waarop zijn echtgenote op 24 maart 2015 onder meer als volgt reageerde (**productie 25C**) richting het hoofd juridische zaken van ASR, de heer P.B. van Daalen:

"Geachte heer Van Daalen, beste Pieter,

(...)

Het spreekt voor zich dat wij na 12 jaar genoodzaakt zijn om een bodemprocedure op te starten met alle bijkomende zaken waaronder het overleggen van schriftelijke bewijsstukken etc. (...)"

- 6.22 Op 26 maart 2015 stuurt Lindhout een e-mail aan het hoofd juridische zaken van ASR, de heer P.B. van Daalen (**productie 25D**) met onder meer de volgende tekst:

"Geachte heer Van Dalen, beste Pieter,

(...)

Zoals uitvoerig juridisch belicht vanuit de zijde van mijn advocaat richting de heer Loonard Böhmer, een logische actie gezien de op korte termijn te entameren bodemprocedure.

Uiteraard dienen wij ook onze (rechtvaardige) belangen veilig te stellen.

(...)

Voor allen spijtig dat de mediation mislukt is en wij nu aangewezen zijn op de bodemprocedure.

Uiteraard voor beide partijen het, zowel juridische alsook publicitaire, podium om haar gelijk te "bevechten".

Ondanks de door 2 partijen gedane inspanningen d.m.v. o.a. mediation, is de eindconclusie dat er een totaal verschillende zienswijze is iz onrechtmatige daad en de gevolgen daarvan.

De rechter is dan de aangewezen persoon om "recht te doen.

(...)"

- 6.23 In reactie daarop stuurde de heer P.B. van Daalen op 27 maart 2015 een e-mail aan Lindhout met onder meer de navolgende tekst (**productie 25D**):

(...)

Als u de rechtszaak door zet, dan zullen a.s.r. en u elkaar nog regelmatig treffen in de rechtszaal.

(...)"

- 6.24 In reactie daarop stuurde Lindhout op 27 maart 2015 een e-mail aan de heer P.B. van Daalen met een kopie aan een directielid van ASR, de heer M. Diemeer, (productie 25D) met onder meer de volgende tekst:

"(...) Wij staan inderdaad op cruciale (technische) punten lijnrecht tegenover elkaar. Daar is wat ons betreft goed mee te leven daar we eea dan maar aan de rechter dienen over te laten die daarvoor eigen deskundigen tot zijn beschikking heeft.

Uiteraard zal dan even getoetst gaan worden of de gehele gang van zaken in dit dossier als rechtmatic gekwalificeerd kan worden.

Voor men überhaupt kan spreken over schade, dient er uiteraard ook onrechtmatig gehandeld te zijn. Het zij zo, daar zo het Nederlandse rechtssysteem zo in elkaar zit.

(...)

Wij zullen eea inderdaad vanaf nu aan de advocaten over laten, daar ondergetekende niet wil vervallen in, inderdaad, een herhaling van zetten."

- 6.25 Op 6 april 2015 stuurde Lindhout een e-mail aan de CEO van ASR, de heer J. Baeten, (productie 26) met onder meer de volgende tekst:

"(...)

Na overleg met mijn advocaat, vormde e.e.a. (mede n.a.v. de door ons in gang gezette bodemprocedure) aanleiding tot het doen van aangifte.

(...)

Tevens diezelfde middag neemt mijn advocaat de heer Nieuwenhuijzen per mail contact op met uw advocaat de heer Bohmer, en deelt hem mede dat, in het kader van de in voorbereiding zijnde bodemprocedure, door ondergetekende op korte termijn aangifte gedaan zal worden van moineed."

- 6.26 Zoals de Hoge Raad oordeelde in zijn arrest van 18 september 2009 dient bij de beoordeling of de mededeling aan de in art. 3:317 BW gestelde eisen voor een schriftelijke aanmaning voldoet, niet alleen te worden gelet op de formulering daarvan, maar ook op de context waarin de mededeling wordt gedaan en op de overige omstandigheden van het geval.²⁹ Het komt er uiteindelijk op aan of de mededeling een voldoende duidelijke waarschuwing aan de schuldenaar inhoudt dat

²⁹ HR 18 september 2009 ECLI:NL:HR:2009:BI8502.

hij rekening moet houden met de mogelijkheid dat de vordering nog geldend wordt gemaakt, zodat hij ervoor kan zorgen dat hij de beschikking behoudt over voor het voeren van verweer benodigde gegevens en bewijsmateriaal. Zo stelt de Hoge Raad dat een verzoekschrift tot het houden van een voorlopig getuigenverhoor gekwalificeerd kan worden als mededeling in de zin van 3:317 BW.³⁰ Daarnaast oordeelde de Hoge Raad in haar arrest van 28 oktober 2011 dat bij deze beoordeling onder omstandigheden mede betekenis kan toekomen aan de verdere correspondentie tussen partijen.³¹

- 6.27 De formulering van de mededelingen die Lindhout en zijn advocaat deden in de verschillende e-mailberichten welke in de loop der jaren zijn verzonden, en daarnaast de context van deze mededelingen, laat geen twijfel mogelijk dat het hier gaat om schriftelijke aanmaningen in de zin van artikel 3:317 BW.
- 6.28 Na grote hoeveelheid correspondentie van partijen over de kwestie is van beide zijden de wens uitgesproken om de kwestie 'in persoon' te bespreken. Doel van deze besprekingen zou zijn om de kwestie op te lossen. In het kader van een te starten mediationtraject nodigt Böhmer per e-mail d.d. 14 oktober 2014 Lindhout en zijn echtgenote uit voor een bespreking op het kantoor van ASR. Op dit voorstel zijn Lindhout en zijn echtgenote ingegaan. Op 15 oktober 2014 stuurt de advocaat van Lindhout een e-mailbericht aan de advocaat van ASR met de mededeling dat de rechtsmaatregelen al werden voorbereid, maar dat deze in afwachting van het gesprek nog even werden geparkeerd. Dit resulteert in een eerste gesprek op 14 november 2014.
- 6.29 De Hoge Raad oordeelde in zijn arrest van 18 september 2015 dat voor de kwalificatie van een schriftelijke aanmaning in de zin van artikel 3:317 BW niet vereist is dat het bericht een daadwerkelijke mededeling bevat waarin ondubbelzinnig het recht op nakoming is voorbehouden. NB: Het zou ook zeer schadelijk zijn geweest voor de verstandhouding tussen partijen als ten tijde van (de aanloop naar) het mediationtraject een dergelijke expliciete mededeling door Lindhout was gedaan of een gerechtelijke procedure aanhangig was gemaakt. Dan was de mediation naar alle waarschijnlijkheid bij voorbaat kansloos geweest.

³⁰ Zie voetnoot 27.

³¹ HR 28 oktober 2011, NJ 2011/503.

- 6.30 De e-mailberichten in de aanloop naar het mediationtraject en de expliciete mededeling dat de rechtsmaatregelen al werden opgestart, maar nog even werden geparkeerd in afwachting van het eerste gesprek met ASR, kunnen dan ook gekwalificeerd worden als schriftelijke aanmaning. Er is aan de in de jurisprudentie uitgewerkte 'voorwaarden' voor artikel 3:317 BW voldaan. De verjaring van de rechtsvordering tot vernietiging van de rechtshandeling is gestuit op 15 oktober 2014.
- 6.31 De correspondentie en gesprekken vanaf november 2014 leiden uiteindelijk tot het sluiten van een mediationovereenkomst d.d. 21 januari 2015. Deze rechtshandeling kan gekwalificeerd worden als een daad van rechtsvervolging op grond van art. 3:316 lid 3 BW. De verjaring van een rechtsvordering wordt gestuit door een handeling strekkende tot verkrijging van een bindend advies. Voorwaarde is onder meer dat de mediation tot een bindend advies leidt. Indien dat niet het geval is, dan dient overeenkomstig het tweede lid van artikel 3:316 BW binnen 6 maanden na (kort gezegd) het eindigen van de mediation, een nieuwe eis ingesteld te worden.
- 6.32 Het mediationtraject blijkt helaas onsuccesvol en wordt dan ook medio maart 2015 beëindigd. Aangezien de mediation niet tot een bindend advies heeft geleid, dient er ingevolge lid 3 jo. lid 2 van artikel 3:316 BW binnen 6 maanden een nieuwe eis ingesteld te worden. De dagvaarding dateert van 14 augustus 2015, aan deze voorwaarde is dan ook voldaan. Bovendien wijst Lindhout erop dat ook na het beëindigen van het mediationtraject Lindhout in maart 2015 diverse keren expliciet mededeelt dat een bodemprocedure wordt opgestart. Ook deze mededelingen kwalificeren als een aanmaning ex art. 3:317 lid 2 en is binnen 6 maanden ook daadwerkelijk gevolgd met een ingestelde bodemprocedure.
- 6.33 Mocht worden geoordeeld dat niet is voldaan aan de voorwaarden voor een geldige stuiting op grond van art. 3:317 lid 2 BW, dan stelt Lindhout dat ASR door op 15 januari 2015 door het mediationtraject aan te gaan, afstand van haar beroep op verjaring gedaan ex. artikel 3:322 lid 2 BW heeft gedaan. Ten tijde van de start van de mediation volgens de mediationovereenkomst zou de vordering, indien deze niet geldig zou zijn gestuit, immers zijn verjaard. Hetgeen ingevolge lid 3 van artikel 3:322 BW een voorwaarde is voor het afstand doen van verjaring. Een partij kan vormvrij afstand doen van een beroep op verjaring (zie art. 3:322 lid 2 BW). Afstand doen geschiedt door middel van een verklaring, deze verklaring kan ingevolge art. 3:37 lid 1 BW ook stilzwijgend zijn. Er begint hiermee een nieuwe termijn te lopen die ingevolge art. 3:319 lid 2 BW gelijk is aan de oorspronkelijke termijn.

6.34 De Hoge Raad oordeelde in zijn arrest van 18 oktober 2002 dat voor afstand van verjaring als uitgangspunt geldt dat vereist is dat een rechthebbende de bevoegdheid kent waarvan hij afstand doet. Daarbij concludeert de Advocaat-Generaal dat ingevolge art. 3:35 BW dat het ontbreken van de op afstand gerichte wil niet aan de wederpartij van de rechthebbende kan worden tegengeworpen, indien deze een verklaring of gedraging van de rechthebbende, overeenkomstig de zin die hij daaraan onder de gegeven omstandigheden redelijkerwijze mocht toekennen, als een tot afstand van recht strekkende verklaring heeft opgevat. Daartoe is vereist dat deze wederpartij heeft begrepen en onder de gegeven omstandigheden redelijkerwijze heeft mogen begrijpen dat de rechthebbende zich bewust was van deze bevoegdheid.

6.35 ASR is een professionele partij en is in het gehele traject bijgestaan door advocaten. Het sluiten van de mediationovereenkomst kan door Lindhout dan ook gerechtvaardigd worden opgevat als afstand van verjaring. Indien het ASR de op afstand gerichte wil zou ontbreken, dan kan dit Lindhout niet worden tegengeworpen. Gezien de hiervoor genoemde omstandigheden heeft Lindhout immers redelijkerwijs mogen begrijpen dat ASR bewust was van het feit dat de rechtsvordering tot het vernietigen van de rechtshandeling verjaart.

Grief IV- Verjaring misbruik van omstandigheden

6.36 In r.o. 4.17 overweegt de rechtbank ten onrechte dat:

"Naar het oordeel van de rechtbank is het enkel hebben van een aanzienlijke schuld niet voldoende om te spreken van een financiële noodtoestand. Daarvan is pas sprake als er door de schuldeiser ook daadwerkelijk actie wordt ondernomen om die schuld te incasseren. Lindhout heeft niet betwist dat daarvan geen sprake is geweest, en dat de betreffende schuld zelfs in 2013 is kwijtgescholden met bijbetaling van een bedrag van € 100.000,--. Zonder nadere onderbouwing, die ontbreekt, valt dan ook niet in te zien waarom de ontvangst van het aanzienlijke bedrag van € 700.000,-- op of omstreeks 1 november 2006 niet kan worden aangemerkt als het moment waarop een mogelijk voordien bestaande financiële noodtoestand is geëindigd. Dit betekent dat de verjaringstermijn is gaan lopen op 1 november 2006, en derhalve is voltooid op 1 november 2009. Ook deze verjaring kan alleen worden gestuit met een schriftelijke aanmaning, gevolgd door een daad van rechtsvervolgning binnen zes maanden nadien.

Dat is evenwel niet geheurd. Ook de vordering tot vernietiging wegens misbruik van omstandigheden is derhalve verjaard."

Toelichting

- 6.37 Zoals de rechtbank (terecht) stelt, vangt de verjaring van de vernietiging van de rechtshandeling in geval van misbruik van omstandigheden ex. artikel 3:52 lid 1 sub b BW aan op het moment dat deze invloed heeft opgehouden te werken. Onjuist is echter het oordeel van de rechtbank dat er in onderhavige kwestie geen sprake was van een financiële noodtoestand omdat er geen actie zou worden ondernomen om de schuld (aan WUH) daadwerkelijk te incasseren.
- 6.38 Dat er in onderhavige kwestie sprake was van misbruik van omstandigheden wordt toegelicht in randnummer 68 tot en met 73 van de dagvaarding. Ook voor de aanvang van de verjaringstermijn dient aan te worden gesloten bij artikel 3:44 lid 4 BW. Voor de invulling van de 'noodtoestand' uit dit artikel, moet in onderhavige kwestie aansluiting gezocht worden bij de financiële noodtoestand. De Hoge Raad koppelt reeds in zijn arrest van 2 november 1979 de term 'financiële noodtoestand' aan de term 'economische dwangpositie'. Er is sprake van een economische dwangpositie indien de economisch zwakkere in een afhankelijkheidspositie verkeert ten opzichte van de economisch sterkere.
- 6.39 In aanvulling op hetgeen Lindhout daaromtrent in zijn dagvaarding heeft gesteld, wijst Lindhout op het navolgende. Lindhout bevond zich ten tijde van het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst in een financiële noodsituatie. Dit blijkt uit zijn getuigenverklaring³² en de producties die als productie 16 en productie 21 in het geding zijn gebracht. De financiële noodtoestand was echter nog niet teneinde na ontvangst van de betaling van het bedrag van € 700.000,-, omdat het bedrag linea recta moest worden aangewend om zijn aanzienlijke advocaatkosten (productie 21D) en verschillende schuldeisers terug te betalen. Bovendien heeft WUH incassomaatregelen getroffen (productie 21C).
- 6.40 Lindhout is bovendien na het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst aanzienlijke leningen aangegaan om in zijn levensonderhoud te voorzien. Er was in tegenstelling tot door de rechtbank is aangenomen, ook na het sluiten van de

³² Productie 3 bij dagvaarding, verklaring Lindhout, onderdeel 7, pagina 4.

Vaststellingsovereenkomst nog sprake van een financiële noodtoestand. Dit blijkt uit het navolgende:

- Lindhout krijgt geen financiering van banken, dit in verband met zijn BKR-registratie. Dit blijkt onder andere uit een brief van 28 december 2012 waarin Lindhout een afwijzing ontvangt op zijn financieringsaanvraag van ABN AMRO (**productie 27**);
- Lindhout blijft afhankelijk van leningen. Zo sluit hij in de jaren na de vaststellingsovereenkomst diverse leningen af welke tot en met eind 2013 waren opgelopen tot een bedrag ad € 306.900,- (**productie 28**);
- De financiële rapporten van JSL investments BVBA in de periode 2006-2015 waaruit blijkt dat JSL investments BVBA jaar op jaar verliezen lijdt, schulden heeft en een negatief eigen vermogen heeft (**productie 29**);
- De financiële stukken van JSL Financiële adviesgroep B.V. (aangiften Vennootschapsbelasting 2005 t/m 2008 en jaarrekening 2012 (**productie 30**);
- De aangiften inkomstenbelasting van Lindhout 2011 en 2012 (**productie 31**).

6.41 Uit voorstaande gegevens blijkt dat Lindhout onvoldoende inkomen genereerde om zelfstandig in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien en de noodzakelijke rechtsmaatregelen jegens ASR en overige betrokkenen te bekostigen.

6.42 Gelet op het vorenstaande stelt de rechtbank dan ook ten onrechte in r.o. 4.17 dat er na de ontvangst van € 700.000,- slechts nog sprake was 'enkel het bestaan van een aanzienlijke schuld'. De financiële noodtoestand duurt voort tot en met de dag van vandaag.

6.43 Nog belangrijker is dat ook ASR op de hoogte is van de financiële noodtoestand van Lindhout. Op 10 maart 2014 heeft er namelijk een bespreking plaatsgevonden tussen Baeten (CEO ASR) en Nieuwenhuis. Tijdens dit gesprek heeft Baeten aan Nieuwenhuis de vraag gesteld hoe Lindhout zijn juridische strijd tegen ASR financieel kan volhouden. Daaruit blijkt dat ASR in 2014 dus heel goed wist dat Lindhout in een financiële noodtoestand verkeerde. Lindhout biedt hiervan uitdrukkelijk bewijs aan door Baeten en Nieuwenhuis op dit punt als getuigen te horen. Nieuwenhuis heeft een schikking getroffen met ASR en een vaststellingsovereenkomst gesloten. Hierdoor kan Nieuwenhuis geen schriftelijke verklaring afleggen. Wel is hij bereid om onder ede te verklaren mocht hij daartoe worden opgeroepen.

6.44 De verjaringstermijn kan dan gelet op het vorenstaande dan ook niet zijn aangevangen.

Grief V - Verjaring strijdig met redelijkheid en billijkheid

6.45 De rechtbank overweegt in r.o. 4.19 ten onrechte dat:

"Naar het oordeel van de rechtbank valt niet in te zien waarom deze omstandigheden in de weg hebben gestaan aan het tijdig verrichten van een daad van rechtsvervolging tegen ASR. Ook indien ASR Lindhout zou hebben gehinderd bij het verzamelen van bewijs, gaat het daarbij niet om noodzakelijke informatie voor het instellen van een vordering tot vernietiging van de vaststellingsovereenkomst, maar alleen om informatie over eventueel onrechtmatig handelen van ASR. Het was derhalve niet nodig om de uitkomst van een terzake gelast voorlopig getuigenverhoor af te wachten voordat een vordering tot vernietiging van de vaststellingsovereenkomst werd ingesteld."

6.46 In r.o. 4.20 vervolgt de rechtbank met:

"Dat ASR mogelijk nog wel rekening hield of kon houden met het starten van een rechtszaak door Lindhout, betekent niet dat een beroep op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. Verjaring is niet alleen bedoeld om duidelijk te maken hoe lang een partij de beschikking moet houden over bewijsmiddelen waarmee hij zich tegen een eventuele vordering kan verweren, maar ook en vooral - als het gaat om een vordering tot vernietiging - om zekerheid te geven aan partijen en derden over het wel of niet rechtsgeldig zijn van een bepaalde overeenkomst."

6.47 De rechtbank miskent in r.o. 4.19 dat Lindhout pas sinds 2012 op de hoogte werd gebracht van het onrecht dat hem is aangedaan. Lindhout verneemt sinds zijn gesprekken met Van den Berg meer en meer over wat er is gebeurd en zijn speurtocht zorgt ervoor dat in de jaren daarna de puzzelstukjes op hun plaats vallen. Lindhout was in de periode 2002 tot en met het faillissement van Hestia op verschillende borden aan het schaken en liep letterlijk achter de feiten aan. Lindhout kon op dat moment – mede vanwege een gebrek aan financiële middelen – niet de acties ondernemen die noodzakelijk waren om de ware toedracht van hetgeen hem is overkomen, te achterhalen. De voor hem noodzakelijke informatie om de strijd aan te kunnen gaan met ASR kon hij enkel verkrijgen middels het houden van een voorlopig getuigenverhoor.

6.48 Bovendien ontvangt Lindhout eind 2012 van derden een ordner van Eichner. In die ordner trof Lindhout een brief aan van Martens aan SNS d.d. 21 april 2003 (productie 9). Aan deze brief is een liquiditeitsprognose gehecht van Eichner d.d. 31 juli 2003, de bij Hestia gedetacheerde interim bestuurder van ASR. De liquiditeitsprognose was (opgemaakt 4 maanden na de overdracht. Uit de brief van Martens en de liquiditeitsprognose blijkt dat PSL financieel gezond was, althans dat er geen sprake was van zogenaamde 'apen op zolder'. Dit was nota bene door AMEV zelf bevestigd, aldus Martens in zijn brief aan SNS. Deze brief met bijlage vormde voor Lindhout de bevestiging dat zijn tot op dat moment vage vermoedens gerechtvaardigd waren. Lindhout werd tot op dat moment namelijk geconfronteerd met verwijten dat de administratie van PSL niet op orde was en dat de financiële gegevens niet klopten. Lindhout zou Hestia een kat in de zak hebben verkocht. Dit waren zaken die hij niet kon verifiëren, omdat hij nooit of te nimmer toegang verkreeg tot de administratie om het een en ander te verifiëren. De negatieve resultaten waarmee door Hestia en Eichner namens ASR werd geschermd, waren uitsluitend te wijten aan het door Hestia zelf gevoerde beleid. Lindhout concludeerde dus eind 2012 dat tot op dat moment bij hem ten onrechte de indruk was gewekt dat hij Hestia een kat in de zak had verkocht en dat ASR bewust had aangestuurd op een transactie tussen Hestia en de PSL-vennootschappen zodat Hestia (tijdelijk) zou kunnen blijven voortbestaan en de ongedekte positie van ASR, als gevolg van de storting van het bedrag ad € 1.300.000,-, kon worden ingelost. ASR wist dat de PSL-vennootschappen in de kern gezond waren als gevolg van de bij de PSL-vennootschappen uitgevoerde Due Diligence.

6.49 Bovendien verliest de rechtbank uit het oog dat Lindhout pas in oktober 2014 door tussenkomst van Roos op de hoogte raakt van het feit dat het DD-rapport helemaal niet de oorzaak was van het afketsen van de voorgenomen participatie door Van de Meene. Van de Meene was juist voornemens om een transactie met Lindhout aan te gaan. Lindhout is pas in oktober 2014 op de hoogte van het feit dat Beumer de oorzaak was van het niet doorgaan van deze transactie. ASR en Beumer hebben dit altijd verborgen gehouden voor Lindhout. Het is derhalve niet redelijk en billijk om Lindhout aan een kwijtingsbepaling te halen op het moment dat ASR bewust dergelijke informatie achterhoudt en met voorkennis een dergelijk ruime kwijtingsbepaling opneemt waarvan Lindhout in 2006 uiteraard de gevolgen niet van kan overzien.

6.50 De rechtbank miskent in r.o. 4.20 dat Lindhout ASR meermaals heeft aangegeven dat hij op basis van de informatie die hij heeft gekregen nooit de vaststellingsovereenkomst zou zijn aangegaan. Het was voor ASR dan ook meer dan duidelijk dat Lindhout voornemens was de rechtsgeldigheid van de overeenkomst aan te vechten. Bovendien is ASR ook niet onredelijk benadeeld, omdat zij door de consequente wijze van handelen door Lindhout er serieus rekening mee moest houden dat hij de kwestie niet liet rusten. Zo is door Lindhout talloze malen gerefereerd aan het opstarten van rechtsmaatregelen in de vorm van een voorlopig getuigenverhoor dan wel een bodemprocedure. ASR beschikt tot op de dag van vandaag over een gedetailleerd dossier gelet op de wijze waarop zij in eerste aanleg verweer heeft gevoerd. Bovendien zijn de verklaringen van de toenmalige contactpersonen van Lindhout (Beumer, Knoops, Adriaanse, Van den Berg, Martens etc.) allemaal vastgelegd in onder ede afgelegde getuigenverklaringen. Een beroep op de kwijtingsbepaling is dan ook in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

Grief VI – Onrechtmatige daad

6.51 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.23 overwogen dat:

"(...) Voor zover de gestelde onrechtmatige handeling ziet op het frustreren van de biedingen van Lindhout op de aandelen of verzekeringsportefeuille van PSL Advies, heeft Lindhout - gelet op de ruime reikwijdte van de kwijting (zie overweging 4.27 e.v.) - onvoldoende onderbouwd waarom deze niet onder de vaststellingsovereenkomst zou vallen. Lindhout kan een vordering terzake van die beweerdelijk onrechtmatige handelingen dan ook niet meer instellen en is dan ook in beginsel niet-ontvankelijk jegens ASR."

Toelichting

6.52 Alvorens deze grief nader toe te lichten, nog een korte introductie van de feiten. Op 14 december 2004 heeft Lindhout een bod gedaan van € 2.200.000,- op de aandelen in de PSL-vennootschappen.³³ Op 10 maart 2005 heeft Lindhout een nieuw bod gedaan van € 1.800.000,- op de verzekeringsportefeuille van de PSL-vennootschappen.³⁴ Bij brieven van 15 en 16 maart heeft Lindhout aangegeven de bieding van € 1.800.000,- te willen verhogen. Van den Berg heeft verklaard dat hij met betrekking tot deze biedingen niet dan wel onjuist of onvolledig is geïnformeerd door Beumer en dat Beumer het onbespreekbaar achtte dat dat Lindhout activa of

³³ Productie 15 bij dagvaarding.

³⁴ Productie 16 bij dagvaarding.

aandelen van de PSL-vennootschappen zou terugkopen.³⁵ Lindhout is pas in 2012 hiervan op de hoogte gebracht door Van den Berg.

6.53 De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het frustreren van de biedingen van Lindhout op de aandelen of verzekeringsportefeuille van de PSL-vennootschappen valt onder de kwijtingsbepaling in de vaststellingsovereenkomst. De rechtbank verwijst daartoe naar r.o. 4.27 e.v. van het vonnis waarin Lindhout, gezien de vergaande strekking van het kwijtingsbeding, ook ten aanzien van deze gebeurtenis kwijting zou hebben verleend. Zowel daar waar het gaat om de betrokken partijen als het onderwerp van de kwijting.

6.54 Lindhout heeft in 2006 echter enkel afstand gedaan van rechten of vorderingen die betrekking hebben op onzekerheden of geschillen die in de considerans van de vaststellingsovereenkomst zijn omschreven:

- *geschillen die zijn ontstaan in verband met de verkoop van de aandelen van Lindhout in diens vennootschappen en PSL Groep aan Hestia in 2003,*
- *de gestelde betrokkenheid van ASAM en de heer Beumer bij die verkoop,*
- *de gestelde betrokkenheid van ASAM en de heer Beumer bij de verkochte onderneming,*
- *de gestelde betrokkenheid van ASAM en de heer Beumer bij Hestia,*
- *geschillen in verband met de uitvoering van de overname-overeenkomst,*
- *geschillen in verband met het faillissement van de overgedragen vennootschappen,*
- *geschillen in verband met het faillissement van Hestia,*
- *de geschillen die zijn beschreven in een verzoek tot voorlopig getuigenverhoor, en 2 brieven van de raadsman van Lindhout.*

6.55 De rechtbank overweegt ten onrechte dat het geschil zoals hiervoor is omschreven binnen de reikwijdte van de omschreven geschillen in de vaststellingsovereenkomst valt. Dit aspect is noch voorafgaand noch gedurende de onderhandelingen over de Vaststellingsovereenkomst aan de orde gesteld en dus ook niet opgenomen in de Vaststellingsovereenkomst. Bovendien valt niet uit verklaringen of gedragingen van Lindhout en/of ASR af te leiden dat partijen destijds, dat wil zeggen in 2006, de bedoeling hebben gehad om het frustreren door Beumer van het (terug)kopen door Lindhout van de aandelen in c.q. de verzekeringsportefeuille van de PSL-vennootschappen, als bestaand of toekomstig geschil, onder de reikwijdte van de kwijtingsbepaling te laten vallen. Dat is ook logisch, omdat dit geschil destijds bij

³⁵ Productie 2 bij dagvaarding.

Lindhout nog niet bekend was en redelijkerwijs ook niet bekend kon zijn. Lindhout wordt pas in 2012 überhaupt bekend met het feit dat Beumer zijn biedingen heeft gefrustreerd. Dat partijen zich verplicht hebben tot kwijting van "toekomstige" vorderingen, doet daar niet aan af, nu het een vordering van Lindhout betreft die is ingesteld op basis van een geschil dat niet onder de reikwijdte van het beding valt..

- 6.56 De kwijtingsbepaling ziet dus niet op rechten of vorderingen waarvan Lindhout het bestaan ten tijde van het aangaan van de vaststellingsovereenkomst niet kende of niet behoorde te kennen. Om die reden kan tevens niet van Lindhout worden verwacht dat hij ook afstand heeft gedaan van het recht om een vordering in te stellen die betrekking heeft op het frustreren van zijn biedingen van 14 december 2004 en 10 maart 2005.

Grief VII

- 6.57 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.27 t/m r.o. 4.31 het navolgende overwogen:

4.27 De rechtbank leidt uit de vaststellingsovereenkomst af dat het de bedoeling was van partijen dat zij – en in het bijzonder Lindhout – met deze overeenkomst "het boek Hestia" zouden sluiten (zie artikel 2.9). Lindhout heeft daarbij een zeer ruime kwijting verleend, zowel als het gaat om de betrokken partijen als om het onderwerp van de kwijting

4.28 Niet alleen ging het om het verlenen van kwijting aan ASAM, en alle daarbij betrokken personen (artikel 2.1), maar ook om kwijting van alle huidige en voormalige groepsvennootschappen van ASAM, waaronder ASR, en de daarbij betrokken personen (artikel 2.2). Voorts strekt de kwijting zich ook uit tot de heer Van den Berg en de door hem beheerste rechtspersonen (artikel 2.3 en artikel 2.4). Ten slotte wordt ook kwijting verleend ten aanzien van vorderingen op derden indien een dergelijke derde regres zou kunnen nemen op degene aan wie hiervoor kwijting is verleend (artikel 2.5).

4.29 Ook de omschrijving van de geschillen is zeer ruim. Onder de kwijting vallen (zie de considerans):

- *Geschillen die zijn ontstaan in verband met de verkoop van de aandelen van Lindhout in diens vennootschappen (J.S. Lindhout Holding B.V. en PSL Groep B.V.) aan Hestia in 2003*
- *(...)*
- *(...)*

- (...)
- (...) etc. etc.
- de geschillen die zijn beschreven in een verzoek tot voorlopig getuigenverhoor, en 2 brieven van de raadsman van Lindhout. Dit verzoekschrift (...) uit hoofde van de overnameovereenkomst (de nabetalingsregeling).

4.30 Daarbij hebben partijen nadrukkelijk onder ogen gezien dat het mogelijk was dat Lindhout niet bekend was met het bestaan van een bepaalde vordering. Zowel in artikel 2.1 als in artikelen 2.2 en 2.3 is uitdrukkelijk bepaald dat de kwijting zich ook uitstrekt over opeisbare en toekomstige, bekende en onbekende vorderingen

4.31 Het voorgaande betekent dat het enkele feit dat Lindhout stelt dat hij niet wist dat Beumer voorafgaande aan de vaststellingsovereenkomst in andere zin onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld, namelijk door de overname door hem van de aandelen dan wel de verzekeringsportefeuille van PSL Advies eind 2004/begin 2005 te frustreren, onvoldoende is om het beroep op kwijting naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar te doen zijn. Partijen wilden definitief een einde maken aan geschillen tussen hen met betrekking tot het "boek Hestia", en hebben daarbij uitdrukkelijk onder ogen zien dat het mogelijk was dat er op dat moment onbekende vorderingen zouden zijn die op dat "boek" zagen."

Toelichting

- 6.58 Gelet de onderlinge samenhang tussen de r.o. 4.27 t/m 4.31 formuleert Lindhout één grief tegen deze rechtsoverwegingen en zal hij deze gezamenlijk behandelen.
- 6.59 De rechtbank verliest in r.o. 4.27 ten onrechte uit het oog dat Lindhout destijds niet onder het "boek Hestia" heeft verstaan het frustreren van zijn biedingen op de aandelen in c.q. de assurantieportefeuille van de PSL-vennootschappen. Lindhout was met deze onrechtmatige gedragingen namelijk niet bekend. Lindhout verwijst naar zijn toelichting op grief VI. Dit volgt ook uit de considerans van de Vaststellingsovereenkomst. De considerans ziet namelijk veeleer op de verkoop van de aandelen van de PSL-vennootschappen aan Hestia en het niet-uitvoering geven aan de overeengekomen nabetalingsregeling c.q. overname-overeenkomst. De koppeling die wordt gemaakt met het faillissement van Hestia ziet op de rol welke Van den Berg/Martens/Eichner destijds, in de ogen van Lindhout, had vervuld in het kader van het niet nakomen van de nabetalingsregeling. Lindhout was, zoals gezegd, niet bekend met de rol van Beumer bij de gang van zaken die heeft geleid tot het frustreren van zijn biedingen. Dit valt dus niet onder het "boek Hestia". Lindhout wijst

in dat verband er ook op dat in de tussen partijen tot het moment van sluiten van de Vaststellingsovereenkomst gevoerde correspondentie dit geschil nooit aan de orde is gesteld door Lindhout noch door ASR, ASAM, Beumer of Van den Berg. Het enkele feit dat er veel partijen bij de overeenkomst en onderwerpen zijn betrokken, aldus de rechtbank, maakt zonder nadere toelichting van de rechtbank nog niet dat ook dit geschil onder de kwijtingsbepaling dicht te vallen.

- 6.60 De rechtbank licht in r.o. 4.28 de reikwijdte van de kwijtingsbepaling toe door te verwijzen naar de betrokken personen (artikel 2.1 t/m 2.5). Dat is echter niet relevant voor het antwoord op de vraag of de vordering van Lindhout onder de reikwijdte van de in de considerans genoemde geschillen valt. Het gaat er immers om of een beroep op artikel 2.2 door ASR naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is en niet om het antwoord op de vraag of ten aanzien van welke (rechts-)personen de kwijtingsbepaling geldt.
- 6.61 De rechtbank verliest in r.o. 4.29 uit het oog dat ten tijde van het opstellen van de vaststellingsovereenkomst het geschil met betrekking tot het frustreren van de door Lindhout uitgebrachte biedingen niet aan de kaak was gesteld door Lindhout. Zoals gezegd, blijkt dit niet uit de door of namens Lindhout verzonden correspondentie en evenmin uit het namens hem opgestelde verzoekschrift strekkende tot het gelasten van een voorlopig getuigenverhoor.
- 6.62 In r.o. 4.30 stelt de rechtbank dat partijen nadrukkelijk onder ogen hebben gezien dat het mogelijk was dat Lindhout niet bekend was met het bestaan van een bepaalde vordering, omdat in enkele artikelen wordt gesproken over opeisbare en toekomstige, bekende en onbekende vorderingen. Dit moge zo zijn, echter dergelijke vorderingen moeten dan wel voortvloeien uit een in de considerans omschreven geschil. Het geschil dat betrekking heeft op het frustreren van de biedingen van Lindhout, is echter niet omschreven en is evenmin tussen partijen ter sprake gekomen voorafgaand aan het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst. Middels een vaststellingsovereenkomst worden enkel geschillen beëindigd die partijen op dat moment verdeeld houden. Lindhout verwijst ter voorkoming van onnodige herhalingen naar zijn toelichting op grief VI.
- 6.63 Gelet op het vorenstaande miskent de rechtbank dan ook in r.o. 4.31 dat een beroep op de kwijtingsbepaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is. De rechtbank verliest uit het oog dat het frustreren van de

biedingen door Beumer geen hoofdstuk is in het "boek Hestia". De rechtbank heeft bovendien geen belangenafweging gemaakt en in het geheel geen rekening gehouden met de door Lindhout aangedragen feiten en omstandigheden welke overigens door de rechtbank wel zijn opgesomd in r.o. 4.18 en r.o. 4.25. Lindhout wijst in dat kader in het bijzonder naar een aantal feiten en omstandigheden die met zich meebrengen dat een beroep op de kwijtingsbepaling naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is:

- Het geschil met betrekking tot het frustreren van de biedingen door Lindhout is niet verdisconteerd in het schikkingsbedrag ad € 700.000,-. Gelet op de omvang van de door Lindhout alleen op dit onderdeel al geleden schade (Lindhout verwijst naar de dagvaarding) staat het schikkingsbedrag in geen enkele verhouding tot de door Lindhout geleden schade welke vele miljoenen bedraagt;
- Ook het geschil met betrekking tot de participatie van Van de Meene in PSL Advies is niet opgenomen in het schikkingsbedrag van ad € 700.000,-. Lindhout werd voorgehouden dat deze mislukte participatie door van de Meene veroorzaakt was door de uitkomsten van het DD-Rapport. Echter, zo bleek in oktober 2014, was het Beumer die de participatie van Van de Meene heeft geblokkeerd. Met deze informatie achter de hand had Lindhout de overeenkomst niet, of niet onder deze voorwaarden gesloten en is het zodoende onredelijk en onbillijk om Lindhout hieraan te houden.
- In tegenstelling tot hetgeen ASR in eerste aanleg heeft betoogd, is er niet een jaar lang onderhandeld over de Vaststellingsovereenkomst. Het voorlopig getuigenverhoor stond op de rol in begin november 2006 en de Vaststellings-overeenkomst is in een zeer kort tijdsbestek van enkele dagen tot stand gekomen, waarbij partijen niet hebben onderhandeld over de reikwijdte van de kwijtingsbepalingen. De Vaststellingsovereenkomst is bovendien door ASR opgesteld en binnen maximaal 1 week tot stand gekomen. Er hebben geen onderhandelingen plaatsgevonden over de inhoud van de VSO, laat staan de reikwijdte van de kwijting. Er is enkel onderhandeld over het de hoogte van het schikkingsbedrag. ASR heeft in de wetenschap dat Beumer de biedingen van Lindhout heeft gefrustreerd bewust de reikwijdte van de kwijtingsbepaling zo ruim mogelijk geformuleerd en doet daar nu een beroep op;
- Lindhout verkeerde destijds (en overigens tot op de dag van vandaag) in een financiële noodtoestand en was dan ook gedwongen om genoeg te nemen met het bedrag van € 700.000,-. Hij had op dat moment dus niet alleen een kennisachterstand, maar verkeerde tevens in een penibele financiële situatie.

Lindhout had zwakke onderhandelingspositie en moest genoegen nemen met hetgeen ASR hem bereid was te betalen. ASR begon met een bod van € 350.000,- en met hangen en wurgen kon dit bedrag uiteindelijk worden verhoogd naar € 700.000,-. ASR wist c.q. behoorde te weten dat Lindhout in een financiële noodtoestand verkeerde, omdat de nabetalingsregeling door Beumer werd gefrustreerd, Lindhout werd geweerd bij Hestia, zijn huis en perceel grond executoriaal waren verkocht en hij gelet op zijn concurrentie- en relatiebeding op korte termijn geen vervangend inkomen kon verwerven. Ook wist ASR van de borgstelling bij ABN en de inbreng van de laatste privéreserves en de kwijtschelding van de privélening van Lindhout van € 400.000 alsmede kwijtschelding van de pensioenreserves van € 280.000 aan PSL eind 2002 om het vermogen van PSL te versterken. Er was dan ook geen tijd en gelegenheid om inhoudelijk met ASR in debat te gaan over de reikwijdte van de kwijtingsbepalingen, omdat het risico bestond dat Lindhout letterlijk met lege handen zou achterblijven en derhalve ook niet aan zijn acute betalingsverplichtingen richting derden had kunnen voldoen en een persoonlijk faillissement onafwendbaar zou zijn.

Grief VIII

6.64 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.32 het navolgende overwogen:

"Overigens heeft Lindhout de overeenkomst gesloten in de overtuiging dat Beumer hem al tweemaal zakelijk in de wielen had gereden, één keer door hem te dwingen zijn aandelen in zijn onderneming over te dragen en één keer door ervoor te zorgen dat hij geen nabetalingsverplichtingen ontfing die voor deze overdracht waren overeengekomen. Gelet hierop kon Lindhout ten tijde van het ondertekenen van de vaststellingsovereenkomst niet uitsluiten dat Beumer hem ook op meer punten dwars had gezeten. Hier heeft Lindhout bij het onderhandelen over de afkoopsom rekening mee kunnen houden."

Toelichting

6.65 De rechtbank oordeelt ten onrechte in r.o. 4.32 dat de enkele omstandigheid dat Beumer al twee keer eerder Lindhout "zakelijk in de wielen had gereden", met zich meebrengt dat Lindhout niet kon uitsluiten dat Beumer dat ook voor een derde keer had gedaan. Lindhout was in 2006 allereerst niet op de hoogte van het feit dat Beumer het nakomen van de nabetalingsregeling door Hestia frustreerde. Hij

verkeerde op dat moment in de veronderstelling dat Martens en Van den Berg hiervoor verantwoordelijk waren.

- 6.66 Lindhout was voorts helemaal niet in de positie om bij het onderhandelen over de afkoopsom met de door de rechtbank aangenomen feiten en omstandigheden rekening te houden. Het is namelijk niet logisch dat (i) Lindhout op zijn beurt moet opwerpen dat de mogelijkheid bestaat dat Beumer op meer fronten onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld, waarvoor hij op dat moment geen enkel concreet aanknopingspunt heeft, (ii) ASR dit vervolgens betwist en (iii) Lindhout op basis van die betwisting moet gaan onderhandelen over een hogere afkoopsom. Dat zou Lindhout enkel kunnen op het moment dat hij een redelijk vermoeden heeft dat Beumer hem op nog andere dan in de considerans omschreven geschillen heeft dwarsgezeten, door bijvoorbeeld zijn biedingen te frustreren. Pas op dat moment kan Lindhout dit verwijt inzetten in het kader van de onderhandelingen.

Grief VIII

- 6.67 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.33 het navolgende overwogen:

"De rechtbank acht voor de beoordeling van het beroep van Lindhout op de redelijkheid en billijkheid bovendien van belang dat onvoldoende gebleken is dat Lindhout de onderhandelingen over de afkoopsom inging vanuit een zwakke onderhandelingspositie. Hij heeft niet betwist dat hij werd bijgestaan door een ervaren advocaat. Die advocaat had bovendien een verzoek om een voorlopig getuigenverhoor ingediend dat de aanleiding vormde voor de totstandkoming van de schikking (de vaststellingsovereenkomst). Lindhout heeft daaruit, en de (door hem gestelde) snelheid waarmee de schikking tot stand kwam, kunnen afleiden dat ASAM/ASR er veel aan gelegen was om te voorkomen dat de verzochte getuigenverhoren plaatsvonden, en dat in zijn voordeel kunnen gebruiken. Als Lindhout de door hem gehouden aandelen in zijn overgedragen onderneming destijds vele miljoenen waard vond, had hij dit in de onderhandelingen tot uitgangspunt moeten nemen en op een hogere afkoopsom moeten aandringen."

Toelichting

- 6.68 Het klopt dat Lindhout werd bijgestaan door een door familie en vrienden gefinancierde advocaat en dat een voorlopig getuigenverhoor aanstaande was. Het mag echte niet uit het oog worden verloren dat Lindhout op 31 oktober 2006 geen keuze had. Hij moest het bedrag van € 700.000,- accepteren. ASR was niet bereid om meer te betalen gelet op de door Ernst & Young uitgevoerde waardering en startte de onderhandelingen met een bod van € 350.000,-. Uit de als productie 21A, B en D

in het geding gebrachte bescheiden valt genoegzaam af te leiden dat Lindhout in leven werd gehouden door leningen van vrienden en kennissen. ASR wist dat Lindhout geen vervangend inkomen had verworven en dat Lindhout gebonden was aan een concurrentie- en relatiebeding. ASR wist c.q. behoorde bovendien te weten dat als gevolg van het frustreren van de nabetalingsregeling vanaf 2003 en het niet betalen van de renteachterstand van Lindhout bij WUH, Lindhout van inkomen verstoken bleef en in de problemen kwam met WUH, hetgeen zelfs heeft geleid tot de executieveiling van zijn woning en een perceel grond in 2004.

- 6.69 De omstandigheid dat Lindhout op dat moment werd bijgestaan door een ervaren advocaat verandert niets aan zijn financiële positie. Indien en voor zover het aanstaande getuigenverhoor ervoor heeft gezorgd dat ASR meer genegen was om te schikken met Lindhout heeft dat er enkel toe geleid dat zij haar aanvankelijk bod heeft verhoogd naar het uiteindelijk overeengekomen bedrag. Lindhout heeft destijds tot uitgangspunt genomen dat zijn bedrijf meer waard was dan het bedrag dat ASR bood, maar kon dat gelet op zijn financiële noodtoestand niet uitonderhandelen. Hij had daar simpelweg de tijd niet voor. Gelet op het feit dat Lindhout van mening was dat zijn bedrijf veel meer waard was en de omstandigheid dat hij uiteindelijk akkoord is gegaan met een bedrag dat een fractie vormt van die waarde, is juist een reden om aan te nemen dat Lindhout niet anders kon dan het bedrag dat ASR bood, te accepteren.

Grief IX

- 6.70 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.34 en 4.35 overwogen dat:

"4.34 Voor zover:

- *al sprake was van een financiële noodtoestand aan de zijde van Lindhout ten tijde van het ondertekenen van de vaststellingsovereenkomst en*
- *hij daardoor werd bewogen om de overeenkomst te sluiten met een in zijn ogen te lage afkoopsom,*
is onvoldoende gebleken dat ASR daarvan op de hoogte was. Lindhout heeft niet gesteld dat hij ASR (of ASAM) destijds van zijn benarde financiële positie op de hoogte heeft gesteld, en in het bijzonder dat hij heeft verteld:
 - *dat hij financieel werd ondersteund door vrienden en bekenden,*
 - *dat deze vrienden en bekenden zo langzamerhand moesten worden terugbetaald, en*
 - *dat het gezin van Lindhout alleen leefde met het hoognodige."*

4.35 *Het enige dat ASR (via ASAM en Beumer) van de financiële positie van Lindhout kon weten, was:*

- *dat zijn woning executoriaal was verkocht,*
- *dat er een schuld aan de bank resteerde, en*
- *dat hij vanwege zijn non-concurrentiebeding niet kon werken in de wereld van verzekeringen en financieringen.*

Die wetenschap leidt evenwel niet noodzakelijkerwijs tot de conclusie dat sprake is van een financiële noodtoestand. Het non-concurrentiebeding belette Lindhout niet om inkomen te verwerven op een ander terrein dan verzekeringen en financieringen. En het bestaan van de restschuld impliceert evenmin - indien geen incassomaatregelen worden genomen terzake van die restschuld, zoals in casu - dat sprake is van een financiële noodtoestand."

Toelichting

- 6.71 ASR was op de hoogte van het feit dat de woning en een perceel grond van Lindhout executoriaal verkocht was, er een schuld aan de bank resteerde en dat hij als gevolg van een concurrentie- en relatiebeding niet kon werken in de branche waarin hij op dat moment al meer dan 25 jaar actief was. ASR heeft tevens bewerkstelligd dat Lindhout niet aanmerking kwam voor een beroepsaansprakelijkheidsverzekering en diverse partijen niet met hem wilden c.q. durfden samen te werken. ASR wist ook dat Lindhout een bedrag van € 113.500,- nog moest betalen aan ABN Amro ten behoeve van de afkoop van de zakelijke financiering van PSL (**productie 33**). Deze brief is in het kader van het door ASR uitgevoerde boekenonderzoek door Lindhout ter beschikking gesteld aan ASR. Ook was ASR ervan op de hoogte dat Lindhout zijn laatste privémiddelen had ingebracht in PSL. Het feit dat de woning en een perceel grond van Lindhout in 2004 executoriaal worden verkocht, is op zichzelf al een valide reden om aan te nemen dat iemand in een financiële noodtoestand verkeert. De woning en het perceel zijn immers geveild, omdat Lindhout een betalingsachterstand had opgebouwd. Bijkomende omstandigheden zijn dat ASR hiervan op de hoogte was en zelfs heeft bewerkstelligd dat Lindhout diens verplichtingen niet kon nakomen, omdat Beumer de uitbetaling van een bedrag ad € 75.000,- frustreerde. Beumer frustreerde in dat verband tevens dat Lindhout aanzienlijke betalingen ontving op grond van de tussen hem met Hestia overeengekomen nabetalingsregeling, ook nadat Lindhout in dat kader aangespannen gerechtelijke procedures had gewonnen. Gelet op het feit dat ASR enerzijds wist dat Lindhout geen vervangend inkomen kon verwerven en Lindhout anderzijds verstoken bleven van aanzienlijke nabetalingen,

brengt met zich mee dat ASR op 31 oktober 2006 wel degelijk wist dat Lindhout in een financiële noodtoestand verkeerde. De blote stelling van de rechtbank dat het non-concurrentiebeding Lindhout niet belette om op een ander terrein inkomen te verwerven geeft naar de bescheiden mening van Lindhout blijk van weinig realiteitszin. Immers, Lindhout was al meer dan 15 jaar als zelfstandig ondernemer werkzaam in de verzekeringen en financieringen en was van de een op de andere dag zijn onderneming kwijt door toedoen van ASR, die ook nog eens zijn aanzienlijke nabetalingsregeling frustreerde en hem doelbewust in de waan liet dat hij de PSL-verenootschappen in 2004/2005 kon terugkopen. Tevens verliest de rechtbank uit het oog dat WUH middels Fiditon wel degelijk incassomaatregelen had ondernomen en dat de goede naam van Lindhout in de financiële wereld ten onrechte besmeurd was geraakt (productie 21C).

Grief X

6.72 Ten onrechte heeft de rechtbank het navolgende in r.o. 4.36 overwogen:

"Voor zover het beroep op de redelijkheid en billijkheid is gebaseerd op de proceshouding van ASR na het sluiten van de vaststellingsovereenkomst, geldt dat – ook als hetgeen Lindhout hierover stelt juist is – die houding verklaard kan worden als reactie op het handelen van Lindhout. (...) V/m

Gelet op deze houding van Lindhout valt ASR niet een zodanig ernstig verwijt temet betrekking tot haar proceshouding te maken, dat haar geen beroep meer toekomt op de kwijtingsbepaling."

Toelichting

6.73 De rechtbank verliest in r.o. 4.36 ten onrechte uit het oog dat de houding van Lindhout juist is veroorzaakt door het feit dat ASR weigerde een dialoog met hem aan te gaan, terwijl zij wist c.q. behoorde te weten dat de omstandigheden waaronder zij Lindhout had bewogen om de Vaststellingsovereenkomst te sluiten, door haar zelf zijn veroorzaakt en zij tevens de oorzaak is van het feit dat Lindhout zich bij ASR beklaagde over het feit dat hij ten tijde van het sluiten van de Vaststellingsovereenkomst in een onjuiste voorstelling van zaken verkeerde. Onder die feiten en omstandigheden kan Lindhout dan vervolgens niet worden tegengeworpen dat nota bene zijn gedrag ervoor heeft gezorgd dat de gedragingen

van ASR niet langer zodanig ernstig zijn dat haar geen beroep meer toekomt op de kwijtingsbepaling.

Grief XI

6.74 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.37 overwogen dat:

"Het voorgaande leidt tot de conclusie dat Lindhout met het overeenkomen van artikel 2.2 van de vaststellingsovereenkomst, ASR kwijting heeft verleend van enig onrechtmatig handelen met betrekking tot het "boek Hestia", zodat Lindhout ook in de resterende vorderingen niet-ontvankelijk is."

Toelichting

6.75 Gelet op het vorenstaande heeft Lindhout ASR geen kwijting verleend van enig onrechtmatig handelen met betrekking tot het "boek Hestia", althans is een beroep op artikel 2.2 door ASR in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

Grief XII – Veroordeling proceskosten en nakosten

6.76 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.38 en r.o. 4.39 Lindhout in de proceskosten en nakosten veroordeeld.

Toelichting

6.77 Gelet op het feit dat Lindhout ASR geen kwijting heeft verleend, althans een beroep op artikel 2.2 door ASR in strijd is met de redelijkheid en billijkheid en ASR onrechtmatig jegens Lindhout heeft gehandeld, dient ASR als in het ongelijk te stellen partij in de proceskosten en nakosten te worden veroordeeld.

Grieven – contractuele boetes

Inleiding

6.78 Lindhout is in reconventie ten onrechte veroordeeld tot betaling van contractuele boetes op grond van een overtreding van artikel 3 van de Vaststellingsovereenkomst. Artikel 3 van de vaststellingsovereenkomst luidt als volgt:

"Artikel 3 – Overige bepalingen

3.1 Partijen zullen zich vanaf de datum van deze overeenkomst noch publicitair noch anderszins negatief over elkaar uitspreken terzake van gebeurtenissen die verband houden met de Geschillen, het faillissement van Hestia, de Vennootschappen en hun dochtermaatschappijen daaronder begrepen.

(...)

3.5 Indien de heer Lindhout in strijd handelt met het bepaalde in deze overeenkomst verbeurt hij een direct opeisbare boete van € 10.000 alsmede, bij een voortdurende overtreding, € 1.000 voor elke dag dat een dergelijke overtreding voortduurt.

(...)"

- 6.79 Lindhout heeft in eerste aanleg diverse verweren opgeworpen op grond waarvan de gevorderde contractuele boetes moeten worden afgewezen. De rechtbank heeft de verweren van Lindhout grotendeels verworpen. Lindhout zal hierna een aantal grieven formuleren tegen de overwegingen van de rechtbank.

Grief XIII

- 6.80 Grief XIII richt zich tegen hetgeen de rechtbank in r.o. 4.44 van het vonnis heeft overwogen:

"Uit de door ASR overgelegde lastgevingsovereenkomst (productie 1 bij conclusie van repliek in reconventie) blijkt dat ASAM aan ASR opdracht heeft verstrekt om in eigen naam maar voor rekening van ASAM rechtshandelingen te verrichten ter verhaal van vorderingen die ASAM heeft op Lindhout met betrekking tot de vaststellingsovereenkomst. Daarmee heeft ASR het recht om een vordering in te stellen wegens het verbeuren door Lindhout van contractuele boetes aan ASAM op basis van de vaststellingsovereenkomst. ASR is dan ook ontvankelijk in haar reconventionele vordering."

Toelichting

- 6.81 ASR heeft getuige productie 1 bij conclusie van repliek in reconventie pas op 2 mei 2016 krachtens lastgeving de opdracht verkregen om op eigen naam, maar voor rekening van ASAM, rechtshandelingen in te stellen jegens Lindhout. Dit betekent dat (i) ASR erkent dat zij niet als partij kan worden gezien bij artikel 3 van de Vaststellingsovereenkomst en (ii) ASR op 9 december 2015, bij conclusie van

antwoord in conventie tevens houdende (deels voorwaardelijke) eis in reconventie, nog helemaal niet bevoegd was om op eigen naam een vordering van ASAM in te stellen uit hoofde van de door Lindhout vermeend verbeurde boetes. Het had op de weg van ASR en ASAM gelegen om uiterlijk op 9 december 2015 te bewerkstelligen dat ASR krachtens lastgeving bevoegd was om deze rechtsvordering in te stellen. De tussen ASR en ASAM op 2 mei 2016 gesloten overeenkomst gaat immers pas in op 2 mei 2016 en kent uit haar aard geen terugwerkende kracht. Met andere woorden: dit gebrek kan niet achteraf worden geheeld. Het instellen van een reconventionele vordering kan bovendien enkel geschieden bij antwoord ex art. 137 Rv. Dit betekent dat ASR niet tijdig op eigen naam een reconventionele vordering heeft ingesteld die betrekking heeft op de vermeend door Lindhout verbeurde boetes. Aangezien ASR op 9 december 2015 niet bevoegd was om deze vordering in te stellen, moet ASR in haar vordering niet-ontvankelijk worden verklaard.

- 6.82 Ten overvloede merkt Lindhout nog op dat ASR zich in conventie op het standpunt heeft gesteld dat ASR niet als contractspartij bij de Vaststellingsovereenkomst moet worden aangemerkt en dat Lindhout daarom niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Lindhout acht het dan ook merkwaardig dat ASR in reconventie wel als contractspartij zou moeten worden gezien en uit dien hoofde aanspraak kan maken op het verbeuren van contractuele boetes door Lindhout wegens overtreding van artikel 3.1 Vaststellingsovereenkomst jegens ASR. Ook om die reden dient ASR niet-ontvankelijk te worden verklaard in haar reconventionele vordering.

Grief XIV

- 6.83 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.47 het navolgende overwogen:

"De rechtbank constateert dat de onder 4.42 sub 7) vermelde overtreding de enige is die zou zijn gepleegd in de periode van meer dan vijf jaar voorafgaande aan het instellen van de onderhavige reconventionele vordering (9 december 2015), zodat alleen ten aanzien van die overtreding mogelijk sprake zou kunnen zijn van verjaring. Lindhout heeft evenwel de stelling van ASR dat deze de verjaring heeft gestuit bij brief van 28 maart 2008 (productie 10 van ASR), en e-mail van 1 december 2010 (productie 13 van ASR) en e-mail van 14 maart 2014 (niet overgelegd vanwege (kennelijk) het confraternele karakter daarvan) niet voldoende gemotiveerd weersproken. De relevante passages van deze correspondentie, die door ASR zijn aangehaald, houden in dat ASR ondubbelzinnig haar recht op nakoming voorbehoudt. Daarmee heeft zij de verjaring van haar vordering overeenkomstig artikel 3:317 lid 1 BW gestuit."

Toelichting

6.84 Als gevolg van het feit dat ASR op 9 december 2015 niet bevoegd was om op eigen naam een reconventionele vordering in te stellen, is de lopende verjaringstermijn ten aanzien van de door ASR genoemde overtredingen destijds niet gestuit ex art. 3:316 lid 1 BW. Lindhout betwist bij gebrek aan wetenschap dat ASR bij e-mail van 14 maart 2014 de verjaringstermijn van de vorderingen ter zake de door haar gestelde overtredingen met betrekking tot Kleintje Muurkrant en overige overtredingen is gestuit. Dit betekent dat ASR bij e-mailbericht van 1 december 2010 voor het laatst haar rechten heeft voorbehouden ten aanzien van de op dat moment geconstateerde overtredingen.

6.85 De contractuele boetes welke Lindhout zou hebben verbeurd per 2 december 2010 verjaren derhalve op 2 december 2015. Dit betekent dat de door ASR op 9 december 2015 ingestelde reconventionele vordering, voor zover zij al bevoegd was om deze vordering in te stellen, de verjaring niet heeft gestuit en tot gevolg heeft dat in elk geval de in onderdeel 7 van r.o. 4.42 genoemde overtreding, indien en voor zover begaan, is verjaard op 2 december 2015.

6.86 De contractuele boetes welke Lindhout na 1 december 2010 zou hebben verbeurd verjaren derhalve 5 jaar na de dag volgende waarop ASR zowel met de opeisbaarheid van de boetes als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden. Als gevolg van het feit dat ASR middels het instellen van haar reconventionele vordering op 9 december 2015 niet de lopende verjaringstermijn heeft gestuit dient te gelden dat in elk geval:

- de vermeende overtreding genoemd in onderdeel 2 van r.o. 4.42 is verjaard op 3 september 2016; en
- de vermeende overtreding genoemd in onderdeel 9 van r.o. 4.42 is verjaard op uiterlijk 29 juni 2016;

Grief XV

6.87 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.48 overwogen:

"Het beroep op artikel 6.89 BW baat Lindhout niet. Bij de onder 4.47 vermelde brief en e-mails heeft ASAM/ASR voldoende duidelijk gemaakt aan Lindhout dat er overtredingen

van de vaststellingsovereenkomst zijn geconstateerd en dat hij zich van verdere overtredingen moest onthouden. Artikel 6:89 BW vergt niet dat bij elke overtreding van een contractuele bepaling bij de schuldenaar wordt geprotesteerd."

Toelichting

- 6.88 Artikel 6:89 BW bepaald dat een schuldeiser op een gebrek in de prestatie geen beroep meer kan doen, indien hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijze had moeten ontdekken, bij de schuldenaar terzake heeft geprotesteerd.
- 6.89 In tegenstelling tot de rechtbank overweegt, bepaalt artikel 6:89 BW dat op een gebrek in een prestatie een beroep moet worden gedaan. De wet spreekt dus niet (in meervoud) van prestaties. Aangezien artikel 3 van de Vaststellingsovereenkomst in lid 5 een boete koppelt aan elke overtreding en de wet spreekt van een gebrek in een prestatie, dient ASR dus per overtreding tijdig te klagen. ASR zou in theorie wel in één mededeling ten aanzien van één of meer overtredingen kunnen klagen, maar derhalve niet ten aanzien van niet gespecificeerde of nog toekomstige overtredingen.
- 6.90 Het doel en strekking van de boetes is namelijk gelegen in het voorkomen dat Lindhout zich negatief uitlaat. Indien ASR om haar moverende redenen nalaat om Lindhout tijdig te wijzen op het contractuele verbod en de consequenties van het overtreden daarvan, kan Lindhout daaruit afleiden dat ASR kennelijk geen beroep meer wenst te doen op artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst, althans geen aanspraak meer maakt op de vermeend verbeurde boete. Lindhout heeft geconstateerd dat ASR ten aanzien van de in r.o. 4.42 genoemde overtredingen niet tijdig heeft geklaagd. Uit de door ASR genoemde brief van 28 maart 2008, het e-mailbericht van 1 december 2010 of het e-mailbericht van 14 maart 2014 blijkt niet dat ten aanzien van de specifieke genoemde overtredingen (tijdig) is geklaagd. Er wordt weliswaar melding gemaakt van één of meerdere overtredingen, maar deze zijn (c.q. kunnen) niet (worden) gekoppeld aan de in r.o. 4.42 genoemde overtredingen.

Grief XVI

- 6.91 Grief XVI richt zich tegen hetgeen de rechtbank in r.o. 4.58 en 4.59 van het vonnis heeft overwogen:

"4.58. In het artikel "Intermediair wil van ASR miljoenen aan compensatie" in de Telegraaf van (kenmerk) februari 2014 (productie 2 van ASR) staat onder meer het volgende:

"Een van deze 78 [intermediairs; toevoeging rechtbank], Jos Lindhout, heeft volgens zijn advocaat Daan Folgering in 2003 onder grote druk van de verzekeraar zijn zaak (PSL, Eindhoven) voor € 1 miljoen verkocht. Hij claimt nu dat de waarde van zijn bedrijf door de aanwezige verzekeringsportefeuilles € 4,2 miljoen waard was.

Bovendien was zijn bedrijf er helemaal niet slecht aan toe, aldus Lindhout: "Men wilde aanvankelijk een nieuwe aandeelhouder in mijn bedrijf binnenbrengen om een tijdelijk liquiditeitsprobleem op te lossen. Die aandeelhouder bleek later banden met de onderwereld te hebben. Dat werd heel laat ontdekt en om van dit probleem af te komen werd mijn gezonde bedrijf geslachtofferd."

4.59. De rechtbank kan Lindhout niet volgen in zijn stelling dat deze passage geen negatieve uittalingen bevat, nu de verwijzing naar de onderwereld en het 'slachtofferen' van zijn bedrijf wel degelijk als negatief moet worden gekwalificeerd. Voor zover de verwijzing naar de onderwereld al buiten "het boek Hestia" zou vallen, geldt dat zeker niet voor "het slachtofferen" van het bedrijf van Lindhout, nu dat ziet op de overname van zijn onderneming in 2003. In zoverre heeft Lindhout dan ook artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst overtreden en is hij een boete terzake verschuldigd."

Toelichting

- 6.92 De rechtbank citeert in r.o. 4.58 een passage uit een krantenartikel waaruit zou blijken dat Lindhout zich, in strijd met artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst, negatief heeft uitgelaten over ASR. In tegenstelling tot wat de rechtbank overweegt in r.o. 4.59, kan deze passage niet worden gekwalificeerd als ontoelaatbaar negatief in de zin van het desbetreffende beding. Immers, voor wat betreft ontoelaatbaar negatief in de zin van artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst moet worden meegewogen: de bewoordingen van het desbetreffende beding, de aard van de (gepubliceerde) uittalingen, de ernst van de te verwachten gevolgen, de ernst bezien vanuit het algemeen belang, de mate waarin de uittalingen steunen op de feiten en tot slot de inkleding van de uittalingen. Dit heeft de rechtbank miskent en niet c.q. onvoldoende mee laten wegen in haar beoordeling.
- 6.93 Het 'slachtofferen' van het bedrijf van Lindhout kan niet als een *negatieve* uittaling worden beschouwd nu 'slachtoffer' slechts betekend dat iemand, buiten zijn schuld, lichamelijke, financiële of geestelijke schade heeft geleden. Het bedrijf van Lindhout

leed inderdaad financiële schade, waar Lindhout geen schuld aan had. Gelet op het feit dat de uitlatingen steunen op feiten kan 'slachtofferen' dus niet als negatief worden gekwalificeerd. Hetzelfde geldt voor de betrokkenheid van Van de Meene bij de Teeven-deal (**productie 34**).

6.94 Indien en voor zover de geciteerde passage als 'negatieve uitlating' kan worden bestempeld, wijst Lindhout erop dat de wijze waarop artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst is geformuleerd op gespannen voet met de vrijheid van meningsuiting, zoals vastgelegd in artikel 7 van de Grondwet en artikel 10 EVRM. Op grond van artikel 7 van de Grondwet en artikel 10 EVRM behoudt eenieder het recht voor (publiekelijk) uitlatingen te doen voor zover zij niet in strijd komen met een ander rechtsbeginsel of de wet. Niet valt in te zien waarom Lindhout in een dergelijke vergaande mate beperkt zou moeten worden in dit recht. Het fundamentele recht op vrijheid van meningsuiting kan niet zomaar aan de kant wordt gezet door een vergaand en bovendien voor het leven van Lindhout durend beding. In onderhavig geval dienen zich geen bijzondere redenen aan om Lindhout op grond van de Vaststellingsovereenkomst voor de rest van zijn leven monddood te maken. Het belang dat ASR heeft bij een beroep op artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst is van ondergeschikt belang aan de vrijheid van meningsuiting van Lindhout.

Grief XVII

6.95 Ten onrechte heeft de Rechtbank in r.o. 4.64, 4.65 en 4.66 overwogen dat:

"4.64 In het krantenartikel "Lindhout daagt ASR-topman voor rechter" van 19 februari 2014 wordt Lindhout wel specifiek als bron van de daarin opgenomen informatie genoemd. Daarin staat immers:

"Jos Lindhout sleept in de kwestie rond zijn voormalige assurantiebedrijf PSL in Eindhoven nu ook ASR-topman Jos Baeten voor de rechter. Dat heeft Lindhout woensdag bekendgemaakt.

Lindhout houdt verzekeringsmaatschappij Amev - tegenwoordig ASR - verantwoordelijk voor de teloorgang van zijn bedrijf 10 jaar geleden. (...)

Lindhout stelt dat hij onder dwang van Amev zijn bedrijf hoeft moeten verkopen aan een collega-assurantielussonpersoon."

4.65. *Dit bericht is duidelijk ontleend aan een bekendmaking door Lindhout en is negatief van aard, zodat Lindhout in zoverre wel de vaststellingsovereenkomst heeft*

geschonden.

4.66. Ook het bericht "Lindhout roept ook ASR-topman Jos Baeten op als getuige" van dezelfde datum in het Assurantie Magazine (onderdeel van productie 4 van ASR) berust op informatie die door Lindhout is gegeven. Hij wordt in het bericht duidelijk geciteerd. Ook dit bericht is negatief van aard:

"Het draait in de zaak om de onrechtmatige en onoorbare druk die Lindhout zou zijn opgelegd om zijn adviesbedrijf PSL Groep in 2003 tegen een symbolisch bedrag te verkopen."

Ook in zoverre is derhalve sprake van een overtreding van de vaststellingsovereenkomst."

Toelichting

- 6.96 Ten onrechte heeft de rechtbank ten aanzien van voornoemde passages geoordeeld dat deze beschouwd kan worden als een 'negatieve uitlating' als bedoeld in artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst. Het feit dat Lindhout een getuige oproept en dit toelicht vormt op zichzelf geen negatieve uitlating, bovendien is de toelichting niet onnodig grievend geformuleerd. Het betreft een passage gebaseerd op feiten.
- 6.97 Uit de bewoordingen van de passage kan tevens niet worden afgeleid, dat het om uitlatingen gaat die Lindhout aan het Eindhovens Dagblad heeft gedaan. Het betreft geen citaat van Lindhout. Het betreft slechts een toelichting op de kwestie tussen Lindhout en ASR. Dat in het e-mailbericht staat dat Lindhout bekend heeft gemaakt een getuigenverhoor te starten, betekend nog niet dat in rechte vaststaat dat Lindhout dit zelf aan het Eindhovens Dagblad bekend heeft gemaakt. De rechtbank lijkt zich dan ook te baseren op een veronderstelling.
- 6.98 Ten aanzien van de in r.o. 4.64 en 4.65 genoemde uitlatingen geldt dus dat het feitelijk gaat om één en dezelfde uitlating van Lindhout gaat die door het Eindhovens Dagblad is opgepikt en in afgeslankte vorm is gepubliceerd. Uit niets blijkt dus dat Lindhout zich tweemaal ten overstaande van deze nieuwsbronnen over deze gebeurtenis heeft uitgelaten. Als er al een overtreding moet worden geconstateerd, dan dient te gelden dat die slechts op één publicatie kan worden gebaseerd en niet op basis van de publicaties van zowel het Eindhoves Dagblad als Amweb.

Grief XVIII

6.99 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.67 t/m 4.70 het navolgende overwogen:

"4.67 In het krantenartikel "ASR-baas beschuldigd van meineed" in Het Financieel Dagblad van 3 april 2015 (productie 6 van ASR) staat onder meer de volgende passage: "Die prijs van € 1 [van de aandelen van Lindhout in de door hem overgedragen vennootschappen; toevoeging rechtbank] lag ver onder de werkelijke waarde van de aandelen. Lindhout beweert nu dat hij dit deed onder zware druk van Rob Beumer, destijds directeur van ASR. Al jaren strijdt Lindhout om de door hem geleden miljoenen schade vergoed te krijgen."

4.68. In het vervolgartikel "De nachtmerrie van de ondernemer die gefinancierd werd door ASR" in dezelfde krant staat:

"In de jaren die volgen komt Lindhout steeds weer tot de conclusie dat hij opzettelijk is misleid door ASR en directeur Rob Beumer. Hij denkt dat achter zijn rug spelletjes gespeeld zijn waarvan hij nooit weet hoeft gehad."

4.69. Lindhout stelt dat daarmee geen sprake is van een negatieve uittaling over de geschillen die onder de vaststellingsovereenkomst vallen, maar daarin volgt de rechtbank hem niet. De zinsneden "onder zware druk", "opzettelijk ... misleid" en "achter zijn rug spelletje gespeeld zijn" hebben wel degelijk een negatieve connotatie. Onderwerp van de krantenartikelen is de overname van de aandelen van Lindhout in de vennootschappen door Hesita, hetgeen valt onder de vaststellingsovereenkomst.

4.70. Voor zover Lindhout stelt dat de betreffende journalist de artikelen heeft gebaseerd op openbare documenten en niet op enig contact met hem, wordt dat tegengesproken door het eveneens als productie 6 door ASR overgelegde krantenartikel van 26 augustus 2015 genaamd "FD was onzorgvuldig bij publicatie over ASR". Daarin staat immers dat voormelde artikelen van 3 april 2015 zijn gebaseerd op "het gehele relaas van de heer Lindhout" en dat "gezien de ruimte die de heer Lindhout kreeg voor het doen van zijn verhaal" een breder en ruimhartig wederhoor bij ASR op zijn plaats was geweest. De tijdschriftartikelen van 3 april 2015 zijn dus gebaseerd op uittalingen die Lindhout heeft gedaan aan Het Financieele Dagblad. Ook hiervoor is hij een contractuele boete verschuldigd."

Toelichting

6.100 In r.o. 4.70 citeert de rechtbank een passage uit het rectificatieartikel van het FD

waaruit zou blijken dat Lindhout zich negatief zou hebben uitgelaten over ASR. De rechtbank verliest daarbij uit het oog dat in datzelfde artikel het FD aangeeft 'dat het door het FD verzamelde feitenmateriaal geen prominente publicatie in het FD rechtvaardigt', bovendien geeft het FD aan dat het gaat om een 'ronduit pijnlijke afwijking van de betrouwbaarheid waar zij voor staan.' De rechtbank miskent dat het artikel onjuist en ongefundeerd is. Het artikel berust op onbetrouwbare informatie, waarbij het FD onzorgvuldig is geweest bij het maken van aannames en de uittalingen zoals deze zouden zijn gedaan, ook door Lindhout. Het is onder deze omstandigheden niet aan te nemen dat Lindhout zich negatief ten overstaande van het FD heeft uitgelaten over ASR.

Grief XIX

6.101 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.76-4.77 overwogen dat:

4.76. Ten aanzien van de tweede e-mail, van 27 februari 2014 18:44 uur, geldt dat Lindhout daarmee aan de advocaat van ASR een e-mail heeft doorgezonden die Van den Berg op diezelfde dag heeft gezonden aan Lindhout. Naar het oordeel van de rechtbank heeft Lindhout daarmee de uittalingen van Van den Berg tot de zijne gemaakt.

4.77. De uittalingen in laatsbedoelde e-mail van Van den Berg zijn als negatief te kwalificeren. Er staat onder meer:

"Nou mag ik hopen dat "heer" Baelen voorlopig zijn laatste harde heeft gehad. In ieder geval zal hij jou niet snel meer vergeten als hij zijn krantje koopt ... Brillante timing van de Telegraaf!"

Met de verwijzing naar de Telegraaf wordt kennelijk bedoeld op de hiervoor onder ad 1) behandelde krantenartikelen. Het doorzenden van deze e-mail van Van den Berg is dus een overtreding van het bepaalde in artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst, en terzake is Lindhout derhalve een boete verschuldigd.

Toelichting

6.102 De rechtbank verliest bij de beoordeling of er sprake is van een overtreding van Lindhout (wegens het doorsturen van het e-mailbericht dat Van den Berg hem heeft gestuurd), ten onrechte uit het oog dat het een e-mailbericht van Lindhout aan de advocaat van ASR betreft. De advocaat van ASR geldt als diens vertegenwoordiger in en buiten rechte. Het betreft dus geen negatieve uittaling of publicatie welke zich

tot anderen dan ASR richt. Het doel en de strekking van artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst is gelegen in het voorkomen dat Lindhout zich jegens derden negatief uitlaat over ASR c.q. publicaties over het "boek Hestia" verspreidt. Het gaat dus niet om uittalingen over elkaar jegens derden, maar om een uittaling van Lindhout jegens ASR. Indien artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst ook tot gevolg heeft dat Lindhout jegens de vertegenwoordiger van ASR geen uittalingen mag doen, wordt hij monddood gemaakt en is er de facto sprake van een contactverbod. Dat zijn partijen echter niet overeengekomen.

Grief XX

6.103 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.81 t/m 4.82 overwogen dat:

"4.81 Als productie 8 heeft ASR een e-mail overgelegd die Lindhout op 20 augustus 2011 heeft gestuurd aan de rechter-commissaris in het faillissement van Hestia. In die e-mail geeft hij aan de rechter-commissaris ongevraagd en op een negatieve wijze zijn visie op het dossier Hestia. Daarin staat onder meer de volgende passage:

"Is het U bekend dat ondergetekende, op verzoek van Fortis ASR/ASAM (pandhouder assurantieportefeuilles), voor faillissement een (schriftelijk) bod uitgebracht heeft groot e 2.2 milj. op de aandelen van PSL Eindhoven BV?

Is het U bekend dat voormalig eigenaar Hestia, de heer [B], naar zijn zeggen (zowel schriftelijk als mondeling) verklaart heeft hiervan geen weet te hebben gehad en dat door het onthouden van informatie door Fortis ASR/ASAM mbt dit bod aan hem als aandeelhouder Hestia/PSL Eindhoven BV totaal onnodig gefailleerd is.

Is het U bekend dat toenmalig Lindhout Houthoff (met medeweten van opvolger en kantoorgenoot Edens) op 15 april 2005 (ruim 1 week na faillissement derhalve) een overeenkomst met [B] en ASAM gesloten heeft welke, op een oenzijdige (toenmalige visie onder chantage van Fortis ASR) visie van voormalig eigenaar Hestia, inhield dat Lindhout vrijwaring geeft voor het gevoerde beleid directie Hestia en tevens [B] beloofd, als onderdeel van deze overeenkomst, dat hij geheimhouding zal betrachten mbt een "zwartboek" over het handelen van een directeur van Fortis/ASR/ASAM, de heer [A]?"

4.82 Deze passage moet worden aangemerkt als een negatieve uittaling die ziet op de geschillen als bedoeld in artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst, zodat ook in zoverre sprake is van een overtreding van de vaststellingsovereenkomst."

Toelichting

6.104 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.81 en 4.82 overwogen dat deze passage aangemerkt moet worden als een negatieve uittaling. In deze e-mail stelt Lindhout enkel een aantal vragen aan de rechter-commissaris, waarbij de gebruikte bewoordingen niet grievend zijn. Bovendien onderbouwt de rechtbank haar oordeel door slechts te volstaan met het citeren van Lindhout, zonder daarbij aan te geven welke bewoordingen van Lindhout in strijd zijn met artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst. Tevens verliest de rechtbank uit het oog dat de aanleiding voor het versturen van het e-mailbericht is gelegen in ontoelaatbare gedragingen van de Lindhout die geen partij was bij de Vaststellingsovereenkomst. Voorts heeft Lindhout het recht om op grond van de wet (art. 69 Fw) zich te beklagen over de Lindhout bij de rechter-commissaris. Dit levert derhalve geen schending op van artikel 3.1 van de Vaststellingsovereenkomst. Een andere lezing heeft namelijk tot gevolg dat Lindhout zich ook niet mag bedienen van een hem toekomend wettelijk recht dat hij geldend wenst te maken jegens de Lindhout. Dat Lindhout in dat verband wel de achtergrond van de gang van zaken toelicht en in dat verband ASR noemt, is enkel gebeurd met de bedoeling om de rechter-commissaris te doordringen van de importantie van zijn verzoek.

Grief XXI

6.105 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.82 overwogen dat:

“4.84. Als productie 12 heeft ASR een krantenartikel van het Eindhovens Dagblad van 4 maart 2016 overgelegd met de titel “Lindhout uit Eindhoven doet aangifte tegen ASR”. Daarin staat onder meer de volgende passage:

“Lindhout gooit in zijn slepende zaak tegen verzekeraar ASR een nieuw ijzer in het vuur. Hij stelt fraude door een rechtsvoorganger van ASR te kunnen bewijzen.

Het draait om een borgstelling in 2003 voor een lening van Amev aan het toenmalige, in financiële problemen verkerende verzekeringsbedrijf van Lindhout, PSL in Eindhoven.

(...)

Volgens Lindhout betekent dit dat Amev/ASR valsheid in geschrifte heeft gepleegd. Hij heeft bij de politie in Eindhoven aangifte van oplichting gedaan.”

4.85. Deze aangifte ziet op valsheid in geschrifte die Amev/ASR zou hebben gepleegd ter zake van een borgstelling die door een derde zou zijn afgegeven ten

aanzien van de geldening die Amov/ASR in 2003 heeft verstrekt aan PSL, voorafgaande aan de overname-overeenkomst. Die geldening is volgens Lindhout de aanleiding voor de homoïenis van Beumer met de overdracht in 2003 van de aandelen van Lindhout aan Hestia, zodat dit ovoneens een onderwerp betreft dat onder de vaststellingsovereenkomst valt. Het betreft voorts een negatieve uittaling, en blijkens de bewoordingen in het krantenartikel ook een uittaling van Lindhout, zodat ook in zoverre sprake is van overtreding van artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst.

Toelichting

6.106 Uit de bewoordingen van de passage kan niet worden afgeleid, dat het om uittalingen gaat die Lindhout aan het Eindhovens Dagblad heeft gedaan. Het betreft geen citaat van Lindhout. Het betreft slechts een toelichting op de kwestie tussen Lindhout en ASR. Het feit dat Lindhout aangifte doet en dit toelicht vormt op zichzelf geen negatieve uittaling.

Grief XXII

6.107 Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.89 overwogen dat:

"Ter onderbouwing van zijn beroep op artikel 6:94 BW heeft Lindhout alleen aangevoerd dat ASAM, veelal in de persoon van Beumer, zich ook na het aangaan van de vaststellingsovereenkomst veelvuldig negatief over Lindhout heeft uitgelaten. Hij heeft daar echter geen enkel voorbeeld van gegeven, zodat het beroep op matiging onvoldoende onderbouwd is. Gelet op het herhaalde en bewuste karakter van de overtredingen, ziet de rechtbank ook in de overige omstandigheden van het geval geen reden om tot matiging over te gaan, zodat de rechtbank dat beroep afwijst."

Toelichting

6.108 In tegenstelling tot hetgeen de rechtbank overweegt, leidt een toepassing van het boetebeding tot een onbillijke of onredelijke situatie. Het boetebedrag dient dan ook te worden gematigd tot een in goede justitie te bepalen bedrag.

6.109 Het beding als opgenomen in artikel 3.1 van de vaststellingsovereenkomst, bevat onduidelijke begrippen, waardoor het onduidelijk is wat over en weer van Lindhout en ASR werd verlangd. De begrippen "negatieve uittaling" en "elkaar" zijn niet nader gespecificeerd en moeten door middel van uitleg worden ingekleurd. Dit biedt – en

dat is in het onderhavige geval gebleken – ruimte voor interpretatieverschillen.

- 6.110 Bovendien is omvang van de toegewezen boete onevenredig hoog in vergelijking met de schade die ASR daadwerkelijk heeft geleden. De bewoordingen die zijn gebruikt, kunnen niet worden gekwalificeerd als smaad of laster, ASR heeft hierdoor nauwelijks of geen (reputatie)schade geleden. Dat ASR de uittalingen mogelijk als vervelend heeft ervaren, is iets anders.
- 6.111 Een andere grond voor matiging is gelegen in het feit dat ASR zich wel degelijk meerdere malen na het sluiten van de vaststellingsovereenkomst zich negatief heeft uitgelaten over Lindhout. Ook heeft ASR negatief uitgelaten omtrent de aangifte tegen Jos Baeten vanuit Lindhout. Het FD schrijft hierover dat ASR het beschouwt als "een doelbewuste actie om de reputatie van ASR en Jos Baeten te beschadigen" en in de quote geeft ASR aan dat "De aangifte was een schande, evenals dat het een schande was dat het FD daarover berichtte".
- 6.112 Tot slot dient rekening te worden gehouden met de aard van de overeenkomst, de inhoud en de strekking van het beding en de omstandigheden waaronder het beding is ingeroepen. De inhoud van het boetebeding is niet op dezelfde wijze als de rest van de overeenkomst tot stand gekomen. Nu Lindhout, als privépersoon, bij het opstellen van het beding zich in een zwakkere onderhandelingspositie bevond, er niet of nauwelijks over het beding is onderhandeld, Lindhout gelet op zijn zwakke onderhandelingspositie niet of nauwelijks invloed kon uitoefenen op de inhoud van het beding en de omvang van de boete(s) en er tot op de dag van vandaag sprake is van een financiële noodtoestand en de incasso van de boetes tot een faillissement van Lindhout kan leiden, dienen de boetes te worden gematigd tot nihil, althans tot een in goede justitie te bepalen bedrag.³⁶

7. PROCESRECHTELIJKE ASPECTEN

Bewijsaanbod

- 7.1 Lindhout herhaalt zijn in eerste aanleg gedane bewijsaanbod. Lindhout biedt voorts in hoger beroep bewijs aan van al zijn stellingen, alle middelen rechtens, zonder evenwel onverplicht enige bewijslast op zich te nemen die in de wet – en meer in het

³⁶ TM, Parl. Gesch. Boek 6 BW, p. 323; C.J.H. Brunner e.a., Verbintenissenrecht algemeen, Kluwer: Deventer 2011, nr. 219.

bijzonder ingevolge artikel 150 Rv – of de bewijslastverdeling naar billijkheid op hem rust. Lindhout biedt in het bijzonder bewijs aan middels het horen van de navolgende:

- *De heer M. van den Berg (ex-bestuurder/aandeelhouder Hestia) en de heer A. Martens (ex-bestuurder/aandeelhouder Hestia);*

Zij kunnen verklaren over geforceerde verkoop van de PSL-vennootschappen aan Hestia en het frustreren van de nabetalingsregeling door Beumer namens ASR.

- *De heer W. Nieuwenhuis (voormalig intermediair ASR) en de heer J. Baeten (CEO ASR);*

Zij kunnen verklaren dat zij elkaar op 10 maart 2014 hebben gesproken en dat Baeten bij Nieuwenhuis heeft geïnformeerd hoe Lindhout zijn juridische strijd tegen ASR financieel kan volhouden. Daaruit blijkt dat ASR dus heel goed wist dat Lindhout in een financiële noodtoestand verkeerde.

- *De heer G. Roos (zakrelatie Lindhout) en de heer P. Lagendijk (zakelijke relatie Van de Meene);*

Zij kunnen verklaren over hetgeen zij in het verleden van Van de Meene hebben vernomen over het afketsen van de participatie door Van de Meene, namelijk dat de oorzaak daarvan bij Beumer ligt en niet bij Van de Meene op grond van een tegenvallend DD-rapport. Roos kan bovendien verklaren dat hij Lindhout daarover pas in oktober 2014 informeerde zodat van verjaring geen sprake is.

Proceskosten

- 7.2 Nu de vorderingen van Lindhout in conventie voor toewijzing gereed liggen en de vorderingen van ASR in reconventie voor afwijzing gereed liggen, dient zij in de kosten van het geding te worden veroordeeld, zowel in conventie als reconventie. Door de uitspraak van uw Gerechtshof zal een verbintenis tot betaling van een geldsom ontstaan die wordt beheerst door artikel 6.1.11. BW. Lindhout vordert dat uw Gerechtshof bepaalt dat deze proceskosten binnen veertien dagen na dagtekening van het ten deze te wijzen arrest dienen te zijn voldaan, bij gebreke waarvan ASR in

verzuim zal zijn (artikel 6:83 sub a BW) en wettelijke rente verschuldigd wordt (artikel 6:85 BW, juncto artikel 6:119 BW).

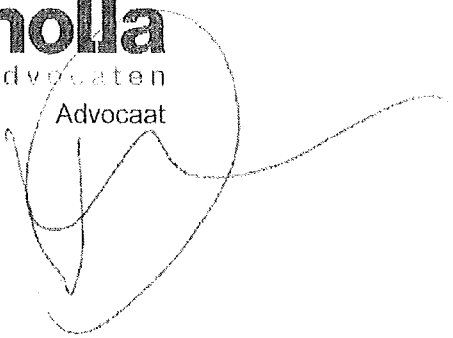
- 7.3 Lindhout vordert dat uw Gerechtshof ASR tevens veroordeelt tot betaling van deze wettelijke rente. De Lindhout verwijst in dat kader naar het arrest van de Hoge Raad van 7 april 2000, NJ 2000 / 499 (B./ gemeente Haaren) en artikel 3: 296 lid 2 BW.

MET CONCLUSIE

Dat het uw Gerechtshof mogen behagen het vonnis van de Rechtbank Midden-Nederland, locatie Utrecht, van 5 april 2017 met zaak- en rolnummer C/16/399029 / HA ZA 15-274, gewezen tussen Lindhout als eiser in conventie, gedaagde in reconventie en ASR als eiseres in reconventie en gedaagde in reconventie, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende bij arrest, uitvoerbaar bij voorraad:

- I. de vorderingen van appellant (in conventie), zoals verwoord in de dagvaarding van 14 augustus 2015, de conclusie van repliek in conventie en van antwoord in reconventie van 16 maart 2016 alsmede de conclusie van dupliek in reconventie van 15 juni 2016 en (volledigheidshalve) in eerste aanleg naar voren zijn gebracht, alsnog toe te wijzen;
- II. de vorderingen van geïntimeerde (in reconventie), zoals verwoord in de conclusie van antwoord tevens houdende eis in reconventie van 9 december 2015, de conclusie van dupliek in conventie en van repliek in reconventie van 4 mei 2016 en de conclusie van dupliek in (voorwaardelijke) reconventie van 24 augustus 2016 alsnog af te wijzen althans haar daarin niet-ontvankelijk te verklaren, met veroordeling van geïntimeerde tot terugbetaling tegen behoorlijk bewijs van kwijting van al hetgeen appellant op grond van eerdergenoemd vonnis onverschuldigd aan geïntimeerde heeft betaald, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf het moment van betaling door appellant tot het moment van terugbetaling door geïntimeerde;
- III. tot veroordeling van geïntimeerde in de kosten van beide instanties (zowel in conventie als in reconventie), te vermeerderen met de wettelijke rente over deze kosten vanaf 14 dagen na het in deze te wijzen arrest, alsmede te vermeerderen met de nakosten als bedoeld in het liquidatietarief rechtbanken en gerechtshoven.

holla
advocaten
Advocaat

PRODUCTIEOVERZICHT

Productie 1	Bod ASAM/Witpen
Productie 2	Saneringsplan 2003
Productie 3	Verklaring Lagendijk d.d. 27 september 2017
Productie 4	Verklaring Lagendijk d.d. 14 juli 2017
Productie 5	Verklaring Van den Berg d.d. 1 oktober 2017
Productie 6	Fax Martens aan Banning inzake overeenstemming verkoop aan Hestia d.d. 27 maart 2003
Productie 7	Onderdeel overeenkomst (geheimhoudingsbepaling)
Productie 8	Berekening waarde portefeuille 5 september 2002
Productie 9	Brief Martens aan SNS 21 april 2003
Productie 10	Verklaring Verbeek d.d. 1 oktober 2017
Productie 11	Brief personeel aan AMEV d.d. 25 februari 2005
Productie 12A	Omvang borgstelling Lindhout ten gunste van ABN Amro Bank d.d. 24 januari 2003
Productie 12B	Verweerschrift Lindhout n.a.v. faillissementsaanvraag d.d. 10 december 2003
Productie 13	Div. correspondentie ASR/AMEV/ASAM en Hestia
Productie 14	Div. correspondentie inzake "firewall" en paulianeus handelen ASR/AMEV/ASAM en Hestia
Productie 15A	Fax advocaat Lindhout aan Hestia d.d. 23 april 2004
Productie 15B	e-mail Van den Berg aan Adriaanse d.d. 26 augustus 2004
Productie 15C	brief Van Gerwen aan Lindhout d.d. 29 augustus 2005
Productie 15D	Verklaring De Waal d.d. 25 augustus 2005
Productie 16	Div. geldleningen verstrekt aan Lindhout 2004-2006
Productie 17A	e-mail Van den Berg aan Martens d.d. 30 oktober 2004
Productie 17B	e-mail Van den Berg aan Beumer d.d. 10 februari 2005
Productie 18	afwijzingen beroepsaansprakelijkheidsverzekering
Productie 19	berekening waarde aandelen PSL Holding B.V. d.d. 13 december 2005
Productie 20	berekening waarde aandelen PSL Holding B.V. d.d. 10 januari 2006
Productie 21A	aangiften inkomstenbelasting Lindhout 2003-2007
Productie 21B	Akte van geldlening d.d. 2 januari 2006, overeenkomst van geldlening en diverse bankafschriften

Productie 21C	brief Banning aan Fiditon d.d. 4 juni 2009
Productie 21D	omvang advocaatkosten Lindhout t/m 30 mei 2005
Productie 22A	e-mail Holdrinet aan Lindhout d.d. 25 juni 2011
Productie 22B	verklaring Van der Steen oktober 2017
Productie 23A	e-mailwisseling Lagendijk en Roos
Productie 23B	verklaring Roos d.d. 28 juli 2017
Productie 24	verklaring Lagendijk d.d. 14 juli 2017
Productie 25A	e-mail Lindhout aan Baeten d.d. 1 mei 2012
Productie 25B	e-mail Lindhout aan Bealen d.d. 26 januari 2014
Productie 25C	e-mail Lindhout-Van Vlerken aan Van Daelen d.d. 24 maart 2015
Productie 25D	e-mailwisseling Van Daelen en Lindhout d.d. 26 en 27 maart 2015
Productie 26	e-mail Lindhout aan Baeten d.d. 6 april 2015
Productie 27	brief ABN Amro Bank N.V. aan Lindhout d d. 28 december 2012
Productie 28	verstrekke leningen aan Lindhout per eind 2013
Productie 29	financieel rapport JSL Investments BVBA
Productie 30	aangiften VPB en jaarrekenign JSL Financiële Adviesgroep B.V. 2012
Productie 31	aangiften IB Lindhout 2011 en 2012
Productie 32	publicatie Van de Meene m.b.t. Teeven-deal
Productie 33	overzicht schuld Lindhout aan ABN Amro Bank N.V. m.b.t borgstelling